Έτος ΙΕ'

Τεύχος 327ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

Νέον ἔτος, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ 1

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1967 4

Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Παρασκευοπούλου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1967..... « 5

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Ε. Τζανετῆ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1967 6

Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1967 καὶ τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος 7

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀν. Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια)..... 9

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια)..... 13

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξάρθρωση ἄκρως ἐπικινδύνου συμμορίας ληστῶν καὶ διαρρηκτῶν καὶ πλήρης διαλεύκανσις τῆς ληστείας Καβουρίου ὑπὸ τῆς ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη..... 17

ΘΕΜΑΤΑ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, ὑπὸ τοῦ τ. Διοικητοῦ Α' τοῦ Πυροσβετικοῦ Σώματος κ. Π. Ζούκου 25

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία παράξενη ἀπάτη, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη..... 30

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ

Συγκινητικὸ μνημόσυνο τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν Καλαβρυτινῶν καὶ Δρόμος Θυσίας, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Παν. Παπαρρηγοπούλου..... 33

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ὁ ἐπαναπατρισμὸς τῶν ἀπάτριδων, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 35

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ὁ ἀπαραίτητος γιορτινὸς πρόλογος.—Χριστουγεννιάτικο πρωϊνὸ στὴ Λέσχη Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 37

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 40

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 41

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 44

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Νοεμβρίου 1966 47

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 48

ΠΕΝΘΗ

Γεώργιος Κατσικαβέλος, ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»..... Γ' ἐξωφύλλου

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

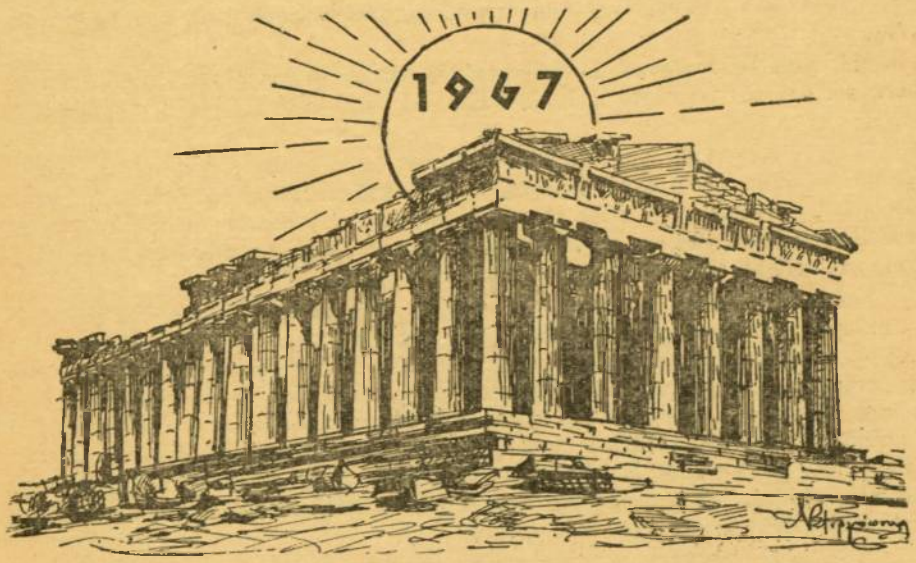
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ—627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2,50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΙΕ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 | ΤΕΥΧΟΣ 327

ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Ἕνας χρόνος ἀκόμα κύλησε στὴν ἄβυσσο τοῦ παρελθόντος... Ἕνας χρόνος ἀκόμα πέρασε στὸ ἀδυσώπητο Χθές... Κι' ἦταν ἕνας χρόνος παράξενος, γεμᾶτος ἀγωνίες, προβλήματα, ἀβεβαιότητα...

Ἔφυγε πλαισιωμένος ἀπὸ παράπονα, πάθη, προβλήματα...

Παρέδωσε τὸ ὁλόχρυσο Στέμμα του, σ' ἕνα καινούργιο Ἄρχοντα... Τὸν 1967ον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως...

Κι' ἔσπευσαν ἑκατομμύρια ἄνθρωποι σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο νὰ τὸν ὑποδεχτοῦν, νὰ τὸν ζητωκραυγάσουν, νὰ τὸν ἐπευφημήσουν, νὰ τὸν προϋπαντήσουν μὲ πανηγυρισμούς...

Παληὰ συνήθεια αὐτή... Μοιάζει μὲ παιγνίδι μικρῶν παιδιῶν... Μοιάζει μ' ἕνα παράξενο κυνηγητό... Τὸ κυνηγητὸ τῆς εὐτυχίας... Ἀπὸ τὴν κούνια τοῦ μωροῦ ἴσαμε τὸ πέτρινο μνῆμα τοῦ γέροντα, κυνηγᾶ μὲ πάθος ὁ ἄνθρωπος τὴν εὐτυχία... Θρέφεται καὶ κινιέται καὶ ζεῖ μὲ τ' ὄνειρό της...

Ἔτσι, κάθε Πρωτοχρονιὰ γίνεται δίκη τοῦ Χρόνου ποὺ πέρασε, μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δὲν κατάφερε νὰ ἱκανοποιήση τὶς προσδοκίες τῶν ἀνθρώπων... Κηρύσσεται ἔνοχος ὁ χρόνος ὁ παληός, αὐτὸς ποὺ πρὶν 365 μέρες εἴχαμε ὑποδεχθῆ μὲ πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις χαρᾶς... Φορτώνεται στὴ ράχη του τώρα, παράπονα, λύπες, ἀγωνίες, χαρὲς ποὺ ἔφυγαν... Καὶ καταδικάζεται ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη σὲ θάνατο...

Σὲ θάνατο... Καὶ ὅμως! Μέσα στὶς μέρες, στὶς ἑβδομάδες, στοὺς μῆνες ποὺ κύλησαν, τρεμοσβήνουν σὰν φλόγες καντηλιοῦ, χιλιάδες ὄμορφες ἀναμνήσεις... Εἰκόνες ἀπὸ τὴ χθεσινὴ ζωή... Ὄχι ὅλες χαρούμενες, μὰ δικές μας... Ἕνα σπιτάκι παληὸ κι' ἀγαπημένο... ἕνας φίλος ποὺφυγε... μιὰ συνάντηση... μιὰ ἐπιτυχία... ἕνας μικρὸς ἀνήφορος γεμᾶτος ἀγωνία... ἕνα πλοῖο ποὺ δὲν ξαναγύρισε πίσω στὸ λιμάνι... μιὰ καινούργια ὕπαρξη κοντά μας... μιὰ ἀλλαγή... Χιλιάδες χάντρες ἀκριβές, πού, στὶς ὧρες τῆς μοναξιᾶς μας, νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ τὶς ψηλαφίσουμε, νὰ μᾶς ξαναφέρουν πίσω ὅ,τι ἀγαπήσαμε πολύ... Αὐτὸ εἶναι τὸ παρελθόν... Καὶ δὲν εἶναι καταραμένο... Εἶναι ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ δική μας τὴ ζωή, ποὺ ἔφυγε παίρνοντας μαζί του κάτι ἀπὸ τὸ εἶναι μας...

Μά, κάθε Πρωτοχρονιά, οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουν νὰ θυμοῦνται... Πανηγυρίζουν... Πανηγυρίζουν τὸ Ἄγνωστο ποὺ πλησιάζει, μὲ ἀργὰ - ἀργὰ βήματα, φορτωμένο μὲ ἐλπίδες...

Ἔτσι γίνεται κάθε χρόνο... Εὐχές, γλυκά, δῶρα, φιέστες, χαρούμενες ἐκδηλώσεις, πανηγύρια... Γιατὶ τάχα ξεφαντώνουμε; Ξεχνᾶμε ἀρέ γε ὅτι κάθε Πρωτοχρονιὰ κάνουμε ἕνα ἀκόμα βῆμα πρὸς τὸ τέρμα τῆς ἐπίγειας πορείας μας; Ξεχνᾶμε πὼς κάθε Πρωτοχρονιὰ χάνουμε κι' ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωή μας, πὼς γερνᾶμε, πὼς χάνουμε κάτι ποὺ δὲν μποροῦμε πιὰ νὰ τὸ ξαναποκτήσουμε;

Ναί... Τὰ ξεχνᾶμε ὅλα αὐτά.. Τὸ αἴτημα, τὸ τυραννικὸ αἴτημα τῆς φυγῆς ἀπὸ τὴ σκληρὴ βιοπάλη, ὀρθώνεται πελώριο κάθε Πρωτοχρονιὰ καὶ ἀναστατώνει τὴ ζωή μας... Εἶναι ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλείς, ποὺ δίνει διέξοδο στὸ ἄγχος τῆς καθημερινῆς πεζότητος... Τραγικὸς ὁδοιπόρος τοῦ ἀνηφορικοῦ δρόμου τῆς βιοπάλης ὁ ἄνθρωπος, κατάκοπος, σκονισμένος, ἀδύναμος, βρίσκει τὴν εὐκαιρία ν' ἀνανεώση τὴν αἰσιοδοξία του, καθὼς ἀλλάζουν σκοπιὰ πάνω στὸ ἡμερολόγιο οἱ χρόνοι ποὺ κυλοῦν... Βρίσκει τὴν εὐκαιρία τὰ Μεσάνυκτα, καθὼς σβήνουν τὰ φῶτα κι' ἀντηχοῦν σήματρα καὶ σειρῆνες, νὰ φτειάξη νέα ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον, καὶ νὰ τὰ παραδώση μ' ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ νέου χρόνου...

Ὅλα καλὰ εἶναι ἐτοῦτα... Καλὰ καὶ γραφικά... Κι' ἴσως κι' ὠφέλιμα καὶ σὰν παράδοση καὶ σὰν πηγὴ αἰσιοδοξίας... Μά, δὲν φτάνουν... Εἶναι τύποι ξεροί, δίχως πνοή, ἂν δὲν συντροφεύωνται ἀπὸ τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως... Δὲν φταῖνε οἱ χρόνοι ποὺ φεύγουν γιὰ τὰ δεινά μας... Φταῖμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, μὲ τὰ πάθη μας, μὲ τὶς κακίες μας, μὲ τὶς μικρότητές μας... Ἐμεῖς, μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια, πλάθουμε τὸ σχῆμα τους... Ἐμεῖς τοὺς κάνουμε αἴσιους ἢ δυστυχισμένους...

Γι' αὐτό, ὁ πιὸ κατάλληλος, ὁ πιὸ δημιουργικὸς ἑορτασμὸς τῆς Πρωτοχρονιᾶς θἄταν μᾶλλον κάποιος ἄλλος... Νὰ σταθοῦμε ὅλοι, στὶς δύσκολες αὐτὲς ὧρες ποὺ περνοῦμε, νὰ κάνουμε ἕνα ἀπολογισμὸ τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε... Νὰ βροῦμε τὰ λάθη μας... Ν' ἀνακαλύψουμε τὶς ἀδυναμίες μας, τὰ πάθη μας, καὶ νὰ πάρουμε μιὰ σταθερὴ κι' ἀμετακίνητη ἀπόφαση νὰ τὰ διορθώσουμε ὅλα αὐτὰ στὸν καινούργιο χρόνο... Ν' ἁγιάσουμε τὸ ἄγνωστο μέλλον μὲ πράξεις χριστιανικές... Νὰ γίνουμε καλύτεροι... Καὶ ν' ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μαζί, ἀδελφωμένοι, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, νὰ κάνουμε καλύτερο καὶ εὐτυχέστερο τὸ μέλλον τὸ δικό μας, τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας, τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας...

1 9 6 7... Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Νέου Χρόνου βρίσκει τὴν Ἑλλάδα σὲ μιὰ κρίσιμη φάση τῆς ἱστορίας της... Τὸ κόκκινο θεριὸ τῆς Ἀποκαλύψεως, μετασχηματισμένο ὑποκριτικὰ σὲ ἄγγελο δημοκρατικοῦ φωτός, ἔχει ἀποδυθῆ σὲ μιὰ ἄγρια καὶ ἀδυσώ-

πητη προσπάθεια, γιὰ νὰ κλονίση τοὺς θεσμοὺς τοῦ ἀστικοῦ μας Καθεστῶτος καὶ νὰ παραπλανήση τὸ λαό... Τὸ Ἔθνος, συσπειρωμένο γύρω ἀπὸ τὸν γενναῖο Βασιλιᾶ του, εἶναι ἕτοιμο ν' ἀμυνθῆ... Καὶ ἀγρυπνεῖ... Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐθνικὴ ἐπιταγὴ τοῦ νέου ἔτους...

1 9 6 7... Ἡ ἀνατολὴ τοῦ καινούργιου χρόνου βρίσκει τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, στὸ γνώριμο ἐθνικὸ χαράκωμα τῶν ὡραίων ἀγώνων του γιὰ τὴν Ἡσυχία, τὴν Τάξη καὶ τὴν προστασία τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν. Καινούργιες σελίδες θὰ προστεθοῦν, κι' αὐτὸ τὸ χρόνο, στὴ λαμπρὴ ἱστορία τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ὅπως κάθε χρόνο... Καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Ἱστορία, ποὺ ἔχει σὰν θεμέλιο τὴν ἐντολὴ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης, θὰ συνεχίζεται πάντοτε ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι...

1 9 6 7... Εἴθε ὁ Νέος Χρόνος νὰ εἶναι δημιουργικὸς καὶ εὐτυχισμένος γιὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό...

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» εὔχονται χαρά, ὑγεία, εὐδαιμονία, προκοπὴ καὶ εὐημερία στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνῶστες τους καὶ σὲ κάθε Ἕλληνα...

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» εὔχονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας των αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος 1967. Εἴθε νὰ ἐκπληρωθοῦν ἅπασαι αἱ εὐγενικαὶ προσδοκίαι ὅλων μας καὶ εὐτυχία καὶ εἰρήνη νὰ βασιλεύση εἰς τὸν κόσμον.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1967

«Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι ἡ παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους μοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσω καὶ πάλιν μὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας ἐδῶ εἰς τὴν Πατρίδα, εἰς τὴν Κύπρον καὶ εἰς τὴν ξένην, τοὺς κοντινοὺς καὶ μακρινοὺς τόπους ὅπου ζοῦν οἱ ἀπόδημοι ἀδελφοί μας καὶ τὰ πελάγη ποὺ διασχίζουν οἱ ναυτικοί μας. Δεσμοὶ βαθείας θρησκευτικότητος καὶ ἀσβέστου πατριωτικοῦ αἰσθήματος κρατοῦν ἀρρήκτως ἑνωμένην τὴν ἑλληνικήν μας οἰκογένειαν.

Αἱ ἅγιαι αὐταὶ ἡμέραι μᾶς καλοῦν εἰς βαθύτερους στοχασμοὺς διὰ τὰς σταθερὰς ἀξίας τῆς ζωῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐμβαθύνοντες εἰς τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον, ποὺ ἔχει σφραγίσει ἡ μακρὰ ἱστορικὴ παράδοσις τῆς φυλῆς μας, ἀποκομίζομεν πρωτίστως ἕνα ὑπερήφανον συμπέρασμα: Ὅτι τὸ χριστιανικόν μας πνεῦμα καὶ ἡ ἑλληνική μας πνευματικὴ κληρονομία ταυτίζονται καὶ ὁμονοοῦν εἰς τὸ κοινὸν ἰδεῶδες τοῦ ἐλευθέρου, εἰρηνικοῦ καὶ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου.

Αἱ μέθοδοι διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκομεν τὴν πραγμάτωσιν αὐτοῦ τοῦ ἰδεώδους, πολλὲς φορὲς διαφοροποιοῦνται. Εἶναι τοῦτο φυσικὸν εἰς τὰς ἐλευθέρας κοινωνίας. Ὅταν μάλιστα αἱ διαφοραὶ ἀπόψεων, προγράμματος καὶ τακτικῆς, ἐκκινοῦν ἀπὸ τὸ αὐτὸ βαθὺ αἴσθημα ἀγάπης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα τῶν αἰωνίων πνευματικῶν ἀξιῶν, τότε ἀποτελοῦν τὸ καρποφόρον χαρακτηριστικὸν τῶν ἐλευθέρων καὶ δημοκρατικῶν ἀνθρώπων.

Ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα διανύομεν περίοδον κόπων καὶ φροντίδων. Ἡ προσπάθειά μας εἶναι νὰ στερεώσωμεν τὰ μεταπολεμικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ συγχρόνως νὰ διανοίξωμεν νέας ὁδοὺς προόδου εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀτομικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς. Ἔργον τραχὺ τὸ ὁποῖον εἶναι φυσικὸν νὰ προκαλῇ ἐνίοτε παράπονα καὶ ἀπογοητεύσεις. Ἀλλὰ τὰ παράπονά μας ἔχουν τοῦτο τὸ θετικόν: ὅτι ἀποτελοῦν κυρίως ἀνησυχίαν προόδου.

Διάχυτον αἰσθάνομαι τὸ αἴτημα ἐπιτεύξεως ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου βίου καὶ μεγαλυτέρας ἀξιοποιήσεως τῶν τεχνολογικῶν ἐξελίξεων. Αἰσθάνομαι καὶ κατανοῶ ἔντονον τὴν προσδοκίαν ἐξασφαλίσεως ἀπὸ ὅλους, πλήρους ἰσότητος δυνατοτήτων καὶ εὐκαιριῶν διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ καθ' ἑνός, μέσα εἰς μίαν δικαίαν κοινωνίαν.

Κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν τῆς ἀναμονῆς καὶ τῶν προσδοκιῶν, ἡ σκέψις μας κατευθύνεται πρὸς τὸ μέλλον. Καὶ μολονότι δικαιούμεθα νὰ ἀντλοῦμεν αἰσιοδοξίαν ἀπὸ τὰ μεγάλα βήματα προόδου ποὺ συνετελέσθησαν μεταπολεμικῶς εἰς πλείστους τομεῖς, δὲν πρέπει νὰ παραβλέπωμεν καὶ μίαν ἀπειλὴν ἡ ὁποία ὀρθοῦται ἐνώπιον τῆς χώρας μας. Ὁ ρυθμὸς προόδου εἰς τὸν χῶρον τῆς οἰκονομικῆς μας ἐντάξεως, εἰς τὸν χῶρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, εἶναι τόσον ταχὺς ὥστε νὰ μᾶς δημιουργῇ τὸ ἄγχος τῆς καθυστερήσεως. Ἰδοὺ ἡ πρόσκλησις. Εἰς αὐτὴν ἂς δώσωμεν τὴν πατροπαράδοτον ἑλληνικὴν ἀπάντησιν ἐνώπιον πάσης ἀπειλῆς: Ἑνωμένοι θὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν.

Εἶμαι ἐπίσης δέκτης τῆς δικαίας ἐπιθυμίας τῆς νεωτέρας γενεᾶς δι' εὐρυτέραν καὶ καλυτέραν ἐκπαίδευσιν. Δι' ἐξασφάλισιν ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεως παραγωγικῆς. Πέραν τούτων, γνωρίζω τὴν δίψαν των δι' ὑψηλότερα ἰδανικά. Δι' ἕνα ὡραιότερον κόσμον, τὸν ὁποῖον μόνη ἠμπορεῖ νὰ δροματισθῇ ἡ ψυχικὴ ἀνάτασις τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Καὶ πιστεύω ὅτι δύνανται οἱ νέοι μας νὰ μεταβάλουν τὸν δραματισμὸν εἰς πραγματικότητα. Προτάσσοντες τοῦ ἀτομικοῦ, τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου. Θέτοντες ὑπεράνω τοῦ ἑαυτοῦ των, τοὺς συνανθρώπους των. Καὶ ὑπεράνω τοῦ ὑλικοῦ παράγοντος, τὰς πνευματικὰς ἀξίας αἱ ὁποῖαι συνθέτουν τὸν πολιτισμόν μας καὶ συνιστοῦν τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ πρόοδος καὶ ἡ προκοπὴ τοῦ Ἕλληνος νέου εἶναι εἴπερ ποτε σήμερον συ-

νάρτησις τῆς προόδου, τῆς προκοπῆς, τῆς ἠθικῆς ἀνωτερότητος καὶ τῆς πνευματικῆς ἀκτινοβολίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ζῆ. Εἰς τὸν σημερινὸν μάλιστα κόσμον, εἶναι συνάρτησις τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐτυχίας ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Θὰ ἐπεθύμουν μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις νὰ τερματίσω τὸ μήνυμά μου πρὸς τὸ Ἔθνος. Ἡ σκέψις μου ὅμως στρέφεται ἐπίσης μὲ βαθυτάτην θλῖψιν εἰς τὴν θαλασσινὴν τραγωδίαν ἥτις μᾶς ἔπληξε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Πρὸς τὰ θύματά της καὶ τὰς προσφιλεῖς εἰς ὅλους μας οἰκογενείας των, πρὸς τὰς ὁποίας θέλω νὰ ἀπευθύνω θερμοὺς λόγους παρηγορίας.

Νέον ἔτος ἀνατέλλει. Μᾶς κομίζει τὴν ἐλπίδα, ποὺ ἀμβλύνει τὰς θλίψεις τοῦ παρελθόντος καὶ μᾶς δίδει δύναμιν καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγὼ σᾶς εὐχόμεθα διὰ τὸ νέον ἔτος πᾶσαν εὐτυχίαν, ὑγείαν, πρόοδον καὶ ἀγάπην».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

«Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες,

Ἀποτελεῖ παράδοσιν ὅπως ὁ πρωθυπουργὸς τῆς χώρας ἐπικοινωνῇ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἀπ' εὐθείας μὲ τὸν λαόν. Τὸ πράττω εὐχαρίστως καὶ ἀπευθύνω πρὸς ὅλους σας τὰς πλέον πηγαίας καὶ εἰλικρινεῖς εὐχάς μου.

Ταυτοχρόνως ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι οἱ συνεργάται μου ἐν τῇ Κυβερνήσει καὶ ἐγώ, τυγχάνοντες τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ἔχομεν ἀπόφασιν νὰ ὁδηγήσωμεν τὴν χώραν εἰς τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα καὶ νὰ διεξαγάγωμεν τιμίας, ἐλευθέρας καὶ ἀδιαβλήτους ἐκλογάς.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα τὸν σχηματισμόν της ὕφεσις τοῦ πολιτικοῦ κλίματος, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ νέον ἔτος μὲ τὰς καλυτέρας τῶν ἐλπίδων.

Ἡ πραγματοποίησις, ὅμως, τῶν ἐλπίδων τούτων, δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Χρειάζεται νὰ βοηθήσουν ὅλοι, ὁ λαὸς καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος, διὰ νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας τὸ βαρὺ ἔργον μας. Τὴν βοήθειαν ταύτην ἐπικαλοῦμαι.

Δίδω πρὸς ὅλους σας τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ πράξωμεν πᾶν τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν, ὥστε νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐκλέξητε ἐλευθέρως τοὺς ἀντιπροσώπους σας, διὰ νὰ προχωρήσῃ ἡ χώρα μας μὲ τοὺς κοινοβουλευτικούς της θεσμοὺς εἰς ἕνα καλύτερον μέλλον.

Πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀδελφούς μας ἀπευθύνω τοὺς πλέον ἐγκαρδίους χαιρετισμούς μου καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ 1967 ἴδῃ πραγματοποιουμένους τοὺς πόθους των, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ πόθοι ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Μὲ βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῶν δυσχερῶν στιγμῶν ποὺ διέρχεται ἡ χώρα μας, τῶν σοβαρῶν προβλημάτων ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τῆς παραμονῆς της εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὴν συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα, εὔχομαι εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅπως κατὰ τὸ 1967 ἱκανοποιηθοῦν αἱ προσδοκίαι ὅλων καὶ ὅπως ἴδωμεν ὅλοι μαζὶ καλύτερες καὶ εὐτυχέστερες ἡμέρες στὸν τόπο μας».

Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. ΣΟΦ. ΤΖΑΝΕΤΗ

Ἀναλαμβάνων σήμερον τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, φέρω εὐλαβῶς καὶ μετὰ τιμῆς τὴν μνήμην πρὸς τοὺς θυσιασθέντας ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος Ἀξ) κοὺς καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς αὐτὰ θερμὸν καὶ στοργικὸν χαιρετισμόν.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἔχει ὡς κυρίαν ἀποστολὴν νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Χώραν εἰς Βουλευτικὰς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται πρέπει νὰ διεξαχθῶσιν ὑπὸ συνθήκας ἀσφαλείας, τάξεως, γαλήνης καὶ ἡσυχίας.

Ἐντεῦθεν, ἀλλὰ καὶ παγίως, προκύπτει βαρύτατον ἔργον διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Ὀφείλουν ταῦτα ὄχι μόνον νὰ διατηρήσουν τὰς ἤδη ἱκανοποιητικὰς συνθήκας τάξεως ἐν τῇ Χώρα, ἀλλὰ καὶ νὰ βελτιώσωσιν αὐτὰς εἰς τὸ ἔπακρον, ὥστε ἕκαστος πολίτης νὰ σκέπτεται ἐλευθέρως, νὰ ἐργάζεται δὲ καὶ νὰ διαβιοῖ ἥσυχος καὶ ἀσφαλής, κατὰ τὴν προσεχῆ δὲ προεκλογικὴν περίοδον νὰ δυνηθῇ νὰ διαμορφώσῃ καὶ ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημά του ἐλευθέρως, μὴ ἐπηρεαζόμενος παρ' οὐδενός.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῶσι ταῦτα ἀπαιτεῖται ὅπως ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἐντείνωσι τὰς προσπαθείας των καὶ ἐκτελῶσι τὸ καθῆκον των ἀτέγκτως, ἀποφασιστικῶς, σταθερῶς καὶ αὐστηρῶς, πατάσσοντες μεθοδικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς πᾶσαν παράνομον, ἀναρχικήν, ὀχλοκρατικὴν καὶ βιαίαν πρᾶξιν ἢ ἐκδήλωσιν.

Συγχρόνως ὅμως, ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ σκληροῦ καὶ δυσκόλου τούτου καθήκοντος, δέον νὰ πρυτανεύῃ ἀμεροληψία, ἀντικειμενικότης, σοβαρότης καὶ ἀπόλυτος ἀποφυγὴ ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικὴν διαμάχην τῶν κομμάτων καὶ ἐπηρεασμοῦ τῶν πολιτῶν.

Ἰδού, ἐν συμπεράσματι ἡ ἀποστολή: Ἐφαρμογὴ τοῦ δόγματος «Ἐλευθερία ἐν πειθαρχίᾳ δι' ὅλους». Καὶ ἰδοὺ ἡ τακτική: Ἐπιβολὴ τῶν Νόμων καὶ τῶν Ἀστυν. Διατάξεων πρὸς πάντας καὶ ὁμοιομόρφως. Ἀποχὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ ὀργάνων ἐκ τῆς πολιτικῆς.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης θὰ καταβάλλω καὶ ὁ ἴδιος ἁπάσας τὰς προσπαθείας μου, μὲ ἀποφασιστικότητα ἄκαμπτον καὶ θέλησιν σιδηρᾶν, κατευθύνων, ἐποπτεύων καὶ βοηθῶν.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ἐστὲ πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὸν Βασιλέα. Ὑπηρετεῖτε μόνον τὸ Ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἀνήκετε. Ἐστὲ ἀκλόνητοι φρουροὶ τοῦ Νόμου.

Ὁ Θεὸς μαζύ σας.

Εὐτυχὴς ἡ σύμπτωσις ὅτι σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας. Ἐπωφελοῦμαι καὶ προσθέτω τὰς ἐγκαρδίους πρὸς ὅλους σας εὐχάς μου: Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος Χρόνος διὰ τὴν Πατρίδα, ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκογενείας σας.

Αἱ εὐχαί μου αὗται ἀπευθύνονται καὶ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς Ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὅλων τῶν ἐξαρτωμένων παρ' αὐτοῦ Ὑπηρεσιῶν.

ΣΟΦ. ΤΖΑΝΕΤΗΣ»

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1966
Πρὸς
Ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ Νέου Ἔτους συμπίπτει μὲ τὴν ἐκ τοῦ Σώματος ἀπομάκρυνσίν μου. Συνεπῶς, διττὸς ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης. Ἐπιθυμῶ ὅπως ἀπευθύνω δι' αὐτῆς τὸ μὲν τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχῶν μου, διὰ πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ οἰγονειακήν σας εὐτυχίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1967, τὸ δὲ θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς ὅλους ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ καὶ εἰλικρινεῖ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, ἐμπνεόμενοι δὲ ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς καὶ ὡραίας παραδόσεις τοῦ Σώματος, συνεχίσητε καὶ βελτιώσητε τὴν ἤδη λαμπρὰν πορείαν αὐτοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἀστυνομευομένου Κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν τῶν ἰδίων.

Ἡ μακροτάτη θητεία μου ἐν τῷ Σώματι καὶ ἡ ἀπέραντος ἀγάπη μου δι' αὐτό, μοῦ παρέχουν, ἐλπίζω, τὸ δικαίωμα ὅπως, τὴν ὑστάτην αὐτὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἔμπλεος συγκινήσεως, ἀποχωρίζομαι ὑμῶν, ἀπευθύνω πρὸς ὅλους ὑμᾶς, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου, τὰς τελευταίας ὁδηγίας μου ἐν εἴδει ὑποθήκης ἱερᾶς καὶ τελευταίας συμβουλῆς μου ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ Σώματος.

Κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην μακροτάτης ἀστυνομικῆς ἐμπειρίας καὶ θεμελιωδῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας μετ' ἄκρας εὐλαβείας, πάντοτε ἐτήρησα, τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀναπτύσσεται ἡ δραστηριότης καὶ ἐκπληροῦται ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας, εἶναι τετράπλευρον καὶ ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς: Μέχρις αὐτοθυσίας ἀφοσίωσις εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων. Ἰσονομία. Ἰσοπολιτεία. Περιφρούρησις τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν τῶν πολιτῶν.

Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτεῖται ἡ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ ἀπαρασαλεύτου συνεπείας τήρησις ὡρισμένων βασικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν λειτουργίαν τοῦ Σώματος καὶ τὰς ὁποίας δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ ὑπομνήσω καὶ ὑπογραμμίσω. Εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Ἡ ἐξασφάλισις καὶ διατήρησις πολιτισμένης καὶ ἁρμονικῆς συμβιώσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, διὰ τῆς διὰ παντὸς νομίμου μέσου προλήψεως τῶν πάσης φύσεως ἀδικημάτων τῶν στρεφομένων κατὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ ὑφισταμένου Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος, ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν του.

β) Ἡ ἀπόλυτος, βαθεῖα, ἐξικνουμένη μέχρις αὐτοθυσίας, προσήλωσις εἰς τὰ ἐθνικὰ Ἰδανικὰ καὶ τὸ ὑπηρεσιακὸν καθῆκον, ὡς διὰ τοῦ ὅρκου μας, βασικῶς, προσδιωρίσθη καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ Κανονιστικῶν καὶ ἄλλων διαταγῶν ἀνελύθη.

γ) Ἡ συνείδησις ὅτι οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἀσκοῦν λειτούργημα ὑψίστης κοινωνικῆς σπουδαιότητος, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι οὗτοι εἶναι οἱ ὑπὸ τῆς Πολιτείας τεταγμένοι ὑπηρέται — ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν τοῦ ὅρου ἔννοιαν — τῶν ἐννόμων συμφερόντων τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων οὐδεμία διάκρισις ἀπὸ μέρους τῶν Ἀστυνομικῶν συγχωρεῖται μὲ γνώμονα τὴν κοινωνικὴν θέσιν, τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν ἢ τὴν πολιτικὴν τοποθέτησιν αὐτῶν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖται εἶναι ἴσοι ἔναντι τῶν Νόμων, ἄρα καὶ τῶν τηρητῶν αὐτῶν, δηλαδὴ τῶν ἀστυνομικῶν. Τοῦτο δέον ὅπως καταστῇ βαθεῖα πίστις ὅλων ὑμῶν καὶ γνώμων τῶν ἐνεργειῶν σας.

Ἂν κάποια διάκρισις τῶν πολιτῶν δύναται νὰ συγχωρηθῇ, αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὡς κριτήριον παρὰ μόνον τόν, ἀπὸ μέρους των, σεβασμὸν ἢ μὴ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὀφείλομεν νὰ μὴ λησμονῶμεν τὰ Νομικὸν δόγμα καθ' ὃ πᾶς τις θεωρούμενος κατ' ἀρχὴν ὡς ὑπαίτιος παραβάσεώς τινος, εἶναι ἀθῶος μέχρις ὅτου ὑπάρξῃ δικαστικὴ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς του.

Κατὰ συνέπειαν ὅλων τῶν ἀνωτέρω, πρὸς ἐπιτυχῆ ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας, ἐπιβάλλεται, κυρίως, ἡ ὕπαρξις ἁρμονικῶν σχέσεων μεταξὺ ἀστυ-

νομικῶν ὑπαλλήλων καὶ πολιτῶν καὶ ἡ περαιτέρω σύσφιξις τῶν ἤδη ὑφισταμένων τοιούτων.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο ἀνάγκη ὅπως ἑκάστη πρᾶξις, ἑκάστη ἐκδήλωσις ὑμῶν, εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν, κοσμεῖται ὑπὸ εὐγενείας, ἀντικειμενικότητος, ψυχραιμίας καὶ σεμνότητος. Ἔστω πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κοινωνία παρακολουθεῖ μετὰ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν ὑπηρεσιακὴν δρᾶσιν ἀλλὰ καὶ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀτόμων καὶ ἐξάγει ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα διὰ τὴν εὔρυθμον ἢ μὴ λειτουργίαν τῆς Ἀστυνομίας. Εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως ἔχῃ ἡ Ἀστυνομία, πάντοτε, τὴν συμπάθειαν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν φορέων της, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ τὴν ἐλαχίστην ἀπομάκρυνσιν ὑμῶν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀτέγκτου προσηλώσεως εἰς τὸ καθῆκον, διότι οὕτω μόνον θ' ἀνταποκριθῆτε εἰς τὰς ἐφ' ὑμᾶς στηριζομένας προσδοκίας τῆς Πολιτείας καὶ πάντων ἐκείνων οἵτινες σᾶς περιβάλλουν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης των.

Βασικὸν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα μιᾶς εὐνομουμένης Πολιτείας εἶναι ἡ παρὰ πάντων ἀναγνώρισις ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐν τῷ συνόλῳ της ἀποτελεῖ πρότυπον Κρατικῆς Ὑπηρεσίας πολιτισμένης, ἀντικειμενικῆς καὶ ἀφωσιωμένης εἰς τὴν μετὰ συνεπείας ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της, κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον ἀπολύτως, τὴν παντὶ σθένει περιφρούρησιν τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀναγνωριζομένων καὶ προστατευομένων συμφερόντων τῶν πολιτῶν, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς ἁρμοδιότητός της.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πραγματωθῇ ἡ ἀνωτέρω ἀναγνώρισις καὶ παραδοχὴ τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἀνάγκη ὅπως οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἐπιτελοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον καὶ κατὰ τρόπον ἄψογον τὸ καθῆκον των, ἔναντι τοῦ Ἔθνους, τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Πολιτῶν.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἐπιθυμῶ ὅπως σᾶς ἀπευθύνω θερμὴν ἔκκλησιν ἵνα: α) ἀπέχητε πάσης ἀναμίξεως, ἔστω καὶ ἐμμέσου εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Κομμάτων διενέξεις, β) τηρῆτε ἑαυτούς, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων σας, εἰς ἴσην ἀπόστασιν ἀπὸ αὐτῶν καὶ γ) μὴ ἐπιτρέπητε ὥστε αἱ τυχὸν διάφοροι μεταξύ σας ἀντιλήψεις ἀποτελέσουν ἀφορμὴν διχονοίας. Θὰ ἦτο ἐγκληματικὸν καὶ ὀλέθριον διὰ τὸ Σῶμα.

Οἱ Ἀστυνομικοὶ ὀφείλουν — ὄχι ἁπλῶς δικαιοῦνται — νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τοῦ τρόπου διακυβερνήσεως τῆς χώρας, ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδηλοῦται παρὰ μόνον κατὰ τὴν ἱερὰν στιγμὴν τῆς ψήφου καὶ ἐν πάσῃ μυστικότητι.

Ἔστωσαν αἱ ἀνωτέρω συμβουλαί μου, ἡ τελευταία προσφορά μου πρὸς τὸ Σῶμα, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ.

Δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω πῶς πρόκειται νὰ κρίνητε τὸ ἔργον μου ὑμεῖς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀστυνομευόμενον κοινόν. Δὲν διεκδικῶ, ἀσφαλῶς, δάφνας θριάμβων. Θέλω ὅμως νὰ ἐλπίζω ὅτι παρὰ τῶν καλοπίστων κριτῶν μου θὰ μοῦ ἀναγνωρισθῇ ὅτι διέθεσα τὰς ὅσας εἶχον δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀστυνομίας, ἀφ' οἱασδήποτε κατεῖχον ἑκάστοτε θέσεις.

Τὸ κατ' ἐμὲ ἀπέρχομαι μὲ ἤρεμον καὶ ἱκανοποιημένην τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπετέλεσα, πάντοτε, εὐόρκως τὸ καθῆκον μου ἔναντι τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Κοινοῦ, ὡς καὶ ἔναντι τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ Ὑμῶν.

Περαίνων, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομήν σας, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐλπίζω ὅτι ἀνταπεκρίθην, εἰς ὃ μέτρον ἦτο ἑκάστοτε ἐφικτόν, πρὸς τὸ καθῆκον μου, ἅμα δὲ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι οἱ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ δεσμοί, σφυρηλατηθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν εὐτυχῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ καὶ τοιούτων πλήρων δοκιμασιῶν, θὰ παραμείνουν ἀκατάλυτοι καὶ θὰ μὲ συνδέουν ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς, μεθ' ὑμῶν, κατὰ τρόπον ἄρρηκτον καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἰδιωτικοῦ μου πλέον βίου.

Ο
ΑΡΧΗΓΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

4. Ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὑπὸ σύγκρισιν δικαίων ὁ γερμανικὸς νόμος ἐπιβάλλει τὰ μὲν παιδαγωγικὰ μέτρα κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καὶ ἐὰν ἔτι δὲν ἀπέκτησαν εἰσέτι τὴν πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητα, τὰς δὲ ποινὰς κατὰ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον, ἐὰν ἀπέκτησαν τὴν ἱκανότητα ταύτην. Ὁ ἑλβετικὸς νόμος ἐπιβάλλει τὰ παιδαγωγικὰ αὐτοῦ μέτρα κατὰ παντὸς ἀνηλίκου, ἄγοντος ἡλικίαν ἀνωτέραν τοῦ συμπεπληρωμένου 6ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, κατὰ δεύτερον δὲ μόνον λόγον ποινάς τινας, ἐχούσας καὶ ταύτας παιδαγωγικὸν χαρακτῆρα. Ἅπαντα τὰ λοιπὰ δίκαια, ἤτοι τὸ Αὐστριακόν, Γαλλικόν, Ἰταλικὸν καὶ Ἑλληνικόν, ἐπιβάλλουσι τὰ παιδαγωγικὰ αὐτῶν μέτρα κατὰ πάντων τῶν ἀνηλίκων, ἤδη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων. Ὁ αὐστριακὸς νόμος ἐπιβάλλει ποινὰς μόνον κατὰ τῶν δεκτικῶν καταλογισμοῦ ἀνηλίκων, τῶν συμπληρωσάντων τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὁ γαλλικὸς μόνον κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 13ον ἔτος τοιούτων καὶ τέλος ὁ ἑλληνικὸς μόνον κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 12ον ἔτος τοιούτων. Ὁ ἰταλικὸς νόμος, ἀκολουθῶν τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἰταλικῆς σχολῆς, ἀπορρίπτει παντελῶς τὰς ποινικὰς κυρώσεις δι' ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους, συνεπῶς κυρίως καὶ προκειμένου περὶ ἀνηλίκων.

Ἀρχαὶ ἐπιλογῆς μέτρων.

1. Ἱκανὰ πρόκεινται κατέναντι τῶν ἀνηλίκων μέτρα, ποινικά, παιδαγωγικὰ ἢ ἕτερα τοιαῦτα. Γεννᾶται νῦν τὸ ἐρώτημα: ποῖον ἐκ τῶν μέτρων τούτων ὀφείλει νὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει;

Ὧν προκειμένω διαμορφοῦνται αἱ ἀκόλουθοι τρεῖς ἐμφανίσεις:

α') Ἡ Ἀρχὴ τῆς Πράξεως (Tat - Prinzip), καθ' ἣν ὡρισμένα μέτρα συνδέονται πρὸς ὡρισμένον ἔγκλημα. Ἐνταῦθα αἱ αὐταὶ πράξεις ἐπισύρουσι τὰς αὐτὰς νομικὰς συνεπείας, ἔστω καὶ ἐὰν ἐτελέσθησαν ὑπὸ διαφόρων προσωπικοτήτων, οἷον παρὰ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν ἢ παρὰ νοσούντων ἀνηλίκων, παρὰ παίδων ἢ παρ' ἐφήβων, καὶ ἀδιαφόρως ἐὰν ὀφείλωνται αὗται εἰς ἐσωτερικά, ἐσωγενῆ αἴτια ἢ εἰς ἐξωτερικά, ἐξωγενῆ τοιαῦτα, οἷον κυρίως εἰς τὴν διεστραμμένην φύσιν τοῦ ἀνηλίκου ἢ εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τούτου παρὰ τῶν γονέων του καὶ τὴν πενίαν. Κατὰ ταῦτα ἐν προκειμένῳ τὰ μὲν ἐγκλήματα τῶν ἀνηλίκων δὲν νοοῦνται ὡς πραγματικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τῶν ἀνηλίκων, ἀλλ' ὡς ξηρὰ καὶ ἀναλλοίωτα νομικὰ φαινόμενα, ὁριζόμενα ἀναλόγως τοῦ ἐπιφερομένου διὰ τούτων κακοῦ καὶ συνεπαγόμενα πάντοτε τὰς αὐτὰς κυρώσεις, οἱ δὲ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι δὲν λαμβάνονται ἀναλόγως τῶν προσιδιαζόντων εἰς αὐτοὺς χαρακτηριστικῶν, ἀλλ' ὡς ὁμοιότυποι προσωπικότητες, καὶ ἡ εὐθύνη αὐτῶν δὲν ἐκτιμᾶται ὑπὸ ὑποκειμενικήν, ἀλλ' ὑπὸ ἀντικειμενικὴν ἄποψιν.

Ἡ ἀνωτέρω ἀρχή, γενικῶς ἐπισκοπουμένη, ὡς ἄγαν περιοριστική, διακωλύει μὲν τὴν προσαρμογὴν τῶν διαφόρων μέτρων πρὸς τὴν ποικιλίαν τῆς πραγματικότητος, πλὴν ὅμως παρακωλύει ταὐτοχρόνως τὰς αὐθαιρεσίας ἐκ μέρους τῶν κρατικῶν ὀργάνων κατὰ τῶν πολιτῶν, προασπιζομένη σπουδαίως τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν. Αὕτη, ἀποδίδουσα ἰδιάζουσαν ἀξίαν εἰς τὴν πρᾶξιν, συνάδει κυρίως πρὸς τὴν θεωρίαν τῆς ἀνταποδόσεως.

β') Ἡ Ἀρχὴ τῆς Προσωπικότητος (Tater - Prinzip, Ἀρχὴ τοῦ Δράστου, τοῦ Πράττοντος), καθ' ἣν ὡρισμένα μέτρα συνδέονται πρὸς ὡρισμένον ἐγκληματίαν. Ἐνταῦθα αἱ αὐταὶ προσωπικότητες ἐφελκύουσι τὰς αὐτὰς νομικὰς συνεπείας, ἔστω καὶ ἐὰν διέπραξαν ἑτεροειδῆ καὶ διαφόρου βαρύτητος ἐγκλήματα. Ἄλλαις λέξεσιν

αἱ αὐταὶ πράξεις ἐπισύρουσι διαφόρους καὶ οὐχὶ τὰς αὐτὰς συνεπείας, ἀρκεῖ νὰ διεπράχθησαν ὑπὸ διαφόρων προσωπικοτήτων. Συνελόντι εἰπεῖν ἐνταῦθα τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀνηλίκων νοοῦνται ὡς πραγματικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς αὐτῶν, οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματίαι ὑποβάλλονται εἰς διάφορον μεταχείρισιν ἀναλόγως τῆς προσωπικότητός των καὶ ἡ εὐθύνη αὐτῶν ἐκτιμᾶται ὑπὸ ὑποκειμενικὸν πρῖσμα

Πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς προσωπικότητος συνάδει ἡ καλουμένη ἀρχὴ τοῦ ἐπικινδύνου τοῦ ἐγκληματίου. Αὕτη ἐτονίσθη ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς θετικῆς σχολῆς. Κατ' αὐτὴν οὐχὶ ἡ ἠθικὴ εὐθύνη, οὐχὶ ἡ βαρύτης τῆς πράξεως, ἀλλὰ τὸ ἐπικίνδυνον τοῦ ἐγκληματίου ὀφείλει νὰ ᾖ τὸ μέτρον πρὸς ἐπιλογὴν τῶν ἐπιβληθησομένων κατ' αὐτοῦ μέτρων. Ἐπομένως ὁ ὀλιγώτερον ἠθικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις του, ὡς ὁ ἀνήλικος, δύναται ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ εἶναι περισσότερον ἐπικίνδυνος καὶ ἐπομένως νὰ ἔχῃ ἀνάγκην βαρυτέρων μέτρων.

Ἡ ἀρχὴ τῆς προσωπικότητος, μὴ ἐρειδομένη ἐπὶ ἀντικειμενικῶν, ἐξωτερικῶν στοιχείων, δὲν στερεῖται μειονεκτημάτων, δυναμένη νὰ ἀγάγῃ εὐχερῶς εἰς αὐθαιρεσίας, πλὴν θεωροῦσα τὸ μὲν ἔγκλημα ὡς γεγονός, ἐκτυλισσόμενον ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ, τὸν δ' ἀνήλικον ἐγκληματίαν, ὡς δρῶσαν προσωπικότητα, καθιστᾶ λίαν εὐχερῆ τὴν προσαρμογὴν τῶν διαφόρων μέτρων πρὸς τὴν ποικιλίαν τῆς πραγματικότητος, ἐξυπηρετοῦσα οὕτω σημαντικῶς τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματοκότητος.

γ') Εἶναι δυνατὸν νὰ καταλείπωνται τὰ διάφορα μέτρα παντελῶς ἀσύνδετα. Μὴ ὑφισταμένης ἐνταῦθα μηδεμιᾶς παρακολουθηματικῆς σχέσεως τῶν τοιούτων μέτρων εἴτε πρὸς ὡρισμένα ἐγκλήματα, εἴτε πρὸς ὡρισμένους ἐγκληματίας, δύνανται ταῦτα νὰ προσαρμόζωνται εὐκόλως πρὸς τοὺς εἰδικοὺς ὅρους πάσης εἰδικῆς περιπτώσεως.

Τὸ σύστημα τοῦ ἀσυνδέτου τυγχάνει λίαν ἐλαστικόν. Ὡς τοιοῦτον διευκολύνει μὲν ἄγαν τὴν μεγίστην δυνατὴν προσαρμογὴν τῶν διαφόρων μέτρων πρὸς τὴν ποικιλίαν τῆς πραγματικότητος, δυνάμενον κατὰ ταῦτα νὰ ἐξυπηρετήσῃ σημαντικῶς τὸν σκοπὸν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, πλὴν ὅμως παρέχει δυστυχῶς καὶ εὐρὺ ἔδαφος πρὸς αὐθαιρεσίας.

2. Ἐκ τῶν ἐνταῦθα συγκρινομένων δικαίων τὰ δίκαια τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Γαλλίας ἐφαρμόζουσιν ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν τὸ κοινὸν ποινικὸν σύστημα, ὁρίζοντα ἁπλῶς διὰ τοὺς ἀνηλίκους ἐγκληματίας ἐλαφροτέρας ποινάς. Τοιουτοτρόπως ἕκαστον ἔγκλημα ἀνηλίκου συνεπάγεται ὡρισμένην ἀντίστοιχον ποινήν. Ὡς βάσιν ἑπομένως λαμβάνονται καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐν τῷ εἰδικῷ μέρει τῶν κοινῶν ποινικῶν κωδίκων ἀναγραφόμεναι ποιναί. Τοῦτ' αὐτὸ πράττει καὶ τὸ Ἑλβετικὸν Προσχέδιον Ποινικοῦ Κώδικος, προκειμένου περὶ τῶν ἀγόντων ἡλικίαν μεταξὺ 18—20 ἐτῶν.

Ἀντιθέτως ἀπολύτως ἀσύνδετα καταλείπουσι τὰ παρ' αὐτῶν ὁριζόμενα παιδαγωγικὰ μέτρα τὰ αὐτὰ δίκαια, ὡς καὶ ὁ ἑλληνικὸς περὶ δικαστηρίων νόμος, παρέχοντα τοιουτοτρόπως ἐλευθερίαν εἰς τοὺς δικαστὰς ἀνηλίκων ὅπως προσαρμόζωσι τὴν παιδαγωγικὴν μεταχείρισιν πρὸς τὴν ποικιλίαν πάσης εἰδικῆς περιπτώσεως.

Τὸ Ἑλβετικὸν Σχέδιον ἐπιχειρεῖ νὰ συνδέσῃ τὰ διάφορα ποινικὰ ἢ παιδαγωγικὰ μέτρα πρὸς τὰς διαφόρους κατηγορίας τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, διακρῖνον μεταξὺ τῶν κανονικῶν ἀνηλίκων, τῶν ἠθικῶς ἐγκαταλελειμμένων, διεφθαρμένων ἢ ἄλλων, ὡς καὶ τῶν ἀνηλίκων, τῶν δεομένων εἰδικῆς μεταχειρίσεως, ὡς τῶν τυφλῶν, κωφαλάλων κλπ. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ τὸ Ἰταλικὸν Σχέδιον, ὅπερ ὁρίζει τὰς διαφόρους αὐτοῦ παιδαγωγικὰς ἢ ἑτέρας ἀσφαλιστικὰς κυρώσεις ἀναλόγως τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, διακρῖνον μεταξὺ τῶν κανονικῶν ἀνηλίκων, τῶν ἠθικῶς διεφθαρμένων ἢ ἄλλων, τῶν ὀλιγοφρενῶν κ. ἄ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δίκαιον θεσπίζει ἐνιαίαν ποινὴν δι' ἅπαντας τοὺς ἀνηλίκους, τὸν περιορισμὸν τούτων ἐντὸς σωφρονιστικοῦ ἱδρύματος, ὁρίζον ἁπλῶς ὅτι, ἐὰν ἡ

πρᾶξις, ἣν ἐτέλεσεν ὁ ἀνήλικος, ἐπισύρῃ κατὰ τὸν κοινὸν ποινικὸν νόμον τὴν θανατικὴν ποινὴν ἢ τὴν ποινὴν τῶν δεσμῶν, ἡ διάρκεια τοῦ περιορισμοῦ δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον πέντε ἐτῶν.

Εἰδικὴν σημασίαν διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς προσωπικότητος ἔχει καὶ ἡ συνηθεσταάτη διάταξις τῶν διαφόρων νεωτέρων νόμων περὶ ἀηλίκων ἐγκληματιῶν, καθ' ἣν ἡ ἀνάκρισις ὀφείλει νὰ κρίνῃ (πλὴν τῆς πράξεως) εἰδικῶς περὶ τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἰδιορρυθμίας τοῦ ἀνηλίκου, ἐν ἀνάγκῃ διατασσομένης ἰατρικῆς ἐξετάσεως.

Δ ι ά ρ κ ε ι α μ έ τ ρ ω ν.

1. Ἐκ τῶν παντοίων ἐγκληματολογικῶν μέτρων κατ' ἀνηλίκων, τῶν ποινικῶν, παιδαγωγικῶν ἢ ἑτέρων τοιούτων, τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν, οἷον ἡ χρηματικὴ ποινή, ἡ ἐπίπληξις, ἡ συμβουλή, ἐκτελοῦνται δι' ἐφ' ἅπαξ γενομένης χρήσεως, ἕτερα ὅμως, οἷον κυρίως αἱ διάφοροι στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναὶ ἢ ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ ἀνηλίκου παρ' οἰκογενείᾳ ἢ ἐν ἱδρύματι, ἐκτελοῦνται οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ, ἀλλ' ἐν διαστήματι χρόνου. Νῦν ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων, ἅτινα καὶ «μέτρα διαρκείας» δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι, γεννᾶται τὸ ὑψίστης σημασίας ἐρώτημα: Τὶς ὀφείλει νὰ ἢ ἡ διάρκεια αὐτῶν; Εἰδικῶς ὀφείλει νὰ ἢ αὕτη ἀπολύτως ὡρισμένη, ἀπολύτως ἀόριστος ἢ τέλος ἁπλῶς σχετικῶς ὡρισμένη;

Τρία εἶναι τὰ ἐν προκειμένῳ διαμορφούμενα συστήματα:

α΄) Τὸ «σύστημα τῆς βεβαιότητος» ἢ «τῆς ἐπιβολῆς μέτρου ὡρισμένης διαρκείας». Ἐνταῦθα ἡ διάρκεια, τῶν διαφόρων μέτρων κατ' ἀνηλίκων ὁρίζεται a priori ἐπακριβῶς, ὡς ἐὰν ἦτο ἀρχῆθεν βέβαιον, ὁπόσος χρόνος ἀναγκαιοῖ ἀκριβῶς διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων ὑπ' αὐτῶν σκοπῶν, ὡς διὰ τὴν πλήρη ἀναμόρφωσιν τοῦ εἰς ἀναμορφωτικὸν ἵδρυμα ἢ τὸν πλήρη σωφρονισμὸν τοῦ εἰς σωφρονιστικὸν ἵδρυμα εἰσαχθέντος παιδός. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ πρὸ πάσης ἐκτελέσεως ἀκριβὴς ἐπιμέτρησις τῆς διαρκείας τῶν διαφόρων μέτρων ὁρίζεται εἴτε ἀμέσως ὑπὸ τοῦ νόμου, εἴτε ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, περιοριζομένου συνήθως ἐντὸς πλαισίου μεταξὺ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου χρονικοῦ ὁρίου.

De lege ferenda κρινόμενον τὸ προκείμενον σύστημα παρουσιάζει μὲν μείζονας ἐγγυήσεις διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, πλὴν ὅμως ἀδυνατεῖ ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν μεγάλην ποικιλίαν τῆς πραγματικότητος. Ζητοῦν τοῦτο παρὰ τοῦ νομοθέτου ἢ τοῦ δικαστοῦ τὸν ἐκ τῶν προτέρων ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ἐγκληματίας ἀνήλικος θὰ βελτιωθῇ ἢ θὰ καταστῇ ἀκίνδυνος, «ἐπιζητεῖ παρ' αὐτοῦ τὰ ἀδύνατα», καὶ οὕτως εἴτε θὰ συνεχίζηται ἡ ποινικὴ ἢ ἡ παιδαγωγικὴ μεταχείρισις τοῦ ἀνηλίκου, καίτοι ἐπιτεύχθη ἤδη ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός, εἴτε θὰ καταπαύῃ αὕτη πρὸ τῆς ἐπιτεύξεως τούτου.

β΄) Τὸ «σύστημα τῆς ἀβεβαιότητος» ἢ «τῆς ἐπιβολῆς μέτρου ἀορίστου διαρκείας». Ἐνταῦθα ἡ διάρκεια τῶν διαφόρων μέτρων κατ' ἀνηλίκων δὲν ὁρίζεται ἐκ τῶν προτέρων, διότι θεωρεῖται ὡς ἀδύνατος ὁ προσδιορισμός, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, τοῦ χρόνου, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν πλήρη ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν ὑπὸ τῆς ποινικῆς ἢ τῆς παιδαγωγικῆς μεταχειρίσεως. Ἀντιθέτως ἐνταῦθα ἡ ἐπιμέτρησις τῆς διαρκείας τῶν διαφόρων μέτρων γίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, τῶν μέτρων τερματιζομένων, ἅμα ὡς ἤθελε πιστοποιηθῇ ὑπὸ τῶν δικαστῶν τῶν ἀνηλίκων ἢ τῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων, ὅτι ἐπετεύχθησαν ἤδη οἱ σκοποὶ αὐτῶν.

Τὸ σύστημα τοῦτο παρέχει ἐλάσσοντας ἐγγυήσεις διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας ἢ τὸ προηγούμενον σύστημα, πλὴν ὅμως δύναται ν' ἀνταποκριθῇ πλήρως πρὸς τὴν μεγάλην ποικιλίαν τῶν διαφόρων περιπτώσεων, ὧν προσφορώτατον, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων.

γ΄) Τὸ «σύστημα τῆς σχετικῆς βεβαιότητος (ἀβεβαιότητος)» ἢ τῆς «ἐπιβολῆς μέτρου σχετικῶς ὡρισμένης (ἀορίστου) διαρκείας». Ἐνταῦθα δὲν ὁρίζεται μὲν ἐκ τῶν προτέρων ἐπακριβῶς ἡ διάρκεια τῶν μέτρων, ἀλλὰ πάντως ὅτι ταῦτα ὀφεί-

λουσι νὰ τερματισθῶσιν ὁπωσδήποτε ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, καὶ δὴ ἅμα ὡς ἤθελε πιστοποιηθῆ διαρκοῦντος τούτου ὅτι ἐπετεύχθησαν οἱ σκοποὶ αὐτῶν· διότι κρίνεται μὲν ὡς βέβαιον ὅτι ἡ ἐπίτευξις τούτων θὰ πραγματοποιηθῆ ἐντὸς ὡρισμένης χρονικῆς περιόδου, θεωρεῖται ὅμως ὡς ἀμφίβολον, εἰς ποῖον ἀκριβῶς χρονικὸν σημεῖον διαρκούσης ταύτης μέλλει νὰ συμβῆ τοῦτο.

Τὸ στύστημα τοῦτο παρέχει ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις διὰ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, ὂν πρόσφορον καὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐγκληματικότητος, δυνάμενον πάντως ἐνδεχομένως νὰ ἀστοχήσῃ, ἰδίως ὅταν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος οἱοσδήποτε προσδιορισμὸς τῆς διαρκείας τῆς ἀναγκαιούσης μεταχειρίσεως.

2. Ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὑπὸ σύγκρισιν δικαίων τὰ δίκαια τῆς Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀκολουθοῦσι τὸ σύστημα τῆς καταδίκης τῶν ἀνηλίκων εἰς ποινὰς ὡρισμένης διαρκείας, ἀντιθέτως τὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος τὸ σύστημα τῆς καταδίκης εἰς ποινὰς σχετικῶς ἀορίστου διαρκείας. Τὸ σύστημα τῆς σχετικῆς ἀοριστίας ἀκολουθοῦσιν ἅπαντα τὰ δίκαια ὡς πρὸς τὰ παιδαγωγικὰ μέτρα, ἅτινα ὁπωσδήποτε λήγουσιν ἅμα τῇ ἐνηλικιώσει, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖται ὡς ἀνεπίδεκτος πλέον διαγωγήσεως. Τὸ σύστημα τῆς ἀπολύτου ἀοριστίας ἐφαρμόζεται ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Σχεδίου ὡς πρὸς ὡρισμένας τινὰς κυρώσεις κατὰ τῶν ἐφήβων.

1. Ποινικὰ Μέτρα. Ἀναφορικῶς πρὸς ταῦτα τὰ διάφορα δίκαια εἴτε:

α') Ἐφαρμόζουσι κατὰ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν τὸ αὐτὸ σύστημα ποινῶν, ὅπερ ἐφαρμόζουσι καὶ κατὰ τῶν ἐνηλίκων τοιούτων, ἀφοῦ ἐπιφέρουσιν εἰς αὐτὸ ὡρισμένας ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις πρὸς προσαρμογὴν τῶν ποινῶν πρὸς τὴν ἰδιόρρυθμον φύσιν τῆς ἀνηλικότητος, εἴτε.

β') Ἐφαρμόζουσι κατὰ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν οὐχὶ τὰς κατὰ τῶν ἐνηλίκων ποινάς, ἀλλ' ἴδιον ἐξ ὑπαρχῆς σύστημα ποινῶν, εἰδικῶς προοριζομένων διὰ τοὺς ἀνηλίκους.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ προσαρμογὴ τῶν ποινῶν ἐπιδιώκεται διττῶς:

α') Ἐπιβαλλομένων κατὰ τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ἐλαφροτέρων ποινῶν, καὶ δὴ τὸ μὲν καταργουμένων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, οἷον τῆς θανατικῆς ποινῆς, τὸ δὲ μειουμένης τῆς διαρκείας τῶν ποινῶν κατὰ τῆς ἐλευθερίας. Ὁ λόγος τῆς τοιαύτης ἐπιεικείας δέον νὰ εὑρεθῆ οὐ μόνον εἰς τὴν ἐλάσσονα ἠθικὴν εὐθύνην τῶν ἀνηλίκων διὰ τὰς πράξεις των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἀκριβῶς, ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν, ἤτοι περὶ προσωπικοτήτων, εὑρισκομένων εἰσέτι ὑπὸ διάπλασιν, δύναται ἡ μικροτέρα ποινὴ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

β') Καταργουμένων ὡρισμένων ποινῶν (ἀσχέτως αὐστηρότητος), μὴ προσιδιαζουσῶν πρὸς τοὺς εἰδικοὺς ὑποκειμενικοὺς καὶ ἀντικειμενικοὺς ὅρους τῆς ἀνηλικότητος, ὡς ἰδίως τῶν ποινῶν κατὰ τῆς τιμῆς, ὡς ἀντιπαιδαγωγικῶν, ἢ τῶν ποινῶν κατὰ τῆς περιουσίας, τῶν ἀνηλίκων μὴ κεκτημένων συνήθως ἰδίαν περιουσίαν.

Ἐξ ἑτέρου δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει δημιουργοῦνται διάφοροι εἰδικαὶ ποιναὶ κατ' ἀνηλίκων. Μεταξὺ τούτων καταλέγονται παντοῖαι ποιναί, οἷον κυρίως ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως, αἱ διάφοροι σχολικαὶ ποιναί, ἡ ποινὴ τοῦ ἐγκλεισμοῦ, ἡ ποινὴ τοῦ περιορισμοῦ κ.ἄ. Πολλαὶ ἐν τοσούτῳ ἐκ τῶν τοιούτων ποινῶν δὲν χαρακτηρίζονται ὡς ποινικὰ μέτρα, ἀλλὰ καταλέγονται ὑπὸ ἐνίων δικαίων μεταξὺ τῶν μέτρων διαπαιδαγωγήσεως, δυνάμεναι κατὰ ταῦτα νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπίσης κατὰ ἀνηλίκων τῶν ἐγκληματιῶν, οἵτινες δὲν ἀπέκτησαν εἰσέτι τὴν πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητα.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἡ πρώτη δουλειὰ τοῦ κ. Κουτσουμάρη ὅταν ἔπιασε τὸ νεαρὸ Ἀνδρέα Χριστοφιλέα γιὰ τὴ δολοφονία καὶ τὴ ληστεία τοῦ Τσάγκα καὶ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ Νικηταρᾶ καὶ τὸν ἔκλεισε στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, ἦταν φυσικὰ νὰ τοῦ πάρη τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ νὰ τὰ στείλη στὸ τότε Γραφεῖο τῆς Σημάνσεως. Καὶ ἐκεῖ ἀμέσως ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὁ νεαρὸς Χριστοφιλέας εἶχε ἀρχίσει πολὺ μικρὸς τὴν δρᾶσι του. Παιδί πρᾶμα, μόλις δέκα χρόνων, εἶχε ὑποστῆ τὴν ὀλέθρια ἐπίδρασι τῶν γκαγκστερικῶν δημοσιευμάτων ποὺ ἠρωποιοῦσαν τοὺς κακοποιοὺς καὶ τοὺς κακούργους καὶ εἶχε ἱδρύσει μία συμμορία μὲ τὸν τίτλο «Ροκαμβόλ», ποὺ ἦταν τὸ ὄνομα ἢ τὸ ψευδώνυμο Γάλλου ἐγκληματίου, ἥρωος μυθιστορήματος. Ὁ Ἀνδρέας ἔστελνε ἐπιστολὲς σὲ διάφορα ἄτομα μὲ τὴν ὑπογραφὴ «Ροκαμβόλ» καὶ ζητοῦσε ἀπ' αὐτὰ ἐκβιαστικῶς χρήματα μὲ τὴν ἀπειλή, ὅτι ἂν δὲν ἔβαζαν τὸ ποσὸ ποὺ τοὺς ὥριζε στὸ ὡρισμένο μέρος, ἡ συμμορία θὰ τοὺς σκότωνε. Γνωστὸ καὶ παιδαριῶδες τὸ κόλπο καὶ γνωστὴ ἀκόμα καὶ ἡ ἐφαρμοζόμενη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας μέθοδος σὲ παρόμοιες περιπτώσεις. Καὶ χάρις εἰς αὐτὴν τὴν μέθοδο, ὁ νεαρὸς Ἀνδρῖκος Χριστοφιλέας, ὁ φιλοδοξήσας τὴν δρᾶσι τοῦ Ροκαμβόλ, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω, ἐνῶ ἀπεπειρᾶτο νὰ λάβη τὸν φάκελλον μὲ τὰ δῆθεν χρήματα καὶ ὁ ὁποῖος εἰς τὴν πραγματικότητα περιεῖχε παλιόχαρτα καὶ ἐφημερίδες.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δὲν ὑπῆρχαν οὔτε δικαστήρια ἀνηλίκων, οὔτε σωφρονιστικὰ ἱδρύματα καὶ ὁ ψευτοροκαμβόλ ἐδικάσθη ἀπὸ τὸ αὐτόφωρο Πλημμελειοδικεῖο, κατεδικάσθη ἀπὸ αὐτὸ εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν, δι' ἀπόπειραν ἐκβιάσεως καὶ ἐξέτισε τὴν ποινή του εἰς τὸ ἐφηβεῖον Ἀβέρωφ. Μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του, ἀπὸ τὶς φυλακὲς τὸν παρέλαβε ἡ θεία του, ποὺ τὸν προστάτευε. Προσπάθησε, μὲ συμβουλὲς νὰ τὸν συνετίση καὶ τὸν ἐσπούδασε ὀδοντοτεχνίτη. Ἦταν ἔξυπνος καὶ ἔμαθε καλὰ τὴν τέχνη, ἀλλὰ ἀντὶ νὰ πιάση δουλειὰ καὶ νὰ βγάζη τοῦ κόσμου τὰ λεπτά, ἐπροτίμησε νὰ συναναστρέφεται διαφόρους κακοποιοὺς καὶ σωματεμπόρους, ποὺ ἐσύχναζαν στὴ «Δροσιά», τὸ κέντρον τοῦ πατέρα του καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ συστήση τὴ συμμορία μὲ τὰ εἰκοσιπέντε πιστόλια καὶ νὰ κάμη τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ ἐγκλήματα, τῆς Βούλας καὶ τοῦ Χαρβατιοῦ καὶ ποιός ξέρει καὶ ποιὰ ἄλλα ἀκόμα, τὰ ὁποῖα προσπαθοῦσε νὰ βγάλη ἡ ἀρχομένη τακτικὴ ἀνάκρισις μὲ τὴν ἄμεση φυσικὰ συνεργασία τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας.

Ἡ σὲ τόσο φοβερὸ βαθμὸ ἐγκληματικὴ ροπὴ τοῦ Ἀνδρέα Χριστοφιλέα, ἴσως πρέπει νὰ ἀποδοθῆ καὶ στὸ ὅτι αὐτὸς ἔφερε μέσα του τὰ σπέρματα κληρονομικῆς συφιλίδος ἀπὸ τὸν προκομένο πατέρα του.

Ἡ Κούλα Χριστοφιλέα δὲν ἦταν σεσημασμένη καὶ ἐσημάνθη τότε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ γιὰ τὶς κλοπὲς ποὺ εἶχε κάνει προσλαμβανομένη ὡς ὑπηρέτρια στὰ διάφορα σπίτια καὶ γιὰ τὴν ἀνάμιξί της καὶ στὴ δολοφονία τοῦ Τσάγκα καὶ τὴ ληστεία τοῦ Νικηταρᾶ. Ἐπίσης ἦταν σεσημασμένος καὶ ὁ Ντούμης, ὁ συναυτουργὸς εἰς τὴν δολοφονικὴ ἀπόπειρα καὶ τὴν ἀπόπειρα ληστείας τοῦ Νικηταρᾶ. Ὁ Ντούγης εἶχε σημανθῆ καὶ καταδικασθῆ ἀρκετὲς φορές, ὡς τότε, καὶ γιὰ κλοπὲς καὶ γιὰ σωματεμπορία.

Ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια συνεχίζουσα τὶς ἔρευνές της, γιὰ τὴν πρωτοφανῆ ἐκείνη γιὰ τὰ ἀθηναϊκὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ συμμορία, συνέλαβε μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ τὸν περίφημο διευθυντὴ τοῦ ἄντρου τῶν κακοποιῶν «Δροσιὰ» Νῖκο Χριστοφιλέα, τὸν πατέρα τοῦ Ἀνδρέα καὶ τῆς Κούλας, οὐσιαστικὸ ὑπεύθυνο ἄλλωστε γιὰ τὸ κα-

τάντημα τῶν παιδιῶν του καὶ γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ ἀνατροφὴ ποὺ τοὺς ἔδωσε. Φυσικὰ μὲ τὴν τότε ἀτελῆ νομοθεσία δὲν μποροῦσε νὰ ἀσκηθῆ ποινικὴ ἀγωγή, ὅτι παρέλειψε τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ ἀνατροφὴν εἰς τὰ «τέκνα του», ἀλλ' ὁ ἀνακριτὴς Σουργιαδάκης διέταξε τὴν σύλληψίν του γιατί, ὅπως εἶχε προκύψει ἀπὸ τὴν ἀνάκρισι, μόλις ἔμαθε ὅτι ὁ προκομένος ὁ γυιός του κατεδιώκετο γιὰ ἔγκλημα, ἔσπευσε νὰ τοῦ στείλη μὲ ἄνθρωπό του ἕνα ἄλλο μεγάλο περίστροφο καὶ νὰ τοῦ ἀναγγείλη ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῆ ἄντρας καὶ νὰ σκοτώση τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ θὰ προσπαθοῦσαν νὰ τὸν πιάσουν.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Δροσιᾶς», μόλις μετεφέρθη στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ πρὶν νὰ τὸν κλείσουν στὸ κρατητήριο, ἄλλαξε διὰ μιᾶς φύλλο καὶ ξεφώνιζε μπροστὰ στοὺς ἀστυνομικούς:

— Δός τε μου, βρὲ παιδιά, ἕνα μπιστόλι καὶ φέρτε μου καὶ τὰ δυό μου παιδιὰ νὰ τὰ σκοτώσω μὲ τὸ ἴδιο μου τὸ χέρι γιὰ νὰ γλυτώσω τὴν κοινωνία ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ καθάρματα, ποὺ ντρόπιασαν τὸ ὄνομά μου καὶ τὴ φαμίλια μου...

Περιττὸν βέβαια νὰ σημειωθῆ, ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ τοῦ πατρὸς Χριστοφιλέα, θέλοντος νὰ ἐπιδείξη ὄψιμον μεταμέλειαν, δὲν εἰσηκούσθη.

Ἐνῶ ἐπεξετείνετο ἡ ἔρευνα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας διὰ τὴν πρὸ καὶ μετὰ τὰ δύο ἐγκλήματα δρᾶσιν τῆς συμμορίας, ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις ὑπὸ τὸν ἀνακριτὴν Μανώλην Σουργιαδάκην ἐξήταζε τὸ ἐνδεχόμενον τῆς τυχὸν ἀναμίξεως τοῦ Χριστοφιλέα καὶ τῶν συντρόφων καὶ φίλων του εἰς μυστηριώδη ἐγκλήματα, διαπραχθέντα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ περίχωρα καὶ ἀναστατώσαντα τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐξητάσθη τὸ πρῶτον ἡ τυχὸν ἀνάμιξις τοῦ Ἀνδρέα εἰς τὸν φόνον τοῦ σωφὲρ Παχῆ, εἰς τὸ Μοσχᾶτον, ἂν καὶ ὡς εἶχε διαπιστωθῆ ἰατροδικαστικῶς καὶ ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικὴν ἔρευναν καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν ἀστυνομικῶν συντακτῶν, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν ὑστέρων παρεδέχθη καὶ ἡ ἀνάκρισις, ἐπρόκειτο περὶ ἀνθρωποκτονίας ὅλως τυχαίας καὶ ἐξ ἀμελείας. Διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ὅμως, οἱ σωφὲρ οἱ ὁποῖοι ἐστάθμευον τότε ὄπισθεν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ εἶχον ἴδει τότε τοὺς δύο κυρίους καὶ τὴν συνοδευομένην ὑπ' αὐτῶν νέαν νὰ κατέρχωνται τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους καὶ νὰ ἐπιβαίνουν τοῦ ταξὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Παχῆ, ἐξητάσθησαν εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν καὶ ἀφοῦ εἶδον τὸν Ἀνδρέα τὸν Χριστοφιλέα, τὴν Κούλα καὶ τὸν Ντούνην, κατέθεσαν ὅτι δὲν ὡμοίαζαν καθόλου μὲ τοὺς ἐπιβάντας εἰς τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Παχῆ φονεῖς του. Ἐπίσης ἐξητάσθη ἐκ νέου καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ στραγγαλισμοῦ παρὰ τὴν Καισαριανὴν τοῦ ἐκ Πατρῶν ὑποψηφίου μετανάστου Πέπα, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε προφυλακισθῆ ὡς ὕποπτος ἄνευ ὅμως σοβαρῶν στοιχείων καὶ ἐκρατεῖτο ὁ ἐπ' ἀδελφῆς γαμβρός του Νικολόπουλος. Διεπιστώθη ὅμως, ὅτι ὅταν διεπράχθη ὁ στραγγαλισμὸς τοῦ Πέπα, ὁ Ἀνδρέας Χριστοφιλέας εὑρίσκετο εἰς Λάρισαν, ἐργαζόμενος ἐκεῖ, γιὰ ἕνα φυσικὰ φεγγάρι, ὡς ἠλεκτροτεχνίτης. Ἀκόμη ἐξητάσθη καὶ ἡ τυχὸν ἀνάμιξίς των εἰς τὸν ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δαμάρεως οἰκίας του στραγγαλισμὸν τοῦ πρόσφυγος ξυλουργοῦ Σταύρου Γρηγοριάδου. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἔγκλημα εἶχε διαπραχθῆ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1922, ὅταν ὁ Ἀνδρέας ἦταν μικρὸ παιδί, ἐνῶ ὁ στραγγαλισμὸς ἐκεῖνος ἦταν ἔργον μεγάλου καὶ στιβαροῦ ἀνδρός.

Μὰ τί φοβερὰ ἀλήθεια πράγματα διεπίστωνε ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ ἔρευνα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ διὰ τὸν καταπληκτικὸν ἐκεῖνον «πάτερ φαμίλιας», τὸν Νῖκον Χριστοφιλέαν καὶ τὸ ἄντρον «Δροσιά», τὸ παραγκοειδὲς κέντρον - διαφθορεῖον ποὺ διηύθυνε!

Ἡ «Δροσιά», ὅπως ἐλέχθη καὶ προηγουμένως παρεμπιπτόντως, ἦταν ἕνα διαφθορεῖον μὲ «σεπαρέ», ἀλλὰ συγχρόνως καὶ «τεκές», δηλαδὴ χασισοποτεῖον καὶ διέθετε τὰ ὄπισθεν τῆς κυρίως αἰθούσης - παράγκας μικρὰ σανιδόκτιστα καὶ πλινθόκτιστα καμαράκια καὶ ὡς σεπαρὲ διὰ νὰ στεγάζη τὰ γύναια τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης καὶ τοὺς προσκαίρους ἐραστάς των, ἀλλὰ καὶ τοὺς χασισοπότας ποὺ ἐσύχναζαν ἐκεῖ καὶ ἤθελαν «νὰ φουμάρουν τὸ μαῦρο», δηλαδὴ τὸ χασίς, εἴτε στὸ λουλὰ ἢ τὸ γουρ-

γούρα, δηλαδὴ στὸ εἰδικὸ πρόχειρο ναργιλεδάκι, εἴτε στὸ «τσιγαριλίκι», τὸ εἰδικὸ χονδρὸ τσιγάρο, εἰς τὸ ὁποῖον μαζὶ μὲ τὸν καπνὸ ἔβαζαν μέσα καὶ τὴν «τσίκα», τὸ μικρὸ κομματάκι τὸ χασίς. Καὶ ἐκεῖ, ἀφοῦ μακρυὰ ἀπὸ τοὺς «μαύρους» ἢ τοὺς «μπάτσους» ἢ τοὺς «σαραντακορωνάδες», τοὺς ἀστυφύλακες καὶ τοὺς χωροφύλακες δηλαδὴ ἀφοῦ τὸ βαρούσανε, δηλαδὴ ἐπαίζανε τὸ ὄργανο τὸν «μπαγλαμά», τὸ «λαλούσανε», δηλαδὴ σιγοτραγουδούσανε κανένα ἀπὸ τὰ πραγματικὰ ρεμπέτικα τραγουδάκια καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ σημερινὰ δῆθεν ρεμπέτικα ποὺ παίζουν στὰ μπουζούκια:

Ἐμεῖς κι' ἂν τὸ φουμάρουμε
Κανένα δὲν πειράζουμε.
Ἂν εἶσαι μάννα καὶ πονεῖς
Ἔλα στ' Ἀνάπλι νὰ μὲ δῆς.
Ἔλα στ' Ἀνάπλι δυὸ σκαλιὰ
Καὶ μὴ λυπᾶσαι τὰ λεπτά.
Ἔλα στὰ Παραπήγματα
Καὶ μὴ λυπᾶσαι χρήματα.

ὑπονοώντας μὲ αὐτό, ὅτι παρακαλοῦσε τὴ μάννα του νὰ ἔλθη εἰς τὸ Ἀνάπλι, δηλαδὴ τὸ Ναύπλιο καὶ νὰ ἀνεβῆ τὰ σκαλιὰ διὰ νὰ τὸν ἰδῆ τὸν γυιό της κρατούμενον εἰς τὰς ἐκεῖ φυλακὰς Παλαμηδίου ἢ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς τῶν Παραπηγμάτων Ἀθηνῶν.

Ἢ νὰ τραγουδήσουν τὸ ἄλλο τὸ ἐρωτικό:

Θὰ σπάσω κοῦπες
Γιὰ τὰ λόγια ποῦπες.
Καὶ ποτηράκια
Γιὰ τὰ γλυκὰ λογάκια.

Ἐκεῖ ἐπίσης τὰ γύναια τῶν τριόδων ξελαρυγγιαζόντουσαν μὲ τὶς βραχνὲς καὶ σπασμένες ἀπὸ τὴ σύφιλι φωνές τους:

Ἀντάμη τὸν ἐθέλω ἐγὼ
Τὸν ἀγαπητικό μου.
Νὰ μοῦ μετράη τὶς μάρκες μου,
Νὰ λέη καὶ τὸν «Σταυρό μου».

Δηλαδή, ὅτι οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἤθελαν τὸν ἀγαπητικό τους, δηλαδὴ τὸν σωματέμπορο ποὺ τὶς ἐξεμεταλλεύετο, ἀντάμη, δηλαδὴ ἀσίκη, λεβέντη, ἄφοβο, γιὰ νὰ μετράη τὶς μάρκες της, δηλαδὴ τὶς εἰσπράξεις της ἀπὸ τὶς «βίζιτες», δηλαδὴ τὶς ἐπισκέψεις, τὶς ὁποῖες ἐδέχετο καὶ φυσικὰ μετὰ τὸ ἀπαραίτητον ξυλοκόπημα, νὰ τὴν ὑβρίζη καὶ νὰ τῆς βλασφημῆ καὶ τὸν... Σταυρό της.

Ἡ πελατεία, λοιπόν, τῆς «Δροσιᾶς» ἀπετελεῖτο ἀπὸ κλέφτες, διαρρῆκτες καὶ λωποδύτες, ἀπὸ χασισοπότες καὶ ἀπὸ σωματεμπόρους καὶ ἀπὸ κοινὲς γυναῖκες τῆς τελευταίας ὑποστάθμης, οἱ ὁποῖες, διὰ λόγους δυσμορφίας καὶ περασμένης πιὰ νεότητος, δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰ φανερὰ καὶ πολὺ περισσότερον εἰς τὰ κρυφὰ χαμαιτυπεῖα τῆς ἐποχῆς καὶ κατέψευγον εἰς τὰ ἔξω τῆς πόλεως καὶ μακρὰν πάσης ἐπιτηρήσεως ἄντρα, διὰ νὰ ἐκδοθοῦν ἐκεῖ ἀνεξέλεγκτα καὶ ἄνευ οἱασδήποτε ἀστυϊατρικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς, εἰς στρατιώτας, εἰς τοὺς ὁποίους μετέδιδον πολλὲς φορὲς καὶ διὰ μιᾶς ὅλας τὰς ἀφροδισίας ἀσθενείας.

Ὁ πατέρας Νῖκος Χριστοφιλέας, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀπιθάνου ἐκείνου κέντρου, ἦταν εἰς τὴν ἀστυνομίαν γνωστὸς καὶ σεσημασμένος σωματέμπορος καὶ χασισοπό-

της, ἐθεωρεῖτο δὲ καὶ ὡς κλεπταποδόχος διαφόρων σπειρῶν διαρρηκτῶν ἂν καὶ οὔτε ἡ Χωροφυλακὴ παλαιότερα εἴτε ἡ Ἀστυνομία μετὰ τὴν ἐπέκτασίν της εἰς τὴν ἀχανῆ ἐκείνην καὶ ἀραιοκατωκημένην ἔκτασιν, διὰ τὴν ὁποίαν διέθετε ἕνα καὶ μόνον σταθμὸν μὲ ἐλαχίστην δύναμιν, δὲν ἠδυνήθησαν παρ' ὅλας τὰς ἐρεύνας, νὰ τοῦ ἀνεύρουν καὶ νὰ τοῦ κατάσχουν κλοπιμαῖα. Ἡ διαγωγὴ ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας του ἦταν ἀνεκδιήγητος καὶ ἡ δυστυχισμένη ἡ γυναίκα του ὑπέφερε τὰ πάνδεινα. Εἶχεν ἀποκτήσει τέσσερα ἐν συνόλῳ παιδιά, δηλαδὴ τὸν Ἀνδρέαν, τὸν πρωτότοκον, τὴν Κούλαν, μίαν ἄλλην ἀδελφήν της μικροτέραν ἀπὸ αὐτήν, τῆς ὁποίας δὲν διεσώθη τὸ ὄνομα καὶ τελευταῖον τὸν 16χρόνον Κώσταν. Χάριν μιᾶς ἐρωμένης του, ἐγκατέλειψε καὶ γυναῖκα καὶ τὰ τέσσερα παιδιά του καὶ ζοῦσε ἀναφανδὸν μὲ τὴν ἐρωμένην του ἐκείνην. Ἡ γυναίκα του, ἡ ὁποία βαρέως ἔφερε τὰ καθημερινὰ ξυλοκοπήματα τοῦ ἀνεκδιηγήτου ἐκείνου συζύγου, ἔζη τὰ παιδιά της ἐργαζομένη, ἀλλὰ κατὰ τὰ 1925 ἀπέθανε καὶ ὁ Νῖκος Χριστοφιλέας ἠναγκάσθη πλέον νὰ παραλάβῃ τὰ τέσσερα παιδιά του καὶ νὰ τὰ στεγάσῃ εἰς τὸ τελείως δι' αὐτὰ ἀκατάλληλον καὶ διεφθαρμένον περιβάλλον τῆς «Δροσιᾶς».

Κατὰ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα παρεσχέθησαν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς συμμορίας εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, ὁ Νῖκος Χριστοφιλέας τὴν μικρήν του κόρην τὴν ἐπῆρεν διὰ νὰ ὑπηρετῇ ὡς γκαρσόνα εἰς τὴν «Δροσιάν». Μὲ τὸ παραμικρὸν ὅμως ὠργίζετο ἐναντίον της καὶ τὴν ἐκτυποῦσε ἀνηλεῶς. Μίαν ἡμέραν μάλιστα τὴν ἐκτύπησεν πάρα πολὺ μὲ ἕνα σίδηρον καὶ τὸ κορίτσι του ἐκεῖνο ἀπὸ τὴν βάναυσον διαγωγὴν τοῦ πατέρα της προσεβλήθη ἀπὸ φυματίωσιν καὶ δύο μῆνες πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς συμμορίας εἶχεν ἀποθάνει.

Κατετέθη ἐπίσης διὰ τὸν ἀνεκδιήγητον ἐκεῖνον πατέρα, ὅτι κάποτε, θέλων νὰ διασκεδάσῃ εἰς βάρος τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του, ἑνὸς Γεωργίου Πανταζοπουλου, ἐπυροβόλησεν ἐναντίον του μέσα εἰς τὴν «Δροσιὰν» διὰ τοῦ περιστρόφου του εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ σώματός του. Ἡ σφαῖρα ἐπέρασεν ὅμως ξυστὰ καὶ τοῦ ἐτρύπησε τὸ παντελόνι, προκαλέσασα εἰς αὐτὸν ἐπιλαίαν ἀμυχήν. Φυσικὰ ὁ γαμβρός του. ὁ ὁποῖος ἔτρεμε τὸν ἀνεκδιήγητον γυναικάδελφόν του, δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν καταγγείλῃ διὰ τὸ ἐξωφρενικὸν ἐκεῖνο ἀστεῖον του, τὸ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ τὸν τραυματίσῃ σοβαρά.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΛΗΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΛΕΥΚΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΚΑΒΟΥΡΙΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Η ΕΣΠΕΡΑ τοῦ Σαββάτου 29ης Ὀκτωβρίου 1966 εὑρίσκει εἰς ἀναστάτωσιν τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν Ε.Β.Χ. προαστίων. Εἶχον ληστευθῆ παρὰ τεσσάρων ἀγνώστων ἀτόμων καὶ κατὰ γκαγκστερικὸν τρόπον, εἰς τὴν περιοχὴν Καβουρίου Ἀττικῆς καὶ περὶ τὴν 19.30 ὥραν, ὁ Ἀνθυποπλοίαρχος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κ. Π. Ἀλέπης καὶ ἡ φίλη του, ἐντὸς τοῦ ἐσταθμευμένου Α. 209.795 Ι.Χ. αὐτοκινήτου. Καὶ μαζὶ μὲ τὰ χρήματα τῶν ληστευθέντων οἱ θρασεῖς κακοποιοὶ εἶχον ἀφαιρέσει καὶ τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἶχεν ἐνοικιάσει τὸ ζεῦγος διὰ τὴν ψυχαγωγίαν του.

Ἡ ἀναστάτωσις «μετεφυτεύθη» ἀμέσως καὶ εἰς τὰς ἀστυνομικὰς βεβαίως ἀρχὰς τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ ἐπινείου, ἀφοῦ κοινὸς ὁ ἀγὼν διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὴν κοινωνικὴν ὁλότητα τῆς χώρας. Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς συνδυάζουσα τὸ ἔγκλημα τοῦτο μὲ ἄλλα παρεμφερῆ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον εἰς τὰς περιφερείας Βουλιαγμένης, Καβουρίου καὶ Νέας Σμύρνης, διατάσσει τὴν ἐνέργειαν εὐρυτάτων ἀναζητήσεων μεταξὺ τῶν προσώπων τῶν κινουμένων κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν περιοχὴν Τρούμπας, σχέσιν δὲ ἐχόντων μετὰ κοινῶν γυναικῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν συχναζόντων εἰς διάφορα ἄλλα κέντρα διασκεδάσεως. Σκοπὸς τῶν ἀναζητήσεων ἡ ἐπισήμανσις τῶν ἀτόμων ἐκείνων τὰ ὁποῖα διαθέτουν χρηματικὴν εὐχέρειαν χωρὶς νὰ ἔχουν ἐμφανεῖς πόρους.

Τὴν 21ην ὥραν τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ἤτοι δύο ἡμέρας μετὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ συνετάραξε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, αἱ ἀναζητήσεις φέρουν τὸ πρῶτον ἀμυδρὸν ἀποτέλεσμα. Μία πληροφορία ὁμιλεῖ περὶ ἀτόμου τὸ ὁποῖον συχνάζει εἰς τὴν περιοχὴν Τρούμπας καὶ τοῦ ὁποίου δὲν δικαιολογεῖται ἡ σχετικῶς ἄνετος διαβίωσις, δεδομένου ὅτι οὐδὲν ἐπάγγελμα μετέρχεται καὶ συζῆ μὲ μίαν νεαρὰν Βελγίδα. Τὸ ἄτομον τοῦτο, κατὰ τὴν αὐτὴν πληροφορίαν, ἦτο ὑψηλοῦ ἀναστήματος, λεπτός, μελαχροινός, διετήρει χαρακτηριστικὰς φαβορίτας καὶ ἦτο γνωστὸν μόνον μὲ τὸ ὄνομα «Νῖκος».

Συμπληρωματικὴ πληροφορία ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁπλοφορεῖ, ἐνέβαλεν εἰς σοβαρὰς ὑποψίας τὴν Υ.Γ.Α. Πειραιῶς. Διετάχθησαν κατόπιν τούτου δύο ἀξιωματικοί, ὅπως μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἄλλων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων διενεργήσουν ἔλεγχον εἰς ἅπαντα τὰ δημόσια κέντρα καὶ ξενοδοχεῖα τοῦ Πειραιῶς, πρὸς ἐντοπισμὸν τοῦ ἐπονομαζομένου «Νίκου», ἀλλὰ καὶ τῆς νεαρᾶς ἐκ Βελγίου γυναικός.

Περὶ ὥραν 23.30 τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῶν δελτίων πελατῶν ξενοδοχείων διαπιστοῦται ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Κανάρη ξενοδοχεῖον «Κρήτη» εἶχε διαμείνει προσφάτως ἄτομον ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ἀβραμίδης Νικόλαος τοῦ Σάββα καὶ τῆς Νικολέττας, ἐτῶν 23, ναυτικὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ καταγόμενος ἐκ τοῦ Πειραιῶς. Μετὰ τοῦ Ἀβραμίδη εἶχε διαμείνει καὶ ἡ ἐκ Βελγίου Σὰκ Ἀνὲτ τοῦ Μπὶλ καὶ τῆς Ντορέκ, ἐτῶν 19, πλὴν ὅμως ἀμφότεροι εἶχον ἀναχωρήσει πρὸ δημέρου πρὸς ἄγνωστον κατεύθυνσιν. Ἐκ τοῦ ἐν συνεχείᾳ ἐλέγχου τῶν ἀρχείων Υ.Γ.Α. Πειραιῶς ἐπιβεβαιοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀβραμίδη Νικολάου, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι οὗτος διέμενεν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Οὐΐλσωνος 4 μετὰ τῶν οἰκείων του καὶ ὅτι εἶχε σημανθῆ κατ' ἔτος 1959 δι' ὑπεξαίρεσιν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δύο συνεργεῖα ἀστυνομικῶν ἀναζητοῦν τὸν Ἀβραμίδην εἰς τὰ διάφορα κέντρα τοῦ Πειραιῶς, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἐνεργεῖται ἀναγνώρισις καὶ ἐπισήμανσις τῆς κατοικίας τούτου. Προχωροῦν αἱ ὧραι καὶ ἐκ τῶν διαφόρων ἐνδείξεων καὶ συμπερασμάτων κρίνεται σκόπιμον νὰ ἐρευνηθῇ ἡ κατοικία τοῦ ὑπόπτου κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας. Καὶ τὴν 5.30 πρωϊνὴν τῆς 1ης Νοεμβρίου, ἀφοῦ λαμβάνονται ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς ματαίωσιν τυχὸν ἀποδράσεως τοῦ κατηγορουμένου, ὁ ἀστυνομικὸς αἰφνιδιασμὸς ἐνεργεῖται καὶ στέφεται μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Ὁ Ἀβραμίδης Νικόλαος εὑρίσκεται νὰ κοιμᾶται μετὰ τῆς Βελγίδος φίλης του, ἀκινητοποιεῖται καὶ συλλαμβάνεται καὶ ἡ περαιτέρω ἔρευνα ἀποδίδει: ἐκ τοῦ κάτωθι τοῦ προσκεφαλαίου του χώρου ἓν πιστόλιον μάρκας «SAVAGE» τῶν 32 Cal, εἰς ἀρίστην κατάστασιν, μετὰ πέντε φυσιγγίων ἐπὶ τοῦ γεμιστῆρος καὶ ἑτέρων πέντε ἐντὸς χειρομάκτρου· μίαν μάχαιραν αἰχμηράν, τῆς ὁποίας ἡ λεπὶς στηρίζεται δι' ἐλατηρίου (στιλέτου)· ἓν ζεῦγος χειροκτίων ἐκ λεπτοῦ δέρματος (σουέτ) καὶ μιὰ αὐτοσχέδιος προσωπὶς (μάσκα) ἐξ ἐρυθροῦ ὑφάσματος. Περαιτέρω, εἰς ἐντοιχισμένην ἱματιοθήκην ἀνευρίσκονται: ἐντὸς κυτίου 64 φυσίγγια αὐτομάτου Tom-on, ἓν μέλαν ὑποκάμισον σχήματος «Κουρσάρου», καὶ δέσμη βαμβακοπυρίτιδος (δημιουργούσης προπέτασμα καπνοῦ) ἐκ 32 τεμαχίων σχήματος μακαρονίων... Ἐπίσης, ἐντὸς θυλακίου τοῦ σακκακίου του ἀνευρίσκεται σχεδιάγραμμα προσόψεως χρηματοκιβωτίου μὲ τὴν ἐξῆς ἐπεξηγηματικὴν παρατήρησιν κάτωθεν αὐτοῦ: «Ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς κλειδαριᾶς 2½ πόντους ἀριστερὰ μὲ τρυπάνι 10 χιλιοστῶν καὶ μετὰ κτύπημα πρὸς τὰ δεξιά»...

Ἀλλὰ τὰ ἐκ τῆς ἐρεύνης ἀντικείμενα δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Εἰς ἐντοιχισμένην θυρίδα ἀνευρίσκεται δέσμη ὅλων σχεδὸν τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ μάλιστα ἀναδιπλωμένων κατὰ σειρὰν εἰς τὰς σελίδας ὅπου περιεγράφετο ἡ πρὸ διημέρου ληστεία τοῦ Καβουρίου. Ὑπάρχει καὶ ἕνα «ἀθῶον» ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλὰ λίαν σημαντικὸν περαιτέρω εὕρημα: Παραπλεύρως τοῦ προσκεφαλαίου τοῦ Ἀβραμίδη, ἓν ξυπνητήριον ὡρολόγιον ρυθμισμένον ὥστε νὰ σημάνῃ τὴν 6.30′ ὥραν, εἰς τὸ παρακείμενον δὲ δωμάτιον (ὅλα τὰ ἀναφερθέντα εὑρίσκοντο εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ἀβραμίδη καὶ τῆς φίλης του) σημείωμα τοῦ Ν. Ἀβραμίδη πρὸς τὸν ἀδελφόν του Λουκᾶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγράφοντο: «Λουκᾶ, βάλε το 5.30′ καὶ φέρε το κοντὰ στὸ αὐτί μου. Νῖκος»...

Ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων καὶ ἰδίως τῆς σειρᾶς τῶν ἐφημερίδων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ληστείαν τοῦ Καβουρίου, ἐδημιούργησε τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἀβραμίδης τουλάχιστον θὰ εἶχε ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ ἔγκλημα τοῦτο. Ἐκμεταλλευθείσης τῆς συγχύσεώς του ἐκ τῆς αἰφνιδίας συλλήψεως αὐτοῦ, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως προέβη ἐπὶ τόπου εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ἀβραμίδη, κατὰ τὴν ὁποίαν, διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων καὶ χωρὶς νὰ ἀφήσῃ καιρὸν εἰς τοῦτον νὰ σκεφθῇ, τὸν ἐξηνάγκασε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς μετ' ἄλλων τριῶν εἶχε διαπράξει τὴν ληστείαν τοῦ Καβουρίου. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τοὺς συνεργούς του δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ παράσχῃ σαφῆ καὶ ἐκμεταλλεύσιμα στοιχεῖα κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀνάκρισις περιεστράφη ἐπὶ τοῦ ἀνευρεθέντος σημειώματος ἀφυπνίσεώς του καὶ τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον εἶχεν αὕτη διὰ τὴν 6.30′ πρωϊνήν. Ὁ Ἀβραμίδης, ἀφοῦ προέβαλεν ὡρισμένας ἀσυστάτους δικαιολογίας, ἠναγκάσθη τελικῶς νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι σκοπός του ἦτο ἡ συνάντησις μεθ' ἑτέρων τριῶν συνεργατῶν του εἰς τὸν πρὸ τῆς πλατείας Συντάγματος Ἀθηνῶν χῶρον τοῦ ζαχαροπλαστείου ἀδελφῶν Παπασπύρου καὶ περὶ ὥραν 7ην τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ ἡ ὥρα ἦτο πλέον 6.50′. Ἀπεστάλησαν τότε ἀμέσως ἡ Βελγὶς φίλη τοῦ Ἀβραμίδη Νικολάου καὶ οἱ ἀδελφοί του Λουκᾶς, ἐτῶν 21 καὶ Ἀναστάσιος, ἐτῶν 19, εἰς τὸ κατάστημα τῆς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς καὶ ἡ ὑπόλοιπος δύναμις ἔφθασε κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν περιοχὴν πλατείας Συντάγματος Ἀθηνῶν. Τὸ αὐτοκίνητον ἐστάθμευσεν εἰς τὸν πρὸ τοῦ Ταχυδρομείου χῶρον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ παρέμεινεν μόνον ὁ Ἀβραμίδης μετὰ τοῦ ἀστυφύλακος ὁδηγοῦ...

Ἂς σημειωθῆ ὅτι κατὰ τὴν διαδρομὴν Πειραιῶς — Ἀθηνῶν ὁ Ἀβραμίδης περιέγραφε τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν συνεργῶν του. Εἶπεν ὅτι εἶναι δύο ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς πρέπει νὰ ὁπλοφορῆ, καὶ ὅτι ὁ τρίτος τοῦ εἶναι γνωστὸς ὡς «Νῖκος» μόνον καὶ διαμένει εἰς Κοκκινιάν, ἅπαντες δὲ εἶναι ἡλικίας 20 - 23 ἐτῶν.

Εἰς τὸν πρὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Παπασπύρου χῶρον, οἱ ἀστυνομικοὶ διέκριναν μεταξὺ τῶν θαμώνων τρία ἄτομα ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ ὁμοιάζοντα μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀβραμίδη Νικολάου περιγραφέντα. Τὰ ἐπλησίασαν — ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς ἰδίας τραπέζης — καὶ ἐνήργησαν αἰφνιδιαστικὸν ἔλεγχον ταυτοτήτων αὐτῶν, ἀλλὰ προεβλήθη σθεναρὰ ἀντίστασις καὶ παρ' ὀλίγον ὁ εἷς νὰ ἐπετύγχανε τὴν διαφυγήν του. Αἱ ἀστυνομικαὶ μέθοδοι ἐξαναγκασμοῦ ἐν τούτοις ἔφεραν τὴν ἀκινητοποίησίν των, καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ σωματικὴ ἔρευνα ἐπ' αὐτῶν ἀπεκάλυψεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθοῦν ἐκ τῶν προτέρων...

Ἐπρόκειτο περὶ τῶν Ζωγοπούλου Ἰωάννου τοῦ Παναγιώτου καὶ τῆς Ἀναστασίας, ἐτῶν 21, ἐξ Ἀθηνῶν, ὑποκελευστοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀντιοχείας 34, ὁ ὁποῖος καὶ προέβαλε τὴν πλέον σθεναρὰν ἀντίστασιν· Πατσαμάνη Βασιλείου τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Χρύσας, ἐτῶν 21, ἐκ Μυτιλήνης, ὑποκελευστοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἐπίσης καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πίνδου 18 ἢ Ἰωάννου Δροσοπούλου 167, ὡς καὶ περὶ τοῦ Πλακίδη Νικολάου τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Δεσποίνης, ἐτῶν 22, ἐκ Νικαίας Πειραιῶς, χρυσοχόου τὸ ἐπάγγελμα καὶ κατοίκου Νικαίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γρεβενῶν 64. Κατὰ τὴν γενομένην σωματικὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ Ζωγοπούλου ἀνευρέθησαν ἓν πιστόλιον «Mauser» τῶν 7,65 χιλιοστῶν, πλῆρες φυσιγγίων, καὶ ἐντὸς θυλακίου τοῦ σακκακίου του ἓν κυτίον φυσιγγίων τοῦ ἰδίου πιστολίου (ἐν συνόλῳ 20 φυσίγγια), ὡς καὶ μία μάχαιρα αἰχμηρὰ κοινή, μὲ στερεὰν λαβὴν καὶ μῆκος λεπίδος 20 ἑκατοστῶν. Τὸ πιστόλιον, τὰ φυσίγγια καὶ τὴν μάχαιραν τὰ ἔφερεν ὁ κακοποιὸς οὗτος ἐντὸς εἰδικῶν θηκῶν καὶ ἐξηρτημένα, τοῦ μὲν πιστολίου ἐκ τοῦ ζωστῆρος του, τῆς δὲ μαχαίρας ἐξ εἰδικῆς ἐλαστικῆς ζώνης ἀνηρτημένης ἐπὶ τῆς ράχεώς του καὶ ἐσωτερικῶς τοῦ ὑποκαμίσου. Ἐπὶ τοῦ Πατσαμάνη Βασιλείου ἀνευρέθη μάχαιρα αἰχμηρὰ τῆς ὁποίας ἡ λεπὶς στηρίζεται δι' ἐλατηρίου (στιλέτο), τόσον δὲ αὕτη, ὅσον καὶ τὰ ἀνευρεθέντα ἐπὶ τοῦ Ζωγοπούλου καὶ τὰ ἄλλα τῆς κατοικίας Ἀβραμίδη κατεσχέθησαν, ὡς εἶναι εὐνόητον, διὰ τὴν χρησιμοποίησίν των ὡς πειστηρίων.

Ἅπαντες οἱ κακοποιοὶ μετεφέρθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Υ.Γ.Α. Πειραιῶς, κεχωρισμένως, καθ' ὅσον ἐκρίθη σκόπιμον νὰ μὴ ἀποκαλυφθῆ εὐθὺς ἀμέσως ὁ Ἀβραμίδης Νικόλαος. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν τριῶν ἐκ τοῦ μισθωθέντος αὐτοκινήτου, πρὸ τοῦ καταστήματος τῆς ὑπηρεσίας, ὁ Πατσαμάνης Βασίλειος κατώρθωσε νὰ ἀποδράσῃ καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ. Συντονισμέναι ἐνέργειαι τῶν ἀστυνομικῶν τῆς γείτονος ἐν τούτοις ἔσχον τὸ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθῆ ἐκ νέου οὗτος εἰς Ἀθήνας, τὴν 13ην ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ι. Δροσοπούλου 185 κουρείου....

***

Ἡ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ συμμορία, ὡς πρὸς τὰ στελέχη της ἰδίως, εὑρίσκεται πλέον εἰς χεῖρας τῆς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς κατόπιν ἀστραπιαίων ἐνεργειῶν τῆς νυκτὸς 31 Ὀκτωβρίου πρὸς 1ην Νοεμβρίου καὶ μέχρι τῶν μεσημβρινῶν ὡρῶν τῆς αὐτῆς. Ἔχουν εἰδοποιηθῆ αἱ ναυτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ὡς καὶ ὁ Ἀρχιεπιστολεὺς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυστάθμου Σαλαμῖνος, καὶ αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες πανηγυρίζουν τὸ γεγονός.

Ἡ προανάκρισις ἐκ παραλλήλου ἔχει προχωρήσει καὶ οἱ κακοποιοὶ ἔχουν πλήρως ὁμολογήσει τὰ τῆς ληστείας Καβουρίου καὶ πλείστας ἄλλας ἐγκληματικὰς πράξεις. Ἤδη ἔχει διενεργηθῆ καὶ ἔρευνα εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὑπολοίπων — πλὴν τοῦ

Ἀβραμίδη — κακοποιῶν καὶ ἔχουν ἀνευρεθῆ: εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζωγοπούλου Ἰωάννου ἓν φορητὸν ραδιοτηλέφωνον ἰαπωνικῆς προελεύσεως, ἐμβελείας τριῶν καὶ πλέον χιλιομέτρων, ὡς καὶ ἓν θερμόμετρον αὐτοκινήτου προερχόμενον ἐκ τοῦ κλαπέντος τοιούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέβαινον ὁ ληστευθεὶς ἀνθυποπλοίαρχος κ. Π. Ἀλέπης καὶ ἡ φίλη του (σημειοῦται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι τὸ κλαπὲν αὐτοκίνητον τοῦ ζεύγους ἀνευρέθη τὴν ἑπομένην τῆς ληστείας ἐγκαταλελειμένον εἰς μίαν στενωπὸν τοῦ Καλαμακίου)· εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατσαμάνη Βασιλείου ἓν ὅμοιον ραδιοτηλέφωνον καὶ μία μάχαιρα αἰχμηρά, μὲ μῆκος λεπίδος 15 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου· εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πλακίδη Νικολάου οὐδὲν ἀνευρέθη. Ὡς διεπιστώθη ἐκ τῆς προανακρίσεως, τὰ ραδιοτηλέφωνα ταῦτα τὰ ἐχρησιμοποίουν οἱ συλληφθέντες κατὰ τὰς μεταξύ των συνεννοήσεις καὶ διὰ τὴν εἰδοποίησιν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς συμμορίας.

Ἡ ἐξονυχιστικὴ ἐξέτασις τῶν συλληφθέντων κακοποιῶν, πλὴν τῆς ἀποκαλύψεως σωρείας ἄλλων ληστειῶν, κλοπῶν ἁπλῶν καὶ διακεκριμένων τοιούτων περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἴδωμεν ἐν συνεχείᾳ, ἔφερεν εἰς φῶς ὅτι ἡ κεραυνοβόλος σύλληψίς των εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος ἀπεσόβησε τὴν τέλεσιν ἑτέρας ληστείας καὶ μάλιστα εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐπρόκειτο, ὡς ὡμολόγησαν οἱ τέσσαρες κακοποιοί, νὰ ληστεύσουν κατὰ τὴν 7.30′ ὥραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης (1ην Νοεμβρίου), ἤτοι ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν σύλληψίν των, τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα 29 κοσμηματοπωλεῖον τοῦ κ. Π. Παπανδρέου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶχον ὁρίσει ὡς σημεῖον συναντήσεως τὸ ζαχαροπλαστεῖον Παπασπύρου. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ληστείας, εἶχον θέσει ἀπό τινων ἡμερῶν εἰς συνεχῆ παρακολούθησιν τὸν κ. Παπανδρέου, τὴν ὅλην δὲ ἰδέαν τῆς ἐπιχειρήσεως εἶχε συλλάβει ὁ Πλακίδης, ὁ ὁποῖος ὡς χρυσοχόος εἶχε ἐπισκεφθῆ πολλάκις τὸ κοσμηματοπωλεῖον τοῦτο. Κατὰ τὰ σχέδια τῆς «δουλειᾶς», ἡ ὅλη ἐπιχείρησις παρουσίαζε πολλὰ πλεονεκτήματα καὶ θὰ ἔδει νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως, ἀφοῦ τὸ κοσμηματοπωλεῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐντὸς διαμερίσματος ἀποτελουμένου ἐκ δύο δωματίων μετὰ βοηθητικῶν χώρων. Ἐντὸς αὐτοῦ θὰ ἐφίμωναν τὸν κοσμηματοπώλην μόλις θὰ ἤνοιγε τὸ κατάστημά του, τὴν πρωΐαν, καὶ ὁμοῦ θὰ ἐφίμωναν καὶ τὰς δύο ὑπαλλήλους του χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοί....

***

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ τῶν ἄλλων ἐγκληματικῶν πράξεων τὰς ὁποίας διέπραξαν, ἀλλὰ καὶ σχεδιαζομένων φοβερῶν κλοπῶν καὶ ληστειῶν διὰ τὸ μέλλον, ἀφήνει ἐμβρόντητον καὶ τὸν πλέον πεπειραμένον ἀστυνομικὸν ἐπὶ τῆς «σκληρᾶς» λεγομένης παρανομίας. Μὲ συνεργοὺς τοὺς Πουλιπούλην Ἰωάννην, ἐτῶν 23 καὶ ὁδηγὸν αὐτοκινήτου, Ράπτην Ἰωάννην, ἐτῶν 21 καὶ ὑποκελευστὴν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, Παγώνην Ἀναστάσιον, ἐτῶν 22, στρατιώτην, Μπαρδούλην Δημήτριον, ἐτῶν 21, ὑποκελευστὴν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, Γαλάντην Ἀλέξανδρον, ἐτῶν 21, ναύτην Β.Ν., Κοντόπουλον Ἀντώνιον, ἐτῶν 21, ναύτην τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ Ἀβραμίδην Δημήτριον (ἀδελφὸν τοῦ Νικολάου), ἐτῶν 32, χρυσοχόον, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν καὶ οὗτοι ἐν τῇ προόδῳ τῆς ἀνακρίσεως, διέπραξαν κατὰ τὸ μέχρι τῆς συλλήψεώς των χρονικὸν διάστημα ἔτους 1966 σωρείαν κλοπῶν ἁπλῶν καὶ διακεκριμένων, ἀλλὰ καὶ ληστειῶν. Ἐξ αὐτῶν ἰδοὺ ὡρισμέναι:

Τὴν 1 - 2) 1) 1966 διάρρηξις τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἱεροῦ ναοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς ὑπὸ τῶν Ζωγοπούλου καὶ Ράπτη. Ἀφηρέθησαν χρηματικὰ ποσὰ καὶ τιμαλφῆ — ἀφιερώματα — ἀπροσδιορίστου ἀξίας. Τὴν 5 - 6) 2) 66 διάρρηξις τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τοῦ Πεδίου Ἄρεως ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ὑπὸ τῶν Ζωγοπούλου, Ράπτη καὶ Πατσαμάνη. Ἀφηρέθησαν χρηματικὰ ποσά, μία φορητὴ γραφομηχανὴ καὶ τιμαλφῆ ἀπροσδιορίστου ἀξίας. Ἐκ τούτων ἀνευρέθη μόνον ἡ γραφομηχανὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ράπτη, ἡ ὁποία κατεσχέθη καὶ παρεδόθη εἰς ἐκπρόσωπον ἱερέα τοῦ ναοῦ.

Τὴν 13 - 14) 2) 66 διάρρηξις τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νείλου ὑπὸ τῶν Ζωγοπούλου, Ράπτη καὶ Πατσαμάνη. Ἀφηρέθη τὸ χρηματικὸν ποσὸν 2.500 δραχμῶν. Τὴν αὐτὴν νύκτα οἱ ἴδιοι κακοποιοὶ διέρρηξαν καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς 31, ἐν Πειραιεῖ, παντοπωλεῖον τοῦ κ. Κ. Καμπουροπούλου, καὶ ἀφήρεσαν ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν καὶ διάφορα εἴδη.

Τὴν 20 - 21) 2) 66 οἱ Ζωγόπουλος, Ράπτης καὶ Πατσαμάνης ἐπίσης, διέρρηξαν τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 240 θέατρον τῶν ἀδελφῶν Καλουτᾶ, εἰσελθόντες δὲ καὶ ἐρευνήσαντες τὰ γραφεῖα οὐδὲν ἀνεῦρον πρὸς ἀφαίρεσιν. Τότε προσεπάθησαν νὰ διαρρήξουν τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ πράξουν τοῦτο, ἐλλείψει καταλλήλων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων, ἐπεχείρησαν νὰ προλάβουν αὐτὸ καὶ νὰ τὸ μεταφέρουν πρὸς διάρρηξιν εἰς ἕτερον, μακρὰν τοῦ θεάτρου σημεῖον. Ταυτοχρόνως ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μεταφορικοῦ μέσου καὶ πρὸς τοῦτο ἔκλεψαν ἕνα αὐτοκίνητον, τελικῶς ὅμως, λόγω τοῦ ὑπερβολικοῦ βάρους τοῦ χρηματοκιβωτίου, παρητήθησαν τῆς «ἐπιχειρήσεως» αὐτῆς καὶ ἀπεχώρησαν ἄπρακτοι... Τὴν αὐτὴν νύκτα εἶχον καὶ ἄλλην «ἀτυχίαν». Διότι ἀποπειραθέντες οἱ ἴδιοι νὰ διαρρήξουν τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νάξου 39 παντοπωλεῖον τοῦ κ. Κ. Ἀνδρέου, ὑπανεχώρησαν τοῦ σκοποῦ των, καθ' ὅτι ἐγένοντο ἀντιληπτοί, καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγήν...

Ἕνα μῆνα ἀργότερον, τὴν 20 - 21.3.66, οἱ Ζωγόπουλος, Ράπτης καὶ Παγώνης συναντοῦν ἄλλην «ἀτυχίαν». Διαρρηγνύουν τὸ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας 27 παντοπωλεῖον τοῦ κ. Καββαδία καὶ ἐρευνοῦν πρὸς ἀνεύρεσιν χρημάτων, πλὴν ὅμως δὲν ἀνευρίσκουν τοιαῦτα καὶ ἀπέρχονται ἄπρακτοι. Ἀλλὰ τὴν ἰδίαν νύκτα ἐπιχειροῦν ἄλλην ἐπιχείρησιν καὶ ἀποδεικνύονται πλέον «τυχεροί». Διαρρηγνύουν δηλαδὴ τὸν εἰς Τζιτζιφιὲς ἱερὸν ναὸν Παντανάσσης καὶ ἀπέρχονται μὲ τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 7.500 δραχμῶν...

Τὴν 21 - 22.5.66 οἱ Ζωγόπουλος, Ράπτης καὶ Παγώνης διέρρηξαν τὴν ἐν Ν. Ἡρακλείῳ οἰκίαν τῆς κ. Ε. Χιώτη καὶ ἀφήρεσαν διάφορα χρηματικὰ ποσά, ἓν πιστόλιον ἄθυρμα, τρία χρυσᾶ γυναικεῖα βραχιόλια, ἓν ἀνδρικὸν δακτυλίδιον χρυσὸν καὶ δέκα κούτας σιγαρέττων ἀμερικανικῆς προελεύσεως. Ἐκ τούτων ἀνευρέθη μόνον ἓν βραχιόλιον εἰς χεῖρας τοῦ Πλακίδη. Τὴν ἰδίαν νύκτα οἱ αὐτοὶ κακοποιοὶ καὶ ἐπὶ πλέον ὁ Μπαρδούλης Δημήτριος διέρρηξαν τὸν ἐν Μεταμορφώσει (Κουκουβάουνες) Ἀττικῆς ἱερὸν ναὸν καὶ ἀφήρεσαν χρηματικὸν ποσὸν 2.000 δραχμῶν. Καὶ τὴν ἰδίαν ἀκόμη νύκτα, οἱ αὐτοὶ κακοποιοὶ διέρρηξαν τὸ ἐν Ν. Ἡρακλείῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαλαμῖνος 1 παντοπωλεῖον τοῦ κ. Κ. Θωμᾶ, ἀφαιρέσαντες ἓν ραδιόφωνον τὸ ὁποῖον καὶ ἀνευρέθη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ζωγοπούλου.

Τὴν 10 - 11.7.66 οἱ Ζωγόπουλος, Ἀβραμίδης Ν. καὶ Ράπτης διέρρηξαν τὴν ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀφροδίτης 13 οἰκίαν τοῦ κ. Ὀδυσ. Κατσάρη, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἀφήρεσαν 5.000 δραχμάς, 16 χρυσᾶς λίρας, 2 ὡρολόγια γυναικεῖα, 1 πιστόλιον μάρκας «savage» τῶν 32 cal μετὰ 7 φυσιγγίων καὶ τιμαφλῆ ἀπροσδιορίτου ἀξίας. Ἐκ τούτων, τὸ περίστροφον καὶ τὰ φυσίγγια εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀνευρέθησαν ὑπὸ τὸ προσκέφαλον τοῦ Ν. Ἀβραμίδη, ἓν ὡρολόγιον ἀνευρέθη εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ζωγοπούλου καὶ ἐλάχιστα τιμαλφῆ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Α. Κοντοπούλου (μὴ λαβόντος μέρος εἰς τὴν διάρρηξιν αὐτήν).

Τὸν Ἰούλιον 1966 οἱ Ν. Ἀβραμίδης, Ζωγόπουλος καὶ Ράπτης διέρρηξαν τὴν ἐν Λαγονησίῳ Ἀττικῆς καὶ παρὰ τὸ 36ον χιλιόμετρον τῆς ὁδοῦ Σουνίου οἰκίαν τοῦ κ. Ἀγγ. Στριγγάρη, ἐκ τῆς ὁποίας ἀφήρεσαν διάφορα εἴδη. Τὴν 16 - 17.7.66, οἱ Ζωγόπουλος, Ράπτης καὶ Πλακίδης διέρρηξαν τὴν ἐν Φιλοθέῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλείου 2 οἰκίαν τοῦ κ. Ἀντ. Πετρίδη, ἐκ τῆς ὁποίας ἀφήρεσαν χρηματικὸν ποσόν, ἓν πιστόλιον καινουργὲς — μάρκας «mauser» τῶν 7,65 χιλιοστῶν — μετὰ 10 φυσιγγίων καὶ διάφορα τιμαλφῆ. Ἐκ τούτων ἀνευρέθησαν μόνον τὸ πιστόλιον μετὰ τῶν φυσιγγίων εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ζωγοπούλου...

ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ αὐτὰ πλέον οἱ κακοποιοί, ἤτοι τὰ πιστόλια μετὰ τῶν φυσιγγίων τὰ ὁποῖα ἀφήρεσαν κατὰ διαφόρους κλοπὰς διὰ ρήξεως, ἀλλὰ καὶ μὲ στιλέτα τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύθησαν ἐξ ἄλλων «πηγῶν», ἐπεξέτειναν τὸν κύκλον τῶν ἐπιχειρήσεών των καὶ πρὸς τὰς ληστείας. Οὕτω κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1966, οἱ Ν. Ἀβραμίδης καὶ Ι. Πουλιπούλης ὡπλισμένοι διὰ πιστολίων καὶ στιλέτων καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τούτων, ἐλήστευσαν εἰς τὴν περιοχὴν Καβουρίου Ἀττικῆς ἄγνωστον ἄνδρα, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐκεῖ καὶ ἐντὸς τοῦ ἑσταθμευμένου αὐτοκινήτου του μετά τινος ἀγνώστου νεαρᾶς φίλης του. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ληστείας αὐτῆς — ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ πρότυπον τῆς ὀλίγον ἀργότερον διαπραχθείσης τοιαύτης εἰς βάρος τοῦ Ἀνθυποπλοιάρχου κ. Π. Ἀλέπη καὶ τῆς φίλης του — εἶχον μεταβῆ ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ καὶ ἡ Βελγὶς Σὰκ Ἀνὲτ διὰ μισθωθέντος αὐτοκινήτου. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των, φοβηθέντες ἐνδεχόμενον ἔλεγχον καὶ πιθανὴν ἀποκάλυψίν των, ὁ Ἀβραμίδης ἐνέκλεισεν ἐντὸς τοῦ «πόρτ - μπαγκὰζ» τοῦ αὐτοκινήτου τὸν Πουλιπούλην, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ παρέδωσεν τὸ πιστόλιον καὶ τὰ κλαπέντα χρήματα, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς φίλης του Σὰκ Ἀνὲτ ἔλαβον θέσεις ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου καθίσματος δίδοντες τὴν ἐντύπωσιν ζεύγους ἐρωτευμένων. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν κατηγγέλθη εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ τοῦ παθόντος...

Μία «κινηματογραφικὴ» ἀπόπειρα ληστείας ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ν. Ἀβραμίδη, Ζωγοπούλου, Πατσαμάνη, Πλακίδη καὶ Πουλιπούλη τὴν 23ην Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 19.30′ εἰς τὴν περιοχὴν Νέας Σμύρνης. Ὡπλισμένοι οἱ δύο πρῶτοι διὰ πιστολίων καὶ οἱ ὑπόλοιποι διὰ στιλέτων, φέροντες δὲ ἕκαστος ἀνὰ ἓν ζεῦγος χειροκτίων καὶ μίαν γυναικείαν κάλτσαν διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν χειρῶν καὶ τῶν προσώπων των, ἀπεπειράθησαν νὰ ληστεύσουν τὸν ἔμπορον κ. Ἰορδ. Λεοντιάδην εἰς τὴν ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰκονίου 10 κατοικίαν του. Πρὸς τοῦτο μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὴν ὡς ἄνω οἰκίαν, ἔνθα μετὰ ὀλιγόλεπτον παρακολούθησιν, οἱ μὲν Πατσαμάνης, Πλακίδης καὶ Πουλιπούλης παρέμεινεν ἔξωθεν τῆς οἰκίας καὶ εἰς ἐπικαίρους θέσεις, ὡς παρατηρηταί, οἱ δὲ Ἀβραμίδης καὶ Ζωγόπουλος ἐπλησίασαν καὶ ἔκρουσαν τὴν θύραν, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ἡ 20ετὴς ὑπηρεσία τῆς οἰκογενείας Λεοντιάδου. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ἀβραμίδης εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κυτίον γλυκισμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀγοράσει καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὡς προοριζόμενα δῆθεν διὰ τὸν κ. Λεοντιάδην. Καὶ ἐνῶ ἡ ἀνυποψίαστος ὑπηρεσία παρελάμβανε τὰ γλυκίσματα, ὁ Ἀβραμίδης ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου τῶν ἐνδυμάτων του τὸ περίστροφον καὶ τὸ ἐπρότεινε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν κ. Λουΐζαν Μπίλια, πενθερὰν τοῦ κ. Λεοντιάδη ἡ ὁποία εἶχε πλησιάσει καὶ αὐτὴ ἐν τῷ μεταξύ. Μὲ τὴν φράσιν «νὰ μὴ κουνηθῇ κανείς», καὶ ἐνῶ ἐρράπιζε συγχρόνως τὴν κ. Μπίλια, ὁ Ἀβραμίδης ἐκινήθη πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κατοικίας ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ζωγοπούλου. Ἀλλὰ αἱ δύο γυναῖκες ἤρχισαν νὰ ἐκβάλουν κραυγάς, ὅτε πανικοβληθέντες οἱ κακοποιοὶ παρητήθησαν τοῦ σκοποῦ των καὶ ἐτράπησαν ἅπαντες εἰς φυγήν...

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀποτυχούσης ταύτης ληστείας ἐγένετο μὲ πᾶσαν λεπτομέρειαν καὶ κατ' ἀπομίμησιν γκαγκστερικῆς ταινίας τῆς ξένης παραγωγῆς. Κατ' ἀνύποπτον χρόνον ὁ Ζωγόπουλος ἐπληροφορήθη παρ' ὑπαλλήλου τοῦ κ. Λεοντιάδη, ὅτι οὗτος ἐφύλασσεν εἰς τὴν ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ οἰκίαν του σεβαστὸν χρηματικὸν ποσὸν καὶ τιμαλφῆ μεγάλης ἀξίας. Ἐτέθη ἐν ἐνεργείᾳ τότε τὸ σχέδιον τῆς ληστείας του καὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν συνηθειῶν ἔθεσαν αὐτὸν ἐπὶ δεκαήμερον ὑπὸ συνεχῆ καὶ ἀθόρυβον παρακολούθησιν. Ἐπειδὴ ὁ κ. Λεοντιάδης κατὰ τὰς μετακινήσεις του ἐχρησιμοποίει ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον, ἐνοικίαζον καὶ αὐτοὶ αὐτοκίνητον — τὸ ὁποῖον ὡδήγει ὁ Ἀβραμίδης — καὶ τὸν παρηκολούθουν κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας, ὅτε μετέβαινεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἡ παρακολούθησις δι' αὐτοκινήτου ἐγένετο ἐπὶ τέσσερας νύκτας καὶ ἐγκατελείφθη ὡς μὴ ἀποδίδουσα, κυρίως διότι συνεπείᾳ τῆς κινήσεως καὶ τῶν αὐτομάτων ρυθμιστῶν

ἔχαναν τὴν ἐπαφήν. Διὰ τοῦτο τὰς ἑπομένας ἡμέρας συνέχισαν τὴν παρακολούθησιν ἐπιβαίνοντες μοτοποδηλάτων.

Τὴν 29.10.66 οἱ Ἀβραμίδης, Ζωγόπουλος, Πατσαμάνης καὶ Πλακίδης, φέροντες ἅπαντες χειρόκτια καὶ ἐπὶ πλέον οἱ δύο πρῶτοι πιστόλια καὶ οἱ ὑπόλοιποι στιλέτα, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τούτων ἐλήστευσαν ἐν Καβουρίῳ Ἀττικῆς καὶ περὶ ὥραν 19.30 τὸν Ἀνθυποπλοίαρχον κ. Π. Ἀλέπην καὶ τὴν φίλην του, ὡς προελέχθη. Ἀφήρεσαν παρ' αὐτῶν τὸ ἐνοικιασθὲν αὐτοκίνητον, τὰ χρήματα τοῦ κ. Ἀλέπη καὶ τῆς γυναικὸς καὶ διὰ τοῦ κλαπέντος αὐτοκινήτου ἐξηφανίσθησαν. Τὸ ζεῦγος κατ' ἀρχὰς ἐπλησίασε ὁ Ἀβραμίδης δηλώσας ὅτι τυγχάνει ἀστυνομικός, οἱ ὑπόλοιποι δὲ ἐκύκλωσαν τὸ αὐτοκίνητον. Εἰς δήλωσιν τοῦ κ. Ἀλέπη ὅπως ὁ «ἀστυνομικὸς» τοῦ ἐπιδείξῃ τὸ δελτίον ταυτότητός του, ὁ Ἀβραμίδης ἐξήγαγε καὶ ἐπρότεινεν εἰς τοῦτον τὸ πιστόλιον εἰπὼν ἀπειλητικῶς «τὰ λεπτά σου!», εἰς ἄρνησιν δὲ τοῦ θύματος ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ αὐτοκινήτου καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐξήγαγον καὶ οἱ ὑπόλοιποι τὰ ὅπλα των, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ Ζωγόπουλος νὰ προκαλέσῃ ἐξ ἀπροσεξίας του ἐκπυρσοκρότησιν τοῦ πιστολίου του καὶ ἡ σφαῖρα νὰ διατρύσῃ τὸ σακκάκιόν του χωρὶς νὰ προκληθῇ τραυματισμός. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ὑπῆρξε καὶ τὸ κύνειον ἄσμα τῶν εἰδεχθῶν κακοποιῶν.

Τὰ κλαπέντα τιμαλφῆ καὶ ἀφιερώματα τῶν ναῶν, οἱ ἐγκληματίαι οὗτοι ἐπώλουν διὰ τοῦ Πλακίδη Νικολάου — χρυσοχόου, ὡς εἰδικοῦ — εἰς τοὺς Γαλάντην Ἀλέξανδρον, Κοντόπουλον Ἀντώνιον καὶ Ἀβραμίδην Δημήτριον, οἱ ὁποῖοι ἐν γνώσει τῆς προελεύσεώς των ἠγόραζον ταῦτα εἰς λίαν χαμηλὰς τιμάς. Ὡρισμένα ἐκ τούτων ἀνευρέθησαν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρηματικὰ ποσά, ταῦτα κατεσπαταλήθησαν εἰς διασκεδάσεις καὶ μισθώσεις αὐτοκινήτων...

***

ΠΕΡΑΝ τῶν διαπραχθεισῶν ὡς ἀνωτέρω ἐγκληματικῶν πράξεων, ἡ ἐξαρθρωθεῖσα ἐπικίνδυνος συμμορία εἶχε «προγραμματίσει» σειρὰν ἄλλων ληστειῶν καὶ διαρρήξεων κατὰ πολὺ σοβαρωτέρων. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου καὶ ἐντεῦθεν οἱ Ἀβραμίδης Ν., Ζωγόπουλος, Πατσαμάνης, Πλακίδης καὶ Πουλιπούλης, ἑνωθέντες συνεφώνησαν ὅπως πρὸς ἀπόκτησιν χρημάτων, διὰ τῶν κλοπιμαίων πιστολίων, στιλέτων κ.λ., διαπράξουν ληστείας καὶ κλοπὰς εἰς βάρος διαφόρων ἐπιχειρηματιῶν καὶ τοῦ Δημοσίου. Πρὸς τοῦτο ἐπέλεξαν κατ' ἀρχὴν τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν των οἰκονομικῶς εὐπορωτέρους κ.κ. Ἰορδάνην Λεοντιάδην, μὲ σκοπὸν τὴν ληστείαν αὐτοῦ καὶ διάρρηξιν τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων 88 ἐκθέσεως ἐπίπλων του, Ἰωάννην Ράνιον, διατηροῦντα κατάστημα εἰδῶν καπνιστοῦ καὶ ψιλικῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄ ἀριθ. 24, καὶ Ἰωάννην Τραχανᾶν, διατηροῦντα ξυλεμπορικὸν κατάστημα ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου 67. Ἡ ἰδέα τῶν δύο τελευταίων ἐπιχειρήσεων, ἤτοι κατὰ τῶν κ.κ. Ι. Ράνιου καὶ Ι. Τραχανᾶ, εἶχε συλληφθῇ παρὰ τοῦ Ν. Ἀβραμίδη, ὁ ὁποῖος διὰ τὸν κ. Ράνιον εἶχε πληροφορηθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 14 Ν. Φαλήρου οἰκίαν του ἐφύλαττε σεβαστὰ χρηματικὰ ποσά, ὅτε καὶ ἔθεσαν εἰς ἐπισταμένην παρακολούθησιν ταύτην.

Διὰ τὴν ἐπιχείρησιν κατὰ τοῦ ξυλεμπορικοῦ καταστήματος κ. Ι. Τραχανᾶ, οἱ κακοποιοὶ οὗτοι θὰ διερρήγνυον τὸ χρηματοκιβώτιόν του, ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχον γνώσεις τοῦ μηχανισμοῦ τῶν χρηματοκιβωτίων ἀνέλαβεν ὁ Πλακίδης νὰ φέρῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τὸν Μανωλάκην Ἀναστάσιον, τεχνίτην τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῆς χρηματοκιβωτίων «ΑΣΙΜ» τῶν ἀδελφῶν Σημίτου. Ὁ ἐν λόγῳ Μανωλάκης, κατὰ συνάντησίν των εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ν. Ἀβραμίδη, ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς κακοποιοὺς διὰ παραστατικοῦ σχεδιαγράμματος τὸν τρόπον λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ ἀχρηστεύσεως τούτου μὲ τὴν βοήθειαν τρυπάνου. Τὸ σχεδιάγραμμα τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνευρέθη εἰς τὰ θυλάκια τοῦ Ν.

Ἀβραμίδη, κατὰ τὴν ἔρευναν τῆς πρωΐας 1ης Νοεμβρίου, μὲ τὴν ἐπεξηγηματικὴν παρατήρησιν «ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς κλειδαριᾶς 2 - 2½ πόντους ἀριστερὰ μὲ τρυπάνι 10 χιλιοστῶν καὶ μετὰ κτύπημα πρὸς τὰ δεξιά», ὡς προελέχθη....

Ἄλλο «μεγαλεπήβολον» σχέδιον τῆς συμμορίας ἦτο ἡ ληστεία τῆς χρηματαποστολῆς Ναυστάθμου Σούδας. Ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας ἀνῆκεν πάλιν εἰς τὸν Ν. Ἀβραμίδην, ὁ ὁποῖος καθ' ὃν χρόνον ὑπηρέτει ὡς ναύτης εἰς Σούδαν Κρήτης εἶχε διαπιστώσει ὅτι ἡ χρηματαποστολὴ συνωδεύετο μόνον ὑφ' ἑνὸς Ἀνθυποπλοιάρχου ὡπλισμένου μὲ περίστροφον καὶ ἐπιβαίνοντος εἰς τὴν παραπλεύρως τοῦ ὀδηγοῦ θέσιν, ὡς καὶ ἑνὸς ναύτου ὡπλισμένου διὰ μακρυκάννου ὅπλου, ὁ ὁποῖος ἐλάμβανε θέσιν εἰς τὴν «καρότσαν» τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἐξ ἴσου «μεγαλεπήβολον» σχέδιον τῆς συμμορίας ἦτο καὶ ἡ ληστεία τῆς χρηματαποστολῆς μεταλλείων Σκαλιστήρη, εἰς Μαντούδιον Εὐβοίας. Ἡ ἰδέα ἀνῆκεν εἰς τὸν Ι. Πουλιπούλην, ὁ ὁποῖος διὰ παρακολουθήσεως εἶχε διαπιστώσει ὅτι τὰ χρήματα μετεφέροντο διὰ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου τῆς ἑταιρίας ἐκ Χαλκίδος εἰς Μαντούδιον, τὴν 1ην καὶ 15ην ἑκάστου μηνὸς καὶ τῇ συνοδείᾳ ἑνὸς προσθέτου χωροφύλακος εὑρισκομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἑταιρίας... Καὶ ἄλλο σατανικὸν σχέδιον — τὸ καὶ πρῶτον διὰ τὴν ἐκτέλεσίν του ἐὰν ἡ Υ.Γ.Α. Πειραιῶς δὲν ἐνήργει μὲ τὸν προαναφερθέντα κερδαυνοβόλον τρόπον δράσεως — ἦτο ἡ ληστεία τοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα 29 κοσμηματοπωλείου τοῦ κ. Π. Παπανδρέου, τὴν 1.11.66 καὶ ὥραν 7.30', διὰ τὴν ὁποίαν ληστείαν εἶχεν ὁρισθῇ ἡ συνάντησις τῆς 7ης ὥρας τῆς αὐτῆς, ὅτε ἐγένετο ἡ ἀστυνομικὴ ἐπέμβασις καὶ οἱ κακοποιοὶ περιήρχοντο πλέον εἰς χεῖρας τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς...

***

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΙΣ τῆς συνταρακτικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἤτοι ἡ ἀστυνομικὴ γενικῶς ἐνέργεια, ἔκλεισε τὴν 8ην Νοεμβρίου 1966, ὅτε περατωθείσης τῆς προανακρίσεως ὑπεβλήθη ἡ σχηματισθεῖσα ὀγκώδης δικογραφία εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν. Μετὰ τῆς δικογραφίας ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ ὀκτὼ ἐκ τῶν συλληφθέντων κακοποιῶν, ἤτοι οἱ Ν. Ἀβραμίδης, Ι. Ζωγόπουλος, Ν. Πλακίδης, Β. Πατσαμάνης, Ι. Πουλιπούλης, Ι. Ράπτης, Α. Παγώνης καὶ Δ. Μπαρδούλης, οἱ ὁποῖοι καὶ προεφυλακίσθησαν ἅπαντες (τῶν ἰδιωτῶν παραδοθέντων εἰς τὴν Διοίκησιν Μεταγωγῶν Χωροφυλακῆς Πειραιῶς καὶ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰς Ἀστυνομίας τῶν ὑπηρεσιῶν των). Ἐκ τῶν λοιπῶν συλληφθέντων, οἱ Α. Γαλάντης, Α. Κοντόπουλος καὶ Δ. Ἀβραμίδης, κλεπταποδόχοι, εὐθὺς μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀπολογιῶν των ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἂς σημειωθῇ πρὸς τούτοις ὅτι συνελήφθησαν ὡς ὕποπτοι συνεργείας μετὰ τῶν ἀνωτέρω καὶ οἱ Α. Μανωλάκης, τεχνίτης τοῦ ἐργοστασίου χρηματοκιβωτίων «ΑΣΙΜ», καὶ Α. Ξιάρχος, ναύτης τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐξητάσθησαν καὶ μὴ προκυψάσης ἐνοχῆς των ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Ἡ ταχυτάτη ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῶν δραστῶν τῶν ἀνωτέρω ἐγκλημάτων, ἰδία δὲ ἡ πλήρης διαλεύκανσις τῆς τελευταίας προαχθείσης ληστείας Καβουρίου, ἡ ὁποία κατετάραξε τὴν κοινὴν γνώμην, εἶχε τὴν γνωστὴν εὐμενεστάτην ἀπήχησιν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον καὶ συντέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ἐπιβεβαιοῦνται ταῦτα ἐκ τῆς ἐπὶ ἡμέρας ἀπασχολήσεως τοῦ ἡμερησίου τύπου Ἀθηνῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐκ τῶν εὐμενεστάτων σχολίων τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συζητήσεις των ἐξεφράσθησαν καὶ ἐκφράζονται ἀκόμη μετὰ θαυμασμοῦ διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς ἀξίους ἐκπροσώπους της εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ τ. Διοικητοῦ Α' τοῦ Πυρ. Σώματος κ. **Π. ΖΟΥΚΟΥ**

Θεμελιώδεις ἀρχαί.

Καθ' ἡμᾶς ἡ Πυροσβεστικὴ τέχνη εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἁπλῆ καὶ τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν. Παρὰ τοῦτο τὸ πολύπλοκον καὶ αἱ δυσκολίαι ἀναφαίνονται, ὅταν προβαίνῃ τις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατωτέρω ἀρχῶν, αἵτινες εἶναι:

1) Ἡ ἀρχὴ τῆς (διὰ τὴν προσβολὴν τοῦ πυρὸς) ἐπιθετικῆς ἐνεργείας.
2) Ἡ ἀρχὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν πυροσβεστικῶν μέσων
3) Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπικαίρου τῆς ἐνεργείας.
4) Ἡ ἀρχὴ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ.
5) Ἡ ἀρχὴ τῆς οἰκονομίας τῶν διατιθεμένων πυροσβεστικῶν μέσων καὶ
6) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀσφαλείας, ἤτοι:

α΄) Ἡ ἀσφάλεια τῶν πυροσβεστῶν καὶ

β΄) Ἡ ἐλευθερία ἐνεργείας τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πυροσβεστικῆς ἐξόδου (φρουρᾶς πυρκαϊᾶς).

Ἐπιδίωξις.

Ἡ πυρκαϊὰ εἶναι πάλη δύο θελήσεων. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης συνάγομεν, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν εἶναι ἡ ἄμεσος καὶ ἡ πλήρης ἐπικράτησις τῶν πυροσβεστῶν ἐπὶ τῆς διαστάσεως τῶν πυρκαϊῶν.

Ἐνταῦθα θεωροῦνται δύο ἀντίπαλοι, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν ὅπως ὁ εἷς ἐπικρατήσῃ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτει ἕκαστος.

Ὁ ἐντοπισμὸς κατ' ἀρχὴν καὶ ἡ κατάσβεσις κατόπιν τῶν πυρκαϊῶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν πάλην κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ ἔχει ἄμεσον σκοπὸν τὴν διαδοχικὴν κατάληψιν καὶ κατοχὴν τῶν τοποθεσιῶν, ἐν αἷς καίονται ἀντικείμενα καὶ τὰς ὁποίας ἡ πυρκαϊὰ προτίθεται ὄχι μόνον νὰ διατηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ ἀπαιτεῖται ἐπιθετικὴ ἐνέργεια τῶν πυροσβεστῶν, ἥτις θὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τῶν καιομένων κτιρίων κλπ. ἀποφασιστικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀποτελεῖ τὴν μόνην μορφὴν τῆς πάλης κατὰ τοῦ πυρός. Ἀντιθέτως, ἡ πυρκαϊά, ὡς ἀμυντικὴ πλευρά, χρησιμοποιεῖ ὅλας τὰς δυνάμεις, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν καιομένων εἰδῶν, πρὸς διατήρησιν καὶ ἐπέκτασίν της, ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι τοῦτο δυνατὸν καί, ἐὰν τὸ κατορθώσῃ, ἐπικρατεῖ καὶ θραύει τὴν ἐπιθετικὴν διάταξιν τῶν πυροσβεστῶν.

Ἡ πάλη αὕτη προσλαμβάνει μεγάλην μορφήν, ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς ἐκτάσεως τοῦ πυρός. Πράγματι ἡ πυρκαϊὰ ἐνεργεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐν ἀνέσει, κατὰ σύστημα μεθοδικὸν καὶ προσαρμόζει τὴν ἐνέργειάν της πρὸς τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ τὰ καιόμενα ἀντικείμενα καὶ τὴν φύσιν τούτων. Τέλος, ὅταν ἡ πυρκαϊὰ ἔχει μὲ τὸ μέρος της τὸ σύνολον τῶν βοηθητικῶν αὐτῆς δυνάμεων, δηλαδὴ τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὴν ἄμεσον ἐπέκτασιν καὶ ἐξάπλωσίν της, καλύπτεται ὑπὸ ἀμυντικῶν ἐπιβοηθημάτων, ὡς εἶναι εὔφλεκτοι ὕλαι, πυρομαχικὰ κλπ., ἅτινα ἀναγκάζουν τοὺς πυροσβέστας νὰ σταματήσουν ἐπί τινα χρόνον, λόγῳ τῆς παρεμβολῆς τῶν φονικῶν τούτων πυρῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι, τρόπον τινά, ἐνίσχυσιν ἐντάσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν πυρκαϊῶν.

Αὕτη ὅμως ἀποτελεῖ ἀτελῆ μορφήν, δεδομένου ὅτι εἶναι ἀνίσχυρος ἡ πυρκαϊά, οἱανδήποτε ἐπέκτασιν καὶ ἂν λάβῃ, νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποφασιστικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἡ τελικὴ πάντως ἀποσύνθεσις καὶ κατάσβεσις τῶν πυρκαϊῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐφ' ὅσον οἱ πυροσβέσται δὲν δυνηθῶσι νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὴν ἐπικράτησιν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ καιομένου χώρου. Πλεῖστα τοιαῦτα περιστατικὰ εἴδομεν κατὰ τὴν 35ετῆ περίπου ὑπηρεσίαν μας καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὴν τελευταίαν πολεμικὴν περίοδον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, αἵτινες θὰ τύχωσιν εἰς τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐξαρτᾶται ἂν θὰ γίνῃ ἡ ἐπίθεσις τῶν πυροσβεστῶν κατὰ τοῦ πυρὸς ἢ θὰ τηρηθῇ ἡ ἀμυντικὴ μορφὴ τῆς κατασβέσεως, ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως πυρομαχικῶν, εὐφλέκτων ὑλῶν κλπ. Θὰ συμβῇ, δηλαδή, ἢ νὰ προχωρήσουν οἱ πυροσβέσται παρὰ τὴν πρόθεσιν ἐπεκτάσεως τοῦ πυρός, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ νὰ ἀποσυνθέσῃ τὴν διάταξιν καὶ ἀχρηστεύσῃ τὰ μέσα τῆς κατασβέσεως, ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸν καιόμενον χῶρον ἡ πυρκαϊά, παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν πυροσβεστῶν, ὁπότε ἔχῃ ἐμποδίσῃ τούτους νὰ προχωρήσουν καὶ οὕτω θὰ ἐπιτύχουν, οἱ μὲν πυροσβέσται τὴν μὴ ἐξάπλωσιν τῆς πυρκαϊᾶς, τὸ δὲ πῦρ τὴν καταστροφὴν ὡρισμένου χώρου.

Δρᾶσις.

Προέλευσις τοῦ πυρός: Τὸ πῦρ ἐκδηλοῦται ἐπὶ ὑλικῶν πραγμάτων καὶ προέρχεται ἐκ τυχαίων περιπτώσεων ἢ ἐξ ἀμελείας ἢ ἐκ πράξεως ἀτόμου τινὸς ἐπιδιώκοντος ὅπως ἐπιφέρῃ δι' αὐτοῦ ζημίας διὰ διαφόρους σκοπούς, ὁπότε ἔχομεν ἐμπρησμόν. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπέρχονται διάφοροι μεταβολαὶ τῆς μορφῆς τῶν καιομένων ἀντικειμένων διὰ τῆς ταχείας καύσεως τούτων μὲ φαινόμενον φωτός. Τὸ φωτεινὸν τοῦτο φαινόμενον, τὸ ὁποῖον συνοδεύεται ὑπὸ μεγάλης θερμότητος καὶ παρουσιάζεται κατὰ τὴν χημικὴν ἕνωσιν οἱουδήποτε καυσίμου σώματος, μετὰ ὀξυγόνου, ὀνομάζομεν «πυρκαϊάν».

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὕτη, πρέπει τὸ καύσιμον σῶμα νὰ θερμανθῇ βαθμιαίως μέχρι τοιούτου βαθμοῦ θερμοκρασίας, ὥστε νὰ ἀναφλεγῇ καὶ νὰ εὑρίσκηται διαρκῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

Μετάδοσις τοῦ πυρός: Αὕτη γίνεται: α΄) διὰ τῆς ἐπαφῆς, ἀπὸ μορίου εἰς μόριον καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εὐθερμαγωγὸν ἢ δυσθερμαγωγὸν τοῦ σώματος καὶ β΄) διὰ τῆς ἀκτινοβολίας, ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα διὰ μέσου τοῦ διαστήματος αὐτῶν, πρὸς πάσας τὰς ἀποστάσεις καὶ πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις.

Ἱστορία τοῦ πυρός.

Τὸ πῦρ συνδέεται στενῶς μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν πρωτόγονον περίοδον τῶν ἀνθρώπων κατ' ἀρχὰς διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀγρίων θηρίων, ἰδία κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐκ τῶν κατασκηνώσεων εἰς ἃς διέμενον οἱ πρωτόγονοι ἄνθρωποι.

Κατὰ τὸν χειμῶνα οἱ ἄνθρωποι ἤναπτον μεγάλας πυρὰς πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀγρίων θηρίων ἐκ τῶν κατασκηνώσεών των, τὰ ὁποῖα περιεφέροντο πρὸς ἀνεύρεσιν λείας. Ἐπίσης κατὰ τὰς μεταξύ των διενέξεις ἢ ἀλληλοεπιδρομὰς οἱ ἄνθρωποι μετεχειρίζοντο τὸ πῦρ, καίοντες τὰ ὑπάρχοντα τῶν ἀντιπάλων των.

Καίτοι ὅμως παρῆλθον χιλιάδες ἐτῶν, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔπαυσε νὰ χρησιμοποιῇ τὸ πῦρ διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ὁμοίων του. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι, τόσον εἰς τὴν πρωτόγονον ἐποχήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν σημερινὴν τοιαύτην, χρησιμοποιεῖται τοῦτο δι' ἀμυντικοὺς καὶ ἐπιθετικοὺς σκοπούς.

Ἡ φωτιά, αἱ πύρινες φλόγες ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὸν πόλεμον διότι προκαλοῦν τὸν πανικὸν καὶ τὸν τρόμον.

Τὰ παλαιὰ πολεμικὰ ἅρματα τῆς Ἀσίας, τῶν ὁποίων οἱ τροχοὶ ἦσαν ὡπλισμέ-

νοι μὲ κοπτερὰς λεπίδας, εἶχον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ τιμονιοῦ των ἕνα πελώριον ἀνημμένον πυρσόν. Ἐπίσης μεγάλα δέλη, τὰ ὁποῖα μετεβάλλοντο εἰς πυρσούς, μετέδιδον τὸ πῦρ εἰς τοὺς ξυλίνους πύργους καὶ εἰς τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν τῆς πολιορκουμένης πόλεως.

Ρωμαϊκὸν πῦρ.

Τὸ «Ρωμαϊκὸν πῦρ», ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑπέφερε πολὺ ἡ στρατιὰ τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου κατὰ τὰς τελευταίας σταυροφορίας, ἐρρίπτετο μὲ μικρὰ βαρέλια καὶ ἐπυρπόλει τὰ πάντα. Ἡ σύνθεσις τῆς οὐσίας, τῇ προκαλεσάσης τὸ πῦρ ἐκεῖνο, παραμένει ἄγνωστος καὶ τὸ σπουδαιότερον δὲν ἔσβηνε μὲ ὕδωρ.

Αὕτη εἶχεν μίαν περίεργον συγγένειαν μὲ τὰς ἐμπρηστικὰς βόμβας τῶν ἀεροπλάνων τῆς ἐποχῆς μας. Τὰ ἐμπρηστικὰ βλήματα εἰς τοὺς σημερινοὺς πολέμους ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, προκαλοῦντα πλείστας πυρκαϊὰς καὶ μεταδίδοντα τὸν πανικόν.

Καταπολέμησις τοῦ πυρός.

Κατάσβεσις: Οἱ χρησιμοποιούμενοι τρόποι ἐνεργείας διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ πυρὸς διακρίνονται εἰς δύο:

α΄) Εἰς τὸν διὰ τῆς ψύξεως τῆς καιομένης οὐσίας. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦμεν διάφορα μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ ἀφαιροῦν ἐκ ταύτης τὴν θερμότητα τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ἀναφλέξεως καί,

β΄) Εἰς τὸν διὰ τῆς ἀπομονώσεως τῆς καιομένης οὐσίας ἐκ τοῦ ὀξυγόνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρεμποδίζηται ἡ ἐπαφὴ μετὰ τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ περιβάλλεται αὕτη μὲ ἀέρια τὰ ὁποῖα παρακωλύουν τὴν καῦσιν.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐθάγεται, ὅτι ὁ ἡγήτωρ, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του, ὀφείλει:

α΄) Νὰ προσαρμόζηται πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς, αἵτινες πάντοτε ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦσι τὴν τέχνην τῆς κατασβέσεως τῶν πυρκαϊῶν.

β΄) Νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς μεθόδους, αἵτινες ἀνταποκρίνονται καλύτερον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς στιγμῆς, τοὐτέστιν εἰς τὰς περιστάσεις.

Ἀρχαὶ ἐνεργείας: Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ προσπαθήσωμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰς τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἵτινες παραμένουσι διαρκῶς ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰς θεωρίας καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις.

Ἐξετάζοντες τὰς ἀνωτέρω δύο θεμελιώδεις ἀρχάς, εὑρίσκομεν ὅτι αὗται εἶναι ἁπλαῖ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐξαχθέντων συμπερασμάτων ἐκ τῆς πυροσβεστικῆς πείρας, συνάγεται, ὅτι μόνον ἡ ἄμεσος ἐπέμβασις καὶ ἡ ἐπιθετικὴ ἐνέργεια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τοῦ καιομένου χώρου ἄγει εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀπαιτεῖ τὴν συγκέντρωσιν τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν διατιθεμένων μέσων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ὁ ἡγήτωρ κατευθύνῃ τὴν ἐνέργειάν του ἐπὶ σπουδαίου τινὸς σημείου, δηλαδὴ ἐπὶ ἐκείνου τοῦ σημείου εἰς ὃ ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀμέσως ἡ κατάσβεσις τοῦ πυρός, οἱανδήποτε ἔκτασιν καὶ ἂν κατέχῃ τοῦτο.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν μεγαλυτέραν πιθανότητα ἐπιτυχίας, πρέπει νὰ εἴμεθα ἰσχυροὶ ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ πυροσβεστικοῦ. Θὰ εἴμεθα δὲ ἰσχυροὶ ὅταν ἐνεργῶμεν ἡνωμένοι ἢ κεχωρισμένως πάντοτε ἐν κανονικῇ τάξει καὶ πειθαρχίᾳ.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ πυρκαϊὰ προσλαμβάνει ὁλονὲν περισσοτέρας διαστάσεις. Ἐὰν ἡ καταφθάσασα πυροσβεστικὴ δύναμις εἶναι μικρὰ καὶ εὑρεθῇ πρὸ ἐκτάσεως μεγάλης, δὲν πρέπει πλημμελῶς νὰ ἐπέμβῃ μέχρι τῆς ἀφίξεως ἐνισχύσεως, ἀλλὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄμεσον αἰφνιδιασμὸν κατὰ σημείου τῆς πυρκαϊᾶς ἐπικινδύνου, εἰς τρό-

πον ὥστε νὰ ἀναχαιτίση τὴν πορείαν τῆς ἐξαπλώσεως. Ἐν συνεχεία, ἐκμεταλλευομένη ἀποτέλεσμα τῆς ἀναχαιτίσεως διὰ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ κατὰ τῆς πορείας τοῦ πυρός, ἐπιτυγχάνει τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα.

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται, ὅτι ἐν τῇ πράξει τὸ ἐπίκαιρον τῆς ἐνεργείας, εὑρίσκεται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς συγκεντρώσεως μεγαλυτέρας πυροσβεστικῆς δυνάμεως καὶ μέσων. Ἡ ἀντίθεσις ὅμως αὕτη εἶναι φαινομενική.

Ἡ ἀρχὴ τῆς συγκεντρώσεως μεγαλυτέρας πυροσβεστικῆς δυνάμεως καὶ μέσων, θὰ ἐπιφέρῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἡ διάταξις τῶν μέσων θὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἡ ὑπηρεσία νὰ εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς ἐκτάσεως τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ σημείου καὶ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διεξάγεται ἡ ἐνέργεια.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, ἀπορρέουσιν ἕτεραι, οὐχὶ ὀλιγώτερον σπουδαῖα. Αὗται εἰσίν, ἡ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Διὰ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ, ἐφόσον ἐνεργήσωμεν ὡς ἄνω, πολλαπλασιάζομεν τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὀλίγων μέσων ἅτινα διατίθενται ἐπὶ μέγιστον συντελεστήν, δεδομένου ὅτι ἡ πορεία τῆς πυρκαϊᾶς θὰ ἀναχαιτισθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἱκανοποιητικῶς καὶ οὕτω ἡ πυρκαϊὰ θὰ παρουσιασθῇ ἀνίσχυρος ἔναντι τῆς ἐπεμβάσεως τῶν πυροσβεστῶν.

Ἡ δευτέρα ἀρχὴ ἐπιβάλλει νὰ εἴμεθα ὑπεράγαν φειδωλοί, ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πυροσβεστικῶν μέσων καὶ νὰ διαθέτωμεν τὰ μέσα ταῦτα μετὰ περισκέψεως καὶ οὐχὶ ἀσκόπως ἐπὶ σημείων μὴ ἐχόντων σημασίαν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σημαντικωτέρων τοιούτων. Οὕτω, ἡ ἀρχὴ τῆς οἰκονομίας τῶν πυροσβεστικῶν μέσων, εἶναι συνέπεια τῆς ἀρχῆς τῆς συγκεντρώσεως τῶν πυροσβεστικῶν μέσων.

Ἀρχὴ τῆς ἀσφαλείας.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀσφαλείας πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ δύο ἀπόψεις:

α΄) Ἀσφάλεια τῶν πυροσβεστῶν: Προασπίζοντες τὸ διατιθέμενον ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικὸν ἀπὸ τὰ ἀτυχήματα, ἐξασφαλίζομεν τὸ σύνολον τῶν μέσων διὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς δράσεως. Τοῦτο διέπεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς διαθέσεως τῶν πυροσβεστικῶν μέσων καὶ συγκεντρώσεως τῶν προσπαθειῶν.

β΄) Ἐλευθερία ἐνεργείας τοῦ ἡγήτορος: Ὁ ἐπικεφαλῆς πυροσβεστικοῦ τμήματος, ἔχει ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ λαμβάνει τοιαῦτα μέτρα, ὅταν πρόκειται νὰ διαθέσῃ τὸ πυροσβεστικὸν ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε, ὁτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, εἰς θέσιν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου του πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἑπομένως τὸ σύνολον τῶν μέσων, ἅτινα περιλαμβάνουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πυροσβεστικοῦ προσωπικοῦ κατ' ἀρχὴν καὶ δευτερευόντως τοῦ ὑλικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας τοῦ ἐπικεφαλῆς, ἀποτελοῦσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἀσφαλείας.

Πρὸς τούτοις εἴδομεν ἀνωτέρω, ὅτι τὰ μέτρα, ἅτινα θὰ λάβῃ ὁ ἡγήτωρ κατὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς, συνίστανται εἰς τὸ νὰ προπαρασκευάσῃ, ἐξασφαλίσῃ καὶ χρησιμοποιήσῃ τοὺς τρόπους ἐνεργείας του· εἶναι δηλαδὴ αἱ θέσεις, ἃς θὰ λάβουν οἱ πυροσβέσται διὰ τὴν προσβολὴν τοῦ πυρός, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεθόδους, προσαρμοζομένας εἰς τὰς περιστάσεις. Ἑπομένως, τὸ πυροσβεστικὸν τμῆμα, ἐνεργεῖ τὴν προσβολὴν τοῦ πυρὸς καὶ διατηρεῖ τὴν ὑπεροχήν του, ἐξουδετερῶνον κατὰ μέγα μέρος καὶ βαθμηδὸν τὴν ἔκτασιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ καιομένου χώρου καὶ πραγματοποιεῖ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ταχύτερον, ἐὰν γνωρίζῃ νὰ ἐνεργῇ ἀποφασιστικῶς καὶ μετὰ ταχύτητος.

Διὰ τοιούτων ἐνεργειῶν δίδεται εἰς τὸ ἔργον τῆς κατασβέσεως ἰσχυρὰ ὥθησις πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ὅλης ἀποστολῆς καὶ ἀναδεικνύονται οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τμῆμα πυροσβέσται, ἰδία κατὰ τὰς μεγάλας πυρκαϊάς, περισσότερον δὲ καὶ ὁ ἡγήτωρ, ὅστις, δὲν θὰ εἶναι ἄξιος τοῦ ὀνόματός του, ἐὰν δὲν ἐνεργῇ κατὰ τὸν ἐπιβαλλόμενον τρόπον.

Ἀπόφασις: Προηγουμένως ἀνεφέραμεν ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς πυροσβεστικοῦ τμήματος διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν του τὸν ἐπιδιωκόμενον σκο-

πόν, κατανέμει μετὰ περισκέψεως καὶ μεθοδικῶς τὰ μέσα ἅτινα διαθέτει, χωρὶς οὐδέποτε νὰ λησμονῇ τὰς ἀρχάς, ὅτι δηλαδὴ πρέπει νὰ διαθέτῃ τὸ τμῆμα του καταλλήλως πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ εἶδος τῶν καιομένων ἀντικειμένων, ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν ἐν τῇ ἐδαφικῇ ζώνῃ τῆς ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξωμεν σκέψεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ καθήκοντος τοῦ ἡγήτορος, ἤτοι τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἀσκεῖν διοίκησιν σημαίνει λαμβάνειν κατ' ἀρχὴν ἀποφάσεις. Εἶτα, ὁ ἡγήτωρ, ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν μέχρι τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἐξ ἄλλου προσαρμόζει τὰς ἐνεργείας του εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς τακτικῆς καταστάσεως, αἵτινες προκύπτουν ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ κατασβέσει τῆς πυρκαϊᾶς, ἔχει ἀντίπαλον τὸ πῦρ καὶ ὅτι τοῦτο ἐπιδιώκει τὴν ἐπέκτασίν του εἰς μεγαλύτερον χῶρον.

Τὰς ἐνεργείας τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀκολουθητέας ἐργασίας κλπ. ἐν τῷ τόπῳ τῆς πυρκαϊᾶς, ἀποτελοῦν, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέρομεν, ἡ ἀναγνώρισις, διάσωσις, ἐγκατάστασις, προσβολὴ τοῦ πυρός, ἐκκαθάρισις, ἀερισμὸς καὶ ἐπαγρύπνησις.

Ὁ ἐπιφορτισμένος ὅθεν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀποστολῆς ἡγήτωρ, πρέπει νὰ δύναται πάντοτε νὰ προσαρμόζῃ ταύτην πρὸς τὰς μεταβολὰς τῆς καταστάσεως, αἵτινες θὰ παρουσιασθῶσιν, ἀλλὰ χωρὶς ν' ἀπομακρύνηται τῆς γενικῆς κατευθύνσεως, τὴν ὁποίαν ἡ πυροσβεστικὴ τέχνη ἔδωσεν εἰς τὸ ἔργον τῆς κατασβέσεως τῶν πυρκαϊῶν καὶ ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται, ἐὰν εἶναι προπαρασκευασμένα καταλλήλως ὅλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ ἐξαρτήματα διὰ τὴν ταχεῖαν ἐγκατάστασιν καὶ προσβολὴν τοῦ πυρός, ἥτις πρέπει νὰ γίνῃ συγχρόνως μὲ τὰς πρώτας ὑποδείξεις τῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέρα ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις τοῦ ἡγήτορος, θὰ τὸν βοηθῇ ἑκάστοτε ν' ἀντιλαμβάνεται καὶ νὰ ἐκτιμᾷ ἀμέσως τὰ γεγονότα καὶ τὰς περιστάσεις καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐπίσης ταχέως τὰς ἀποφάσεις διὰ τὸν τρόπον ἐνεργείας

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ καλοῦ ἡγήτορος, κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ κινδύνου, ἡ ἀπορρέουσα καὶ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας καταλλήλου ψυχοσυνθέσεως πρὸς τοῦτο καὶ ἐκ τῆς σαφοῦς γνώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων, θὰ φέρῃ πάντοτε εὐχάριστα ἀποτελέσματα καὶ συντόμως θὰ τὸν προαγάγῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τῶν ὑφισταμένων καὶ τῶν συναδέλφων του.

Ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα πυροσβεστικὸν ὑπάλληλον, εἰς οἱανδήποτε βαθμῖδα τῆς ἱεραρχίας ἀνήκοντα, ἰσχύουσιν αἱ γραμμαὶ αὗται.

Τὸ ἔργον τὸ πυροσβεστικόν, βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον, πλῆρες εὐθυνῶν, ἀλλὰ καὶ προσωπικῶν κινδύνων, ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ἐκτελοῦντας αὐτὸ νὰ ὦσι πάντοτε πειθαρχημένοι, ἕτοιμοι σωματικῶς καὶ πνευματικῶς.

Ὑγεία σωματικὴ σταθερά, νηφαλιότης καὶ κυριαρχία ψυχική, θὰ ἐπιτρέπουν πάντοτε εἰς τὸν μαχόμενον πυροσβεστικὸν ὑπάλληλον νὰ ἐκτελῇ ἀρτιώτερον τὸ ἔργον του, ἔργον μαχητικὸν καὶ πλῆρες κινδύνων καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

Ἐκ τῆς ὀξείας ἀντιλήψεως καὶ τῆς ταχείας καὶ εὐστόχου ἐνεργείας του θὰ δυνηθῇ νὰ διασώσῃ πολλάκις τὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὴν ζωὴν συνανθρώπων του.

Διὰ τῆς ὁλονὲν ἐπιδείξεως ὑπὸ τῶν πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων μεγαλυτέρας προσπαθείας διὰ τὴν ἐπαγγελματικήν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν βελτίωσιν καὶ διὰ τῆς διαρκοῦς ἐπίσης προσπαθείας ἐκτελέσεως ἐπὶ τῇ βελτίῳ τοῦ καθήκοντος, θὰ προάγηται διαρκῶς ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Κοινωνίας πρὸς τὸ φίλτατον Πυροσβεστικὸν Σῶμα, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τῆς φιλτάτης Πατρίδος καὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς αὐτό, οἵτινες, σὺν τοῖς ἄλλοις, θὰ ἔχωσιν ἐπὶ πλέον καὶ τὴν ψυχικὴν ἱκανοποίησιν καὶ εὐαρέσκειαν ὅτι ἐκτελοῦσιν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῇ Πατρίδι ἓν καθῆκον ὠφέλιμον, ἔντιμον,εὐγενές, ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον.

ΠΑΝ. ΖΟΥΚΟΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΑΠΑΤΗ

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

ΗΤΑΝ ἕνα καλοκαιριάτικο βράδυ τοῦ 1939, ὅταν μὲ τὸν συνάδελφό μου Μανώλη Χατζίνη ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς καὶ τραβήξαμε γιὰ νυκτερινὴ περιπολία στὰ κέντρα τῆς παραλίας, ἐκεῖ ποὺ μαζευόταν ὅλος ὁ ὑπόκοσμος. Ὁ δρόμος μᾶς ἔβγαλε κατ' εὐθείαν στὴν περίφημη «Τρούμπα», γνωστὴ γιὰ τὰ καμπαρέ της καὶ τὰ νυκτερινὰ μπαράκια της, στὰ ὁποῖα σὰν μελίσσια μπαινόβγαιναν λογιῶν - λογιῶν ἄνθρωποι. Γλεντζέδες, ναυτικοὶ ξέμπαρκοι, ἀγαπητικοί, κακοποιοί, λαθρέμποροι ναρκωτικῶν κι' ὅλα τὰ κοινωνικὰ κατακάθια.

Ἀπ' ἐκεῖ ἀρχίσαμε νὰ ἐλέγχωμε τοὺς περαστικοὺς ποὺ συναντούσαμε καὶ προχωρώντας βρεθήκαμε ἔξω ἀπὸ τὸ πρῶτο καμπαρὲ «Ἡ Γαλάζια Παπαρούνα». Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ φημισμένα καμπαρὲ τῆς «Τρούμπας». Τραβοῦσε πάντα πολὺ κόσμο, ὅπως κι' ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ποὺ ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ γλεντζέδες. Βούιζε ἡ ὁλόφωτη σάλα του ἀπὸ τὴ ζωηρὴ μουσική, τὰ τραγούδια καὶ τὰ χάχανα νεαρῶν καὶ μεσόκοπων ποὺ ξεφάντωναν μὲ τὶς κοπέλες τοῦ κέντρου.

Μὲ κόπο προχωρήσαμε στὸ μπουφὲ γιὰ νὰ συναντήσωμε τὸν διευθυντὴ τοῦ κέντρου, ἀπὸ παλιὰ γνωστό μου. Ὁ Κορδᾶτος ἦταν πανέξυπνος, πονηρὸς καὶ γιὰ νὰ τὰ ἔχη καλὰ μὲ τὴν Ἀστυνομία, μᾶς ἔδινε πότε - πότε καμμιὰ καλὴ πληροφορία γιὰ ὑπόπτους πελάτες του. Μόλις μᾶς εἶδε, μὲ χίλιες δυὸ «τσιριμόνιες» μᾶς καλωσώρισε κι' ἀμέσως μὲ χαμηλωμένη φωνὴ ἔσκυψε καὶ μοῦ ψιθύρισε:

— Σὰ νὰ τόξερες καὶ ἦρθες, Γιῶργο. Ἀπὸ μέρες σὲ σκεπτόμουνα. Ἤθελα νὰ σοῦ πῶ γιὰ ἕνα καινούργιο νούμερο ποὺ ἔρχεται τώρα τελευταῖα καὶ γλεντάει στὸ κέντρο. Δὲν ξέρω, μὰ τὰ φερσίματά του μὲ βάζουνε σὲ πειρασμό. Νά, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κάθεται στὸ γωνιακὸ τραπεζάκι, δεξιά, μὲ τὴν Ἀλκυόνη.

Γύρισα μὲ τρόπο καὶ κοίταξα. Ἦταν ἕνας ἄνδρας μεσόκοπος, λίγο παχουλός, λίγο φαλακρός, ἄψογα ντυμένος μὲ μαῦρο κοστούμι, κάτασπρο κολαριστὸ πουκάμισο. Ἕνα μπριγιάντι λαμποκοποῦσε στὸ δεξί του χέρι. Σκυμμένος καὶ ξελιγωμένος κουβέντιαζε μὲ τὴν ὄμορφη πεταλουδίτσα τοῦ καμπαρέ, τὴν ξανθούλα Ἀλκυόνη.

— Μὰ δὲν ἔχεις ἰδέα, συνέχισε ὁ Κορδᾶτος, πόσο ἀσυλλόγιστα ξοδεύει. Παρὰ τὸ συμφέρον μου, σοῦ λέω, Γιῶργο μου, πῶς δὲν πετᾶ ἔτσι τὰ λεφτά του ἐκεῖνος ποὺ τὰ βγάζει μὲ κόπο. Ἔχω γεράσει σὲ τούτη τὴ βρωμοδουλειὰ καὶ ξέρω νὰ ξεχωρίζω. Σοῦ τὸ λέω γιὰ νὰ τὸν ἔχης ὑπόψη.

— Καὶ πῶς τὸν λένε, κ. Κροδᾶτο; Ποιά εἶναι ἡ δουλειά του;

—Ἄ, δὲν ξέρω. Θὰ ρωτοῦσα τὴν Ἀλκυόνη, μὰ δὲν θέλω νὰ τὴν πονηρέψω. Μὲ τρόπο ὅμως, θὰ τὴν ψαρέψω. Αὐτὴ ἴσως νὰ ξέρη, κι' ὅταν θὰ ξανάρθης, θὰ σοῦ πῶ.

Εὐχαρίστησα τὸν Κροδᾶτο γιὰ τὴν πληροφορία του, ποὺ ἔδειχνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ γι' αὐτὸ παραμείναμε στὸ κέντρο μέχρι ποὺ εἴδαμε τὸν ὕποπτο πελάτη, περασμένα μεσάνυχτα, νὰ βγαίνει τρικλίζοντας ἀπὸ τὴ «Γαλάζια Παπαρούνα», νὰ μπαίνη σ' ἕνα ταξὶ καὶ νὰ φεύγη. Ἀμέσως πήραμε κι' ἐμεῖς ἕνα ἄλλο καὶ εἴπαμε στὸν σωφὲρ νὰ ἀκολουθῆ τὸ πρῶτο ἀπὸ μικρὴ ἀπόσταση.

Τὸ ταξὶ ἔτρεχε ὁλοταχῶς. Ἔφθασε στὴ Ν. Κοκκινιὰ καὶ στὴν ὁδὸ Ψαρῶν σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα σπίτι. Προσπεράσαμε τὸ ταξί, στρίψαμε τὴν παραπάνω γωνιά, σταματήσαμε, πληρώσαμε στὰ γρήγορα καὶ γυρίσαμε πεζῇ στὴν ὁδὸ Ψαρῶν. Ὅταν πλησιάσαμε τὸ σταματημένο αὐτοκίνητο, ὁ ἄνθρωπός μας μόλις εἶχε πληρώσει καὶ πάλι τρικλίζοντας μπῆκε στὸ σπίτι, ποὺ εἶχε τὸν ἀριθμὸ 160.

Τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ πολὺ πρωὶ βρισκόμαστε μὲ τὸν συνάδελφό μου στὴ Ν. Κοκκινιά, στὴν ὁδὸ Ψαρῶν. Σταθήκαμε γιὰ καρτέρι, μὰ ὁ ξενύχτης μας δὲν εἶχε σκοπὸ

νὰ διακόψη τὸν ὕπνο του. Στὸ μεταξὺ ζητήσαμε πληροφορίες ἀπὸ τὴ γειτονιὰ γιὰ τ' ὄνομά του, τὸ ἐπάγγελμά του, μὰ δὲν ἤξεραν πολλὰ πράγματα. Ἦταν, μᾶς εἶπαν, νεοφερμένος, ἐρχόταν σπίτι του ἀργὰ τὴ νύχτα καὶ μόνον εἶχαν ἀκούσει πὼς λεγόταν Παναγιώτου.

Καὶ περιμέναμε μὲ ὑπομονὴ τὴν ἔξοδό του, κάνοντας βόλτες γύρω στὸ τετράγωνο, ὥσπου κατὰ τὶς 10 ἡ ὥρα φάνηκε. Φρεσκαρισμένος καὶ σβέλτος, τραβοῦσε πρὸς τὸ κέντρο τοῦ συνοικισμοῦ. Στὴν ὁδὸν Ἐφέσου μπῆκε στὸ κτηματομεσιτικὸ γραφεῖο τοῦ Λουκᾶ. Σταθήκαμε λίγο πιὸ πέρα καὶ περιμέναμε, μὰ ὅταν εἴδαμε πὼς ἀργοῦσε νὰ βγῆ, ἴσως νὰ ἐργαζόταν ἐκεῖ, πήγαμε καὶ καθήσαμε στὸ πλησιέστερο καφενεῖο.

Σὲ λίγο ὅμως κάτι μοῦ ἦρθε στὸ νοῦ καὶ εἶπα στὸν συνάδελφό μου:

— Κάθησε ἐσύ, Μανώλη καὶ περίμενε, νὰ τρέξω δυὸ λεπτὰ νὰ συναντήσω κάποιον φίλο μου ποὺ μένει ἐδῶ κοντά· ἴσως κάτι νὰ ξέρη γι' αὐτὸν τὸν Παναγιώτου.

Ὁ φίλος μου ὁ Ἀχιλλέας, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δυναμικοὺς πράκτορές μου, ἤξερε πολλὰ καὶ ἔμπαινε μέσα στὰ ὅλα γιὰ νὰ μαθαίνη.

Ἔμενε στὴ Ν. Κοκκινιὰ καὶ τυχερὸ νὰ τὸν βρῶ ἐκείνη τὴν ὥρα στὸ σπίτι του, καθισμένο στὸν κῆπο του, κάτι νὰ διαβάζη. Χάρηκε ποὺ μὲ εἶδε καὶ μὲ κάλεσε νὰ περάσω μέσα στὸ σπίτι του.

—Ὄχι, εὐχαριστῶ, Ἀχιλλέα, ἄλλη φορά, τοῦ εἶπα. Τώρα σὲ θέλω γιὰ κάποια δουλειά. Μπορεῖς νά ρθῆς γιὰ λίγο μαζί μου;

— Μετὰ χαρᾶς, πᾶμε ὅπου θές.

Τραβήξαμε γιὰ τὴν πλατεία Ἁγίου Νικολάου. Καθήσαμε παράμερα σ' ἕνα καφενεῖο κι' ἄρχισα νὰ τὸν ρωτῶ γιὰ τὸν Παναγιώτου.

— Δὲν τὸν ξέρω, εἶπε, μὰ ὁ γέρο - Λουκᾶς εἶναι γνωστός μου, φίλος μου. Παλιὰ πήγαινα καὶ τὸν βοηθοῦσα στὸ γραφεῖο του. Σήμερα κιόλας θὰ πάω, θὰ μάθω γι' αὐτὸν ἂν δουλεύη ἐκεῖ, καὶ θὰ περάσω ἀπὸ τὸ Τμῆμα νὰ σοῦ πῶ.

Τὴν ἑπομένη τὸ βραδάκι ὁ Ἀχιλλέας ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια μὲ περίμενε, βιαστικὸς νὰ μοῦ πῆ ὅ,τι εἶχε μάθει γιὰ τὸν Παναγιώτου!

— Πράγματι, κὺρ - Γιώργη μου, ἐργάζεται στὸ γραφεῖο τοῦ γέρο - Λουκᾶ. Εἶναι πολιτικὸς μηχανικός, μὰ κάνει ξεχωριστὰ καὶ δικές του δουλειές. Τώρα τελευταῖα λέει πὼς τοῦ ἔχουν ἀναθέσει κάποιοι κληρονόμοι τὴν πώληση κτημάτων στὸ Σκιστό, Ἄσπρα Χώματα καὶ Κοκκινόβραχο. Ἐδῶ ὅμως ὑπάρχει στὰ σίγουρα κάτι τὸ ὕποπτο, γιατὶ ξέρω πολὺ καλά, πὼς αὐτὰ τὰ οἰκόπεδα πρὶν ἀπὸ χρόνια ἔχουν ἀπαλλοτριωθῆ ἀπὸ τὸ Κράτος. Πῶς τὰ ξεμπέρδεψαν οἱ κληρονόμοι καὶ τὰ πωλεῖ ἀράδα τώρα ὁ Παναγιώτου;

Εὐχαρίστησα μὲ τὸ παραπάνω τὸν Ἀχιλλέα καὶ ἀφοῦ διασταύρωσα τὶς πληροφορίες μου σὲ λίγες ὧρες κι' ἀπὸ ἄλλες πλευρές, ἔγραψα τὸ δελτίο καὶ τὸ παρέδωσα στὸν προϊστάμενό μου (μακαρίτη) ὑπαστυνόμο Καλλιφίδα.

Τὸν παραξένεψε τὸ δελτίο μου, γιατὶ πρώτη φορὰ μᾶς τύχαινε αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἀπάτης, καὶ μοῦ εἶπε:

— Δὲν πᾶς, Δουκάκη, μέχρι τὴ Σήμανση, νὰ πληροφορηθῆς ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα ποιοί μέχρι τώρα ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὴ μέθοδο αὐτή;

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, μαζὶ μὲ τὸν συνάδελφό μου Χατζίνη, ψάχναμε στὴ Σήμανση τὰ βιβλία τοῦ Τμήματος τῶν μεθοδικοτήτων. Ὧρες καὶ ὧρες ξεφυλλίζαμε μὲ προσοχή, μὰ δὲν βρήκαμε σεσημασμένους γύρω σὲ κείνη τὴν ἐποχὴ μὲ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀπάτης, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα, τὸν Ἡλιοδώρου Νικόλαον τοῦ Παναγιώτου, γιὰ ἀπάτες καὶ πλαστογραφία τίτλων κυριότητος κτημάτων.

Ὁ φάκελός του γεμᾶτος ἀπὸ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα ἐναντίον του. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀνακριταὶ τῆς Εἰσαγγελίας Ἀθηνῶν εἶχαν ἀσχοληθῆ μὲ τὴν «προσωπικότητά» του. Φαντασθῆτε ὅμως τὴν ἔκπληξή μου, ὅταν στὴν τρίπτυχη φωτογραφία ποὺ ἦταν ἀνάμεσα, ἀνεγνώρισα ἐκεῖνον ποὺ ἀναζητούσαμε. Τὸν μεσόκοπο πελάτη τοῦ καμπαρὲ «Γαλάζια Παπαρούνα».

— Μανώλη, κοίταξε, εἶπα στὸν συνάδελφό μου ποὺ ἠσχολεῖτο νὰ ψάχνη τὰ ἀρχεῖα. Τὸν ἀναγνωρίζεις; Μπράβο του, ὁ μοναδικὸς στὴ μέθοδο!

Κρατώντας ὑπὸ σημείωση ὅλα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα ποὺ θὰ μᾶς ἦσαν χρήσιμα, ὅπως τὰ χαρακτηριστικὰ κλπ., τραβήξαμε κατ' εὐθείαν πίσω γιὰ τὴν Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Ἔγραψα ἀμέσως δελτίο καὶ περάσαμε στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου μου.

Ὁ ὑπαστυνόμος, ποὺ δὲν πίστευε πὼς μὲ τὴν πρώτη θὰ ξετρυπώναμε ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς Σημάνσεως τὸν Παναγιώτου, μᾶς εἶπε:

— Μὰ εἴσαστε βέβαιοι πὼς εἶναι ὁ ἴδιος; Μὴ γελιέστε καὶ πέσουμε ἔξω;

—Ἀδύνατον, κ. προϊστάμενε. Εἶναι ὁ ἴδιος.

— Τότε ἀφοῦ εἶναι ὁ ἴδιος, καὶ μάλιστα μὲ τόσα καταδιωκτικὰ ἐναντίον του, μποροῦμε νὰ τὸν πιάσουμε.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, 12 Αὐγούστου 1939, βρισκόμαστε ἀπὸ τὸ πρωὶ μὲ τὸν συνάδελφό μου Χατζίνη στὴ Ν. Κοκκινιὰ καὶ τριγυρίζαμε στὴν ὁδὸν Ἐφέσου, ἔξω ἀπὸ τὸ κτηματομεσιτικὸ γραφεῖο τοῦ Λουκᾶ. Θὰ ἦταν ἡ ὥρα 9 περίπου, ὅταν εἴδαμε τὸν Παναγιώτου νὰ ἔρχεται ποζάτος καὶ νὰ μπαίνη στὸ γραφεῖο.

Ἀφοῦ πέρασαν λίγα λεπτὰ καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ξένοιαστος ρουφοῦσε ἀπολαυστικὰ τὸν πρωινὸ καφέ του, ἀσφαλῶς ὕστερα ἀπὸ κάποιο ὁλονύκτιο γλέντι του, μπήκαμε, τὸν πλησιάσαμε καὶ τὸν ρώτησα:

—Ὁ κύριος Παναγιώτου;

— Μάλιστα, ὁ ἴδιος.

—Ἔχετε, παρακαλῶ, λίγη ὥρα καιρὸ νὰ ρθῆτε μαζί μας μέχρι τὴν Ἀσφάλεια, ποὺ σᾶς θέλουν γιὰ κάποια ὑπόθεσή σας;

Μόλις ὁ Παναγιώτου ἄκουσε Ἀσφάλεια ταράχτηκε, ἀμέσως ὅμως συνῆλθε καὶ μὲ προσποιητὰ χαμόγελα, γιὰ νὰ καλύψη τὴν ταραχή του, εἶπε:

— Πολὺ εὐχαρίστως, ἀλλὰ νομίζω πὼς ἄδικα θὰ ὑποβληθῶ στὸν κόπο, γιατὶ δὲν ἔχω καμιὰ ὑπόθεση ποὺ νὰ σχετίζεται μὲ Ἀσφάλειες. Μήπως μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί μὲ θέλουν;

—Ὄχι κύριε, στὴν Ἀσφάλεια θὰ πληροφορηθῆτε.

— Τότε πᾶμε, εἶπε.

Μὰ ἡ καρδούλα του τόξερε. Εἶχε καταλάβει πὼς δὲν μποροῦσε νὰ κάνη ἀλλοιῶς καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἴσως τὰ κατάφερνε νὰ ξεφύγη, μὲ τὴν θρασύτητα ποὺ διακρίνει αὐτοὺς τοὺς κοσμικοὺς κακοποιούς, μᾶς ἀκολούθησε.

Κι' ὁ γέρο - Λουκᾶς ἦταν φανερὸ πὼς δὲν ἤξερε ποιόν ἄνθρωπο εἶχε στὸ γραφεῖο του, γιατὶ μὲ σταμάτησε στὴν ἔξοδο καὶ μὲ ρώτησε:

— Τί συμβαίνει, παιδί μου, μὲ τὸν Παναγιώτου; Τί τὸν θέλουν στὴν Ἀσφάλεια;

— Θὰ μάθετε ἀργότερα, τοῦ εἶπα καὶ τράβηξα γιὰ τὴ συνοδεία τοῦ Παναγιώτου.

Ὁ προϊστάμενος περίμενε στὸ γραφεῖο τὴν ἐπιστροφή μας καὶ ὅταν μᾶς εἶδε νὰ μπαίνουμε μὲ τὸν Παναγιώτου, τὸ πρόσωπό του πῆρε τὴν ἔκφραση τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως.

Ἀφοῦ τοῦ προσφέραμε κάθισμα, κοντὰ στὸ γραφεῖο, τὸν ἄρχισε ὁ ὑπαστυνόμος μὲ διάφορες ἐρωτήσεις ἄσχετες, γιὰ τὴν καταγωγή του κλπ., καὶ σιγὰ - σιγὰ τὸν πέρασε στὴν ἀνάκριση. Μὰ ὁ Παναγιώτου ἤξερε νὰ ξεγλιστρᾶ σὰν χέλι στὶς κρίσιμες ἐρωτήσεις. Κάποια στιγμή, ὁ προϊστάμενος ξαφνικὰ τοῦ εἶπε:

—Ἡλιοδώρου Νικόλαε, φτάνει. Ἀρκετὰ ἔχεις ταλαιπωρήσει τὸν κοσμάκη καὶ τὴν Ἀστυνομία μὲ τὰ κατορθώματά σου.

Τὸν Παναγιώτου λὲς καὶ τὸν κτύπησαν μὲ ρόπαλο στὸ κεφάλι. Πετάχθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του, ἄφησε τὸ μειλίχιο καὶ εὐγενικὸ ὕφος, ἀγρίεψε καὶ ἀπάντησε:

— Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε, κ. Ἀστυνόμε; Ἀσφαλῶς γιὰ ἄλλον μὲ περνᾶτε. Κάνετε φρικτὸ λάθος.

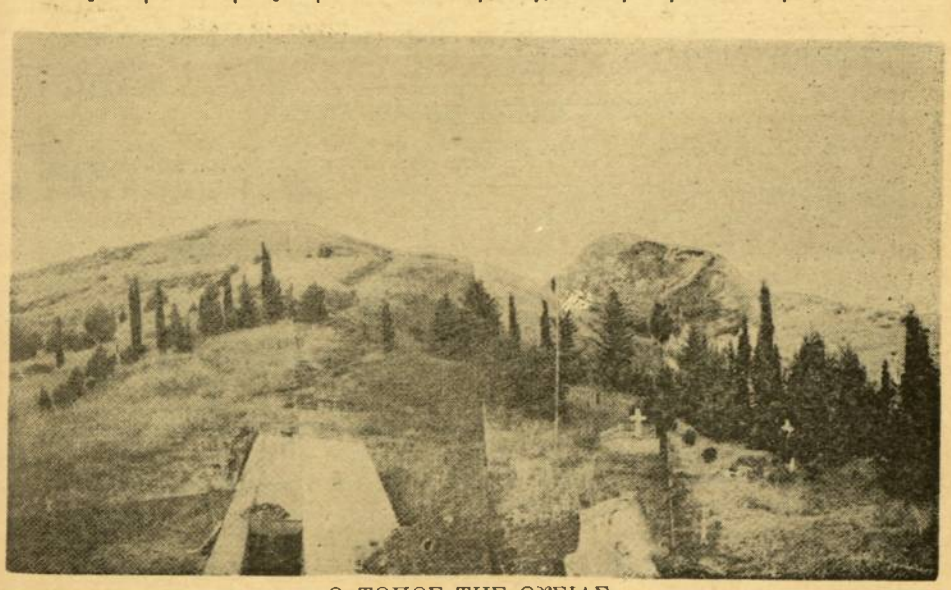
(Συνεχίζεται)

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΣ ΘΥΣΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Σεμνὸ καὶ ἐπιβλητικό, χοροστατούντων τῶν Μητροπολιτῶν, Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεωργίου καὶ Ἀκαρνανίας κ. Θεοκλήτου καὶ τῶν Ἡγουμένων τῶν Ἱστορικῶν Μονῶν Ἁγίας Λαύρας καὶ Μεγάλου Σπηλαίου, ἐτελέσθη τὴν 13.12.66 εἰς τὰ Καλάβρυτα, παρουσία τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Συνταγματάρχου κ. Μουτούση Νικολάου, τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Ἡγουμενάκη Γεωργίου, τοῦ Νομάρχου καὶ Βουλετῶν Ἀχαΐας, τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Μεσολογγίου Καλαβρύτων καὶ Αἰγαίου, ἀντιπροσωπείας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ἐκτελεσθέντων, κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν τοῦ 1943, ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν, 1200 Καλαβρυτινῶν.

Καὶ ἔτσι καὶ ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸν λόφον τοῦ Καπῆ ποὺ ἐξετυλίχθη τὸ πλέον εἰδεχθὲς ἔγκλημα τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ἔζησαν οἱ εὐλαβεῖς προσκυνηταί, τὶς ἐφιαλτικὲς στιγμὲς τῆς ἀνείπωτης τραγωδίας. Ἔχουν τὸ θλιβερὸ προνόμιο τὰ ἡρωϊκὰ Καλάβρυτα, ἡ ἔνδοξη ἀλλὰ καὶ πονεμένη αὐτὴ γῆ, νὰ ποτίζουν μὲ ποταμοὺς αἱμάτων τὸ δέντρο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας.

Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

Συγκινητικὴ ἦτανε ἡ στιγμὴ τοῦ προσκλητηρίου τῶν ἐκτελεσθέντων. Ὁ Δήμαρχος Καλαβρύτων κ. Τάκης Γεωργακόπουλος, σὲ ἀναφορὰν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως, ὅτι ἅπαντες οἱ ἄρρενες κάτοικοι ἀπουσιάζουν, ἀπήντησεν ἐν μέσω γενικῆς συγκινήσεως «δὲν εἶναι ἀπόντες, ἔπεσαν ὑπὲρ Πατρίδος».

Τὶς φρικτὲς στιγμὲς τοῦ φοβεροῦ δράματος, ἐθύμισαν τὴν ἡμέρα τοῦ μνημοσύνου, οἱ ὁμοβροντίες τῶν πολυβόλων, ποὺ ἐρρίπτοντο ἀπὸ ἀθέατα σημεῖα, γύρω ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, γιὰ νὰ ἀναπαραστήσουν τοὺς κρωγμοὺς τῶν μηχα-

νῶν τοῦ θανάτου, ποὺ ἀνελέητα ἐθέρισαν, μέσα σὲ ὀλίγα δευτερόλεπτα ὁλόκληρον τὸν ἄρρενα πληθυσμὸν τῆς μικρῆς τούτης πολιτείας.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀτμόσφαιρα, παγερὴ καὶ μελαγχολική, ὅπως ἦτανε, ξαναζωντάνευε τὴ τραγικὴ ἡμέρα τοῦ φρικτοῦ δράματος. Σύννεφα κατάμαυρα πλανιόσαν βαριὰ στὸ στερέωμα, σὰν πελώριες πένθιμες σημαῖες, ἔτσι ποὺ ἔσβαιναν στὸ πέρασμά τους τὶς κορφὲς τῶν γύρω βουνῶν, τῆς Βελλιᾶς καὶ τοῦ Τρέμουλα καὶ ἄφηναν τὰ μαῦρα τους κρέπια νὰ κινοῦνται θλιβερὰ ἐπάνω ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς θυσίας.

Νοιώθει ἀληθινὰ κανείς, σὲ τρόπο ἀνατριχιαστικό, ὅλη τὴ φοβερὴ τραγικότητα τῆς ἐκτελέσεως, ὅταν εὑρεθῆ προσκυνητὴς στὸν Ἐθνικὸν τοῦτον Γολγοθᾶ. Ὅλο τὸ φρικτὸ δρᾶμα, μὲ ὅλην τὴν ὠμὴ βαρβαρότητα, ξαναζεῖ μπροστά του, ἔτσι ποὺ τοῦ σκοτίζει τὸ νοῦ καὶ παγώνει τὴ καρδιά του.

Ἐδῶ ἔρχονται στὴ θύμησι τὰ λόγια τοῦ ἀλησμόνητου μεγάλου λογοτέχνου Σπύρου Μελᾶ, ποὺ χαρακτηρίζοντας τὸν ἀφανισμὸν τῶν Καλαβρύτων, ὡς τὸ μεγαλύτερο αἶσχος τῆς Γερμανικῆς φυλῆς, λέει σὲ ἕνα χρονογράφημά του: «Ὅλα τὰ ποτάμια τῆς γῆς ἂν ἔστρεφαν τὴ ροή τους καὶ περνοῦσαν ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη αὐτὴ τὴ χώρα καὶ τὴ σάρωναν ἐπὶ αἰῶνες, δὲν θὰ τὸ ξέπλαιναν ποτέ». Καὶ σὲ ἕνα ἄλλο σημεῖο λέει: «Πουθενὰ ὄχι στὴν Ἑλλάδα μόνο, ἀλλὰ καὶ στὴ γῆ ὅλη, δὲν ἔχει διαπραχθεῖ ἐναντίον ἀθώων ὁμαδικὸ ἔγκλημα τόσο ἀνατριχιαστικὸ καὶ πουθενὰ δὲν ἔχει σημειωθεῖ τόσο ψυχρὰ ὑπολογισμένο καὰ μεθοδικὰ ἐκτελεσμένο ξέσπασμα λύσσας, πιὸ ἀποτρόπαιο. Ἔφριξαν καὶ αὐτὰ τὰ ἐρείπια τῶν Φραγκικῶν κάστρων τοῦ Ντετουρναὶ καὶ τῶν Ντὲ - Τρεμούϊγ. Καὶ αὐτὸς ὁ παφλασμὸς τοῦ Ἐρασίνου, ποὺ βρέχει τὰ σφυρὰ τῆς μικρῆς πολιτείας, ἔγινε τὸ πικρὸ καὶ αἰώνιο μοιρολόϊ τοῦ ἀπάνθρωπου ἀφανισμοῦ της».

ΔΡΟΜΟΣ ΘΥΣΙΑΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ

Ὁ Ἀθλητικὸς Σύλλογος Καλαβρύτων «ΛΑΥΡΑ» ὀργανώνει ἀπὸ τριετίας κάθε χρόνο, κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ μνημοσύνου, ἀγώνα «Δρόμου Θυσίας Καλαβρυτινῶν» 5.000 μέτρων, στὸν ὁποῖον λαμβάνουν μέρος ἀθληταὶ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν ἔλαβε μέρος ἡ Ἀθλητικὴ Ὁμάδα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν μεγάλην τοῦ Σώματος, ὅτι ὁ ἐξαίρετος ἀθλητὴς ἀστυφύλαξ Ζέππος Νικόλαος ἐτερμάτισε πρῶτος μὲ χρόνον ποὺ κατέρριψε τὸ ρεκὸρ τῆς διαδρομῆς. Οἱ ἄλλοι δρομεῖς ἀστυφύλακες ἐτερμάτισαν μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά: Παπακωνσταντίνου Δ. 7ος, Παύλου Εὐάγγελος 10ος καὶ Γιαννόπουλος Ἰωάννης 17ος.

Τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἀστυνομικῆς ὁμάδος ἐσχολίασαν οἱ παρευρεθέντες μὲ πολὺ κολακευτικὰ λόγια ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ συνεχάρησαν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὁμάδος Ἀστυν. Α΄ κ. Κρύον Βασίλειον, διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐμφάνισιν τῶν ἀστυνομικῶν ἀθλητῶν.

Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΤΡΙΔΩΝ*

Ὑπὸ τοῦ κ. ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ

Τὸ θέμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν Ἑλλήνων ποὺ ζοῦν στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες, τὸ ἐπαναφέρουν συνεχῶς εἰς τὴν ἐπικαιρότητα μὲ προκλητικὴν μεθοδικότητα οἱ κομμουνισταί.

Μὲ κάθε εὐκαιρία καὶ σὲ κάθε περίπτωσι ἐπανέρχονται ἐπ' αὐτοῦ οἱ φτηνοὶ δημαγωγοὶ τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς.

Προχθὲς πάλι ἡ πρωϊνὴ ἐφημερὶς τῶν κομμουνιστῶν, ἐδημοσίευσε περισπούδαστον ἄρθρον εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι «ὁ ἐπαναπατρισμὸς εἶναι πράξη δικαιοσύνης ἀλλὰ καὶ ἐθνικὸν συμφέρον».

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ὑβρίζει ταυτοχρόνως σκαιῶς τοὺς ἀντιτιθεμένους εἰς τὸν ὁμαδικὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν ἑβδομήντα περίπου χιλιάδων Ἑλλήνων, ποὺ διαμένουν στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁπωσδήποτε ὑπάρχει ἕνα πρόβλημα. Ἀλλὰ ἐπίσης εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀτομικοῦ ἐπαναπατρισμοῦ, ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα αὐτὸ κατὰ τὸν δυνατὸν καλύτερον τρόπον. Ὁμαδικὸς ἐπαναπατρισμός, συλλήβδην τῶν διαβιούντων εἰς τὸ παραπέτασμα Ἑλλήνων — ὅπως τὸν ζητοῦν εὐλόγως οἱ κομμουνισταὶ — θὰ ἀποτελοῦσε πρᾶξιν ἐσχάτης προδοσίας ἢ ὑπερτάτης ἠλιθιότητος ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἀλλὰ καὶ ἡ καθολικὴ ἀπαγόρευσις ἐπαναπατρισμοῦ εἰς οἱονδήποτε Ἕλληνα διαβιοῦντα εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας, θὰ ἦτο πρᾶξις ἄδικος καὶ ἐθνικῶς ἀσύμφορος.

Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἁπλό, ὅσο καὶ ἐὰν ματαίως οἱ κομμουνισταὶ προσπαθοῦν, φυσικὰ πρὸς ὄφελός του, νὰ τὸ ἁπλοποιήσουν. Τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι οὔτε σύνθετον. Εἶναι πολυσύνθετον.

Π ρ ῶ τ ο ν ὑπάρχουν ἀναμφισβητήτως Ἕλληνες ποὺ εὑρέθησαν ἀθελήτως ἔξω ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα, διαίως ἁπαχθέντες ἀπὸ τοὺς τραπέντας εἰς φυγὴν συμμορίτας, μετὰ τὴν συντριβήν τους εἰς τὸν Γράμμον.

Αὐτοὶ δικαιοῦνται πάσης στοργῆς ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἐπαναπατρισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι Ἕλληνες, ἀλώβητοι ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν πανώλην. Καὶ εἰς αὐτούς, ὅσον εἶναι δυνατόν, στρέφεται ἡ Κρατικὴ μέριμνα γιὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν τους. Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν ἀρκετὲς χιλιάδες ἐπαναπατρισθῆ. Ἐπομένως καταρρίπτεται ἐκ τῶν πραγμάτων ὁ κομμουνιστικὸς μῦθος ὅτι δῆθεν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀρνεῖται τὴν ἐπιστροφὴν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς διαβιοῦντας εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας. Αὐτὸ εἶναι ἕνα μέγα, ἀλλὰ καὶ σύνηθες κομμουνιστικὸ ψεῦδος. Ὁ ἐπαναπατρισμὸς εἰς ὅσους παραμένουν Ἕλληνες καὶ εἶναι δυνατὸν τοῦτο νὰ ἐξακριβωθῆ, γίνεται, μὲ τὴν φροντίδα μάλιστα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν : Ὑπάρχει μία ἄλλη κατηγορία Ἑλλήνων ποὺ ζοῦν εἰς τὸ Παραπέτασμα. Εἶναι τὰ παιδιὰ τῶν φυγάδων, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν οἰκειοθελῶς ἢ διαίως τὴν πατρίδα.

Κατὰ κανόνα τὰ παιδιὰ κομμουνιστῶν, τὰ γεννηθέντα στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες, εἶναι κομμουνισταί. Κατὰ κανόνα ἐπίσης τὰ παιδιὰ ποὺ ἐγεννήθησαν στὶς κομμουνιστικὲς χῶρες ἀπὸ Ἕλληνες ποὺ δὲν εἶναι κομμουνισταί, εἶναι γνήσια Ἑλληνόπουλα, μὲ ἀγνὸ πατριωτικὸ φρόνημα καὶ μὲ εἰλικρινῆ τὸν νόστον νὰ γνωρίσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μείνουν στὴν πατρίδα τῶν γονέων τους.

Καὶ αὐτὴ τὴν περίπτωσιν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία τὴν ἀντιμετωπίζει μὲ στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον. Μὲ αἴσθημα δικαιοσύνης καὶ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἐπαναπατρί-

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ρ. Σ. Ἐνόπλων Δυνάμεων τὴν 3-9-1966.

ζει τέκνα Ἑλλήνων ποὺ εἶναι Ἕλληνες. Δὲν ἐπαναπατρίζει ἡ Πολιτεία — καὶ ὀρθῶς πράττει — τὰ τέκνα τῶν κομμουνιστῶν ποὺ εἶναι κομμουνισταί.

Εἶναι ἀρκετοὶ οἱ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κομμουνισταί, ὥστε νὰ περιττεύουν αὐτοὶ ποὺ ἐδιδάχθησαν καὶ ἐθήτευσαν τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὰ κομμουνιστικὰ σχολεῖα, διὰ νὰ ἀποκτήσουν ὅλα τὰ ἐφόδια τοῦ καθοδηγητοῦ καὶ τοῦ ἐπαναστάτου.

Δὲν ἐπληροφορήθημεν ποτὲ ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Ρωσία ἐπέτρεψε τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν χιλιάδων Λευκορώσων, οὔτε ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ Οὐγγαρία τῶν χιλιάδων Οὔγρων φυγάδων, μετὰ τὴν πλήρη ἐπικράτησιν τῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας.

Οὔτε στὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν τῶν Λευκορώσων δὲν ἐπετράπη ἀκόμη ὁ ἐπαναπατρισμός. Διατί ἄραγε, κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν θρασύτητα, θὰ εἶναι «ἐθνικὸν συμφέρον καὶ πρᾶξη δικαιοσύνης» ὁ ἐπαναπατρισμὸς στὴν Ἑλλάδα, ἢ μᾶλλον ὁ... «πατισμὸς» τῶν κομμουνιστῶν τέκνων τῶν συμμοριτῶν, τοῦτο παραμένει λογικῶς ἀναπάντητον.

Τ ρ ί τ ο ν : Ὑπάρχει καὶ τρίτη κατηγορία τοῦ προβλήματος τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ. Εἶναι ἡ πλέον εὐάριθμος. Καὶ ἡ ὀλιγώτερον δύσκολος εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν της.

Εἶναι οἱ συμμορῖτες, ποὺ ἀφοῦ ἀπέτυχαν παρ' ὅλα τὰ ἐγκλήματά τους, τὶς βίαιες στρατολογίες καὶ τὸ παιδομάζωμα, νὰ παραδώσουν τὸ Ἔθνος δέσμιον εἰς τὸν διεθνῆ κομμουνισμόν, ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Καὶ εὗρον καταφύγιον εἰς τὶς κομμουνιστικὲς χῶρες. Ἡ περίπτωσις εἶναι ἁπλουστάτη. Οὐδεὶς προβληματισμὸς καὶ οὐδὲν πρόβλημα. Ὅλοι αὐτοὶ ὑπῆρξαν καὶ παραμένουν κομμουνισταί. Εἶναι ἐκτὸς Νόμου, διότι ἔστρεψαν τὰ ὅπλα καὶ μάλιστα τὰ «ξένα ὅπλα» κατὰ τῆς πατρίδος. Διότι ἐφόνευσαν, ἐδήωσαν, κατέστρεψαν καὶ ἠπείλησαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἔθνους.

Προεκάλεσαν τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀναπηρίαν δεκάδων χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Καὶ ἐδημιούργησαν 700.000 συμμοριοπλήκτους. Γι' αὐτοὺς δὲν ὑπῆρξε, οὔτε ὑπάρχει πατρίδα. Δὲν ὑπάρχει ἐπομένως καὶ θέμα ἐπαναπατρισμοῦ. Μὲ τὶς πράξεις τους καὶ τὴν φυγήν τους, ἐπέλεξαν μόνοι τους τὴν πατρίδα τους. Καὶ πατρὶς ὅλων αὐτῶν εἶναι μόνον ὁ κομμουνισμός. Εἰς αὐτὸν ἀποκλειστικὰ πιστεύουν καὶ αὐτὸν ὑπηρετοῦν.

Γιὰ νὰ ὑπάρξη «ἐπαναπατρισμὸς» πρέπει νὰ προϋπάρξη πατρίδα. Ἀλλὰ αὐτοί, οἱ ἄνανδροι φυγάδες — δὲν παρέμειναν οὔτε νὰ λογοδοτήσουν ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης τῆς πατρίδος των — ἠρνήθησαν μόνοι των τὴν πατρίδα των. Ἐπετέθησαν ἐνάντίον της καὶ ἐν συνεχεία μόνοι των τὴν ἐγκατέλειψαν.

Οὔτε «νόστος» ὑπάρχει γι' αὐτούς, οὔτε «πάτριον χῶμα». Ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει κομμουνισμός. Ἀλλὰ ὁ κομμουνισμός, ἰδιαίτερα ὁ ἐγχώριος, δὲν ἔχει πατρίδα. Δὲν εἶχε ποτέ. Ἦταν καὶ εἶναι ξενόδουλος, ξενοκίνητος, ἐντολοδόχος ξένων.

Γράφει μὲ προκλητικὸν φαρισαϊσμὸν τὸ ἄρθρον τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος: «Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς — καὶ ἐννοεῖ τοὺς φυγάδες συμμορίτες — παίρνοντας τὸ δρόμο τῆς ξενητειᾶς, κουβαλοῦσε σὰν τὸ μυθικὸ ἥρωα Αἰνεία στοὺς ταλαιπωρημένους ὤμους του κι' ἕνα κομμάτι τῆς πατρίδας, τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερά του, τυλιγμένα στὸ μαντήλι τῆς ἐθνικῆς του συνείδησης».

Εἶναι ἀλήθεια ἀπύθμενη τούτη ἡ κομμουνιστικὴ ὑποκρισία ποὺ ἐνισχύει τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἀποτελοῦσε ἐθνικὴν προδοσίαν ὁ ἐπαναπατρισμὸς τῶν φυγάδων αὐτῆς τῆς κατηγορίας.

Ποιός τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ πάρουν τὸν δρόμο τῆς ξενητειᾶς; Ποιός τοὺς ἠνάγκασε νὰ πάρουν τὰ ὅπλα ἐναντίον τῆς πατρίδος; Ποιά ἦταν ἄραγε τὰ «ὅσια καὶ τὰ ἱερά τους» ποὺ τὰ ἐτύλιξαν στὸ ἱερὸ μαντήλι τῆς ἐθνικῆς τους συνείδησης»; Ποιά ἦταν ἡ ἐθνική τους συνείδησις; Μήπως ἡ παράδοσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Παραπέτασμα; Καὶ ποιά εἶναι σήμερα ἡ ἐθνική τους συνείδησις; Ἡ ἐξύμνησις τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς τότε ἐναντίον τῆς πατρίδος προδοσίας τους;

Ἐὰν κανεὶς εἶχε τὴ γνώμη πὼς θὰ ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπάτριδες φυγάδες νὰ ἐπαναπατρισθοῦν, θὰ ἦταν ἀρκετὸ μόνο αὐτὸ τὸ ἄρθρο τῆς «Αὐγῆς», τὸ γεμᾶτο

- Ο ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΓΙΟΡΤΙΝΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ
- ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΡΩΪΝΟ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

Ο ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΓΙΟΡΤΙΝΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ στήλη αὐτὴ θέλει ν' ἀρχίση σήμερα μὲ τὶς πατροπαράδοτες καὶ καθιερωμένες εὐχές, ποὺ πλαισιώνουν κάθε χρόνο τὶς μεγάλες ἑτοῦτες μέρες τῆς Χριστιανωσύνης. Εὐχὲς θερμές, ἐγκάρδιες καὶ εἰλικρινεῖς πρὸς τοὺς ἀναγνῶστες της, πρὸς ὅλους τοὺς Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους, πρὸ κάθε ἄνθρωπο, γιὰ κάθε χαρά, ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπή. Εἴθε ὁ Νέος ὁ χρόνος νἄναι χρόνος χαρᾶς, καὶ προόδου γιὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ τὸ λαό της...

Ὁ Νέος χρόνος, λοιπόν... Μᾶς ἦρθε χαμογελαστός, φορτωμένος δῶρα καὶ μοιράζοντας ἀφειδῶς ὑποσχέσεις ὅτι θὰ ἱκανοποιήση τὶς ἐπιθυμίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Θὰ τηρήση ἀρά γε τὶς ὑποσχέσεις του; Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε. Καὶ θὰ τὸ μνημονεύσουμε σὲ δώδεκα μῆνες, ὅταν δηλαδὴ θὰ κάνουμε τὸν ἀπολογισμὸ τῶν ἔργων του.

Καὶ τὰ πεπραγμένα τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε; Μ' αὐτὰ θ' ἀσχοληθοῦμε στὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας. Σήμερα θὰ μνημονεύσουμε τὴν τελευταία Ἀστυνομικὴ Ἐπικαιρότητα τοῦ 1966.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΡΩΪΝΟ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς εἶχε τὴν εὐγενικὴ καὶ ἀξιέπαινη πρωτοβουλία νὰ καλέση τὰ παιδιὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων της, σ' ἕνα πρωτότυπο Χριστουγεννιάτικο πρωϊνό. Συγκέντρωσε, λοιπόν, διάφορα παιχνίδια, διακόσμησε ὄμορφα καὶ μὲ πολὺ γοῦστο τὴ Λέσχη της καὶ ὠργάνωσε ἕνα ἐπιτυχημένο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, μὲ τὸ ὁποῖο ἐπλαισίωσε τὴν γιορτὴ αὐτή.

Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν τὸ πρωΐ τῆς Δευτέρας, 26 Δεκεμβρίου 1966. Ἀνάμεσα στοὺς καλεσμένους ἔτυχε νἄμαστε κι' ἐμεῖς. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, θὰ προσπαθήσουμε νὰ σᾶς περιγράψουμε ὅ,τι εἴδαμε καὶ ἀκούσαμε.

Ὥρα δέκα τὸ πρωΐ, τῆς 26.12.1966. Ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ μεγάλο ἀσανσὲρ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, ποὺ ἀνεβοκατέβαινε δίχως σταματημό, μᾶς μετέφερε στὸν ἕβδομο ὄροφο τοῦ ἄνετου καὶ μοντέρνου αὐτοῦ κτιρίου, ὅπου βρίσκεται καὶ ἡ Λέσχη τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς. Εἶναι μιὰ θαυμάσια, εὐρύχωρη καὶ κατὰ πάντα σύγχρονη Λέσχη, μ' ὅλα τὰ κομφὸρ τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ παρακείμενες αἴθουσες, ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ψυχαγωγικοὺς σκοπούς, εἶχαν κατάλληλα καὶ χαριτωμένα διακοσμηθῆ καὶ παρουσίαζαν μιὰ χαρούμενη γιορτινὴ

ἀπὸ ἐμετικὴ ὑποκρισία καὶ ψευτοπατριωτισμό, νὰ δικαιώση τὴν Πολιτεία ποὺ ἀρνεῖται νὰ τοὺς ἐπαναπατρίση. Εἶναι τόσο ἀποκαλυπτικὴ ἡ ὑποκρισία τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ὑπαγορεύουν στοὺς κομμουνιστὰς τὴν συνεχῆ μάχη τους ὑπὲρ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ, ὥστε νὰ καθίσταται περιττὸ κάθε ἄλλο ἐπιχείρημα στὴν ἄρνησι τῆς Πολιτείας νὰ ἐπαναφέρη στὰ πράγματι «ἱερὰ Ἑλληνικὰ χώματα» αὐτοὺς ποὺ τὰ ἐπρόδοσαν μὲ τὸν ποιό ἐγκληματικὸ τρόπο.

Ἂς παύσουν λοιπὸν οἱ κομμουνισταὶ νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἐπαναπατρισμοῦ. Εἶναι τόσον ἀρμόδιοι ὅσον εἶναι ἁρμόδιοι καὶ νὰ ἐμφανίζωνται ὡς ὑπερασπισταὶ τῆς Δημοκρατίας, τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ τοῦ Συντάγματος.

Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις καὶ σ' αὐτὰ τὰ θέματα μόνον ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ντροπὴ συμφέρει εἰς τοὺς κομμουνιστάς.

Π. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

ὄψη, ποὺ σὲ προδιέθετε εὐχάριστα. Οἱ ἐνδιάμεσες πόρτες ἦταν ἀνοικτὲς καὶ ὅλες μαζὶ οἱ αἴθουσες σχημάτιζαν μιὰ μεγάλη σάλλα, ποὺ εἶχεν ἀσφυκτικὰ κατακλυσθῆ ἀπὸ ἕνα σωρὸ κόσμο. Ἔξω στὸ διάδρομο ἕνα κλιμάκιο τῆς θαυμάσιας Φιλαρμονικῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Ἀρχιφύλακος κ. Σ. Μπουχούτσου, ἀπέδιδε τιμὲς στοὺς προσερχομένους ἐπισήμους καὶ ἐπαιάνιζε διάφορα γιορτινὰ κομμάτια. Μέσα ὁ παιδόκοσμος χαλοῦσε τὸν κόσμο, ἀντικρύζοντας τὰ δυὸ μεγάλα τραπέζια στὸ βάθος, ποὺ ἦταν γεμᾶτα ἀπὸ λογῆς-λογῆς παιχνίδια. Ὅ,τι φαντασθῆ κανείς. Εὐγενέστατος ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δημ. Βασιλάκος πηγαινοερχότανε, ρυθμίζοντας τὶς τελευταῖες λεπτομέρειες τῆς γιορτῆς, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς ἄξιους συνεργάτας του, ποὺ σὲ σκλάβωναν μὲ τὸν φιλοφρονέστατο τρόπο τους. Διεκρίναμε ἐπίσης ἐκεῖ τὸν Α΄ Ὑποδιευθυντὴ Πειραιῶς κ. Κατσάρη, τὸν Διευθυντὴ Ἀσφαλείας κ. Βλητάκη, τὸν Διευθυντὴ Ἀγορανομίας κ. Νικολουλέα καὶ ὅλους τοὺς Προϊσταμένους τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν Πειραιῶς. Οἱ αἴθουσες ἦταν γεμᾶτες ἀπὸ κατωτέρους Ἀστυνομικούς, μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους.

Τὴν 10.30 ἔφθασεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρως θερμῶν ἐκδηλώσεων.

Καὶ ἡ γιορτὴ ἄρχισε μ' ἕνα σύντομο χαιρετισμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς κ. Δημ. Βασιλάκου, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«... Κύριε Ἀρχηγέ,

Κυρίαι καὶ κύριοι,

Μὲ τὴ Χριστουγεννιάτικη αὐτὴ ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τριετίας καθιέρωσεν, ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς σκοπεῖ νὰ προσφέρη εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ τῶν ὑπαλλήλων της ὀλίγην χαράν, τόσον μὲ τὸ μικρὸ ψυχαγωγικὸ πρόγραμμα ποὺ θὰ ἐπακολουθήση ἐν συνεχείᾳ, ἀπὸ καλλιτέχνας εὐγενῶς προσφερθέντας, ὅσον κυρίως μὲ τὴν διανομὴν πτωχῶν μέν, ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικῆς ἀξίας, πλουσίων ὅμως εἰς ψυχικὴν διάθεσιν Χριστουγεννιάτικων δώρων. Διότι καὶ ἐφέτος ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις δὲν ἠθέλησε νὰ προσφύγη εἰς προσφορὰς τρίτων, προτιμήσασα νὰ οἰκονομήση ταῦτα ἐξ ἰδίων μέσων, ἀλλὰ εἰς τὰ περιωρισμένα, φυσικά, πλαίσια, τῶν οἰκονομικῶν της δυνατοτήτων. Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον ἐπίπονος καὶ ἄχαρις εἶναι ἡ ὑπηρεσία τῶν Ἀστυνομικῶν, οἵτινες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται ἀδιακρίτως ἐὰν εἶναι ἡμέρα ἢ νύκτα, καθημερινὴ ἢ ἀργία, Χριστούγεννα ἢ Πάσχα.

Ἡ φύσις τῆς ὑπηρεσίας των εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπη εἰς τοὺς ἔχοντας οἰκογένειαν νὰ παρευρίσκωνται κοντὰ εἰς τὴν οἰκογένειάν των, νὰ συντροφεύουν συχνὰ τὰ παιδιά των καὶ νὰ προσφέρουν εἰς αὐτὰ τὴν χαράν, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας. Ὅλες οἱ ἑλληνικὲς οἰκογένειες, τὶς μεγάλες ἑορτὲς τῆς Χριστιανωσύνης, συγκεντροῦνται καὶ παρακάθηνται εἰς τό, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι πτωχὸν ἢ πλούσιον, Χριστουγεννάτικο, Πρωτοχρονιάτικο ἢ Πασχαλινὸ τραπέζι, διὰ νὰ ἑορτάσουν μαζί, εἰς κοινὴν εὐτυχίαν, τὰς ἁγίας ἡμέρας. Μόνην ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν αἱ οἰκογένειαι τῶν Ἀστυνομικῶν, οἱ περισσότερες τῶν ὁποίων ἑορτάζουν χωρὶς τὴν παρουσίαν τοῦ προστάτου των, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀπουσιάσῃ, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἥσυχον καὶ ἀνενόχλητον ἑορτασμὸν τῶν ἄλλων. Πλεῖστοι εἶναι, ἐπίσης, οἱ Ἀστυνομικοὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εὗρον τὸν χρόνον καὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνοδεύσουν τὰ παιδιά των εἰς τὰ καταστήματα, διὰ νὰ τοὺς ἀγοράσουν τὰ παιχνίδια ποὺ θὰ ἐπεθύμουν καὶ τὰ ὁποῖα μὲ πίκρα καὶ παράπονον βλέπουν νὰ τὰ κρατοῦν καὶ νὰ τὰ χαίρωνται παιδιὰ ἄλλων οἰκογενειῶν.

Τὸ κενὸν αὐτὸ ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἐν μέρει: ἡ σημερινή μας τελετή. Τὰ δῶρα ποὺ θὰ διανεμηθοῦν μετ' ὀλίγον, κατεβλήθη προσπάθεια ν' ἀνταποκρίνωνται ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον, εἰς τὸ φῦλον καὶ τν ἡλικίαν τῶν παιδιῶν. Οὕτω, ἐχωρίσθησαν ταῦτα εἰς δύο κατηγορίας, μία διὰ τ' ἀγόρια καὶ μία διὰ τὰ κορίτσια. Ἑκάστη δὲ κατηγορία, ἐν συνεχείᾳ, διεχωρίσθη εἰς τρεῖς ὑποκατηγορίας, ἀντι-

στοιχούσας εἰς τὰς τρεῖς ἡλικίας τῶν παιδιῶν. Καὶ τοῦτο διότι, ἐκρίθη σκόπιμον, ὅλα τὰ παιδάκια τοῦ αὐτοῦ φύλου καὶ τῆς αὐτῆς ἡλικίας νὰ λάβουν τὰ ἴδια δῶρα. Σὲ κάθε δικαιοῦχο παιδάκι ἔχει ἐπιδοθῆ μιὰ εἰδικὴ πρόσκλησις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται ἡ κατηγορία ποὺ ἀνήκει, βάσει τοῦ φύλου καὶ τῆς ἡλικίας του. Ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς, ὡς ἄνω, προσκλήσεως, κάθε παιδὶ θὰ λαμβάνῃ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν κατηγορίαν ποὺ ἀνήκει δέμα.

Καὶ τώρα δὲν ἔχω παρὰ νὰ εὐχαριστήσω ἅπαντας τοὺς παρισταμένους, οἵτινες ἀντεπεκρίθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν, ὡς καὶ νὰ εὐχηθῶ πρὸς ὅλους «Χρόνια Πολλὰ» καὶ κάθε εὐτυχίαν δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Ἰδιαιτέρως, ἐπιθυμῶ νὰ ὑποβάλω θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν Προϊστάμενόν μας Κύριον Ἀρχηγόν, τόσον διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του, ὅσον καὶ διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμνε νὰ παραστῆ εἰς τὴν σημερινὴν ἐκδήλωσίν μας, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, μετ' ὀλίγον, ὅπως εὐαρεστηθῆ καὶ κάμνῃ προσωπικῶς ἔναρξιν τῆς διανομῆς τῶν δώρων. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Θερμὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς σύντομης ὁμιλίας τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Πειραιῶς.

Κι' ὕστερα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἀστυνομίας,

Κυρίαι,

Κύριοι,

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, Στρατηγὸς κ. Τζανετῆς, λυπεῖται διότι ὑπηρεσιακὴ ἀπασχόλησις τὸν ἠμπόδισε νὰ παραστῆ εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν τελετήν. Μὲ ἐπεφόρτισε νὰ τὸν ἐκπροσωπήσω καὶ νὰ σᾶς μεταφέρω τὸν χαιρετισμόν του καὶ τὶς εὐχές του.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχαριστήσω καὶ συγχαρῶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Βασιλάκον, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ σκέψιν τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ καθιερώσῃ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν καὶ νὰ δίδῃ ἔτσι χαρὰν στὰ παιδιὰ τῶν Ἀστυνομικῶν συνεργατῶν του.

Εὔχομαι σὲ ὅλους σας ὅπως τὸ 1967 σᾶς χαρίσῃ κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς».

Ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ ζωηρὲς ἐπευφημίες ἀπὸ ὅλους τοὺς παρισταμένους, ἐκάλυψαν τὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου.

Στὴ συνέχεια, ἄρχισε τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα. Στὸ μικρόφωνο ὁ πραγματικὰ «μικρὸς σατανάς», ὁ γνωστὸς ταχυδακτυλουργὸς «Πίκκολο Σατάν», ὁ Κώστας Μαρούδας. Μικρὸ εἶναι τὸ μπόϊ του, ἀλλὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του. Ἔμειναν ὅλοι ἐκστατικοὶ καὶ χειροκρότησαν μὲ τὴν καρδιά τους τὸ θαυμάσιο αὐτὸ παιδί, ποὺ πάντα δίνει τὸ εὐγενικὸ «παρὼν» σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς Ἀστυνομίας.

Τὸν διεδέχθη στὸ μικρόφωνο ὁ ἐπίσης γνωστὸς κομφερασιὲ Λαμπράκος, ποὺ ξεσήκωσε μέσα στὴν αἴθουσα μιὰ ἀληθινὴ καταιγίδα κεφιοῦ, μὲ τὶς ὑπέροχες μιμήσεις του καὶ τὰ ἔξυπνα κωμικά του εὑρήματα.

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ κεφᾶτο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, ἄρχισε ἡ διανομὴ τῶν δώρων. Κοῦκλες, μπαλόνια, στρατιωτάκια, αὐτοκίνητα, σπαθιά, ἀλογάκια, καράβια, τόπια, σοκολάτες, βιβλία καὶ λογῆς - λογῆς παιχνίδια, βρέθηκαν σὲ λίγο στὰ χέρια τῶν μικρῶν, ποὺ ἔφευγαν χαρούμενα κι' εὐτυχισμένα. Μιὰ θαυμάσια χειρονομία, γιὰ τὴν ὁποίαν ἡ στήλη αὐτὴ ἐκφράζει τὸ θαυμασμό της. Δικαιοῦνται νάναι περήφανοι ὅσοι ἐργάσθηκαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς ὄμορφης γιορτῆς.

Καὶ τοῦ χρόνου, λοιπόν.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— Η ΤΣΙΓΓΑΝΑ γιὰ νὰ λύση τὰ μάγια τῆς ἀφελοῦς νοικοκυρᾶς, στὸν Ὑμηττό, τῆς ἀφήρεσε 18.000 δραχμές. Συνελήφθη καὶ ὀνομάζεται Γ. Τζένη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ σὲ συμπλοκή, ποὺ ἔγινε στὴν πλατεία Κουμουνδούρου, τοὺς Γ. Δικαιουλάκη καὶ Γ. Σάνη ὁ μικροπωλητὴς Α. Ἀναστασόπουλος.

—ΕΚΛΕΨΑΝ τὸ πορτοφόλι τοῦ Ι. Τετράδη μὲ 9.460 δραχμὲς οἱ Β. Μάμαλης καὶ Α. Σαρρῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν.

—Ο ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΟΣ ἀπατέωνας Σωτήριος Τσιράντης ἀναζητεῖται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία, γιατὶ ἐξηπάτησε 6 ἄτομα καὶ ἀπέσπασε 3.000 δραχμὲς ὅτι θὰ τοποθετήση σὲ ἐκκλησία ὑαρύτιμο πολυέλαιο, ποὺ ἤθελε νὰ δωρήση ἕνας πλούσιος ὁμογενὴς τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐπίσης ἐπούλησε διάφορα εὐτελοῦς ἀξίας ἐκκλησιαστικὰ εἴδη σὲ μεγάλες τιμές.

— ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ κοσμημάτων καὶ συναλλάγματος ἔκανε ὁ Βέλγος ὑπήκοος Ντάβιντ Στάρελ, ὁ ὁποῖος συνελήφθη στὸ Ἀεροδρόμιο, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγη. Εἶχε μαζί του 114.000 δραχμές, 802 δολλάρια, 4.000 σελίνια Αὐστρίας καὶ 40 βελγικὰ φράγκα.

—ΚΛΕΠΤΗΣ ἀνήλικος ὁ Α. Ρ., ἐτῶν 15, μπῆκε στὸ δωμάτιο τοῦ τυφλοῦ λαχειοπώλου Ι. Ἀποστολίδου καὶ ἀφήρεσε διάφορα λαχεῖα, ἀξίας 2.670 δραχμῶν.

— ΔΙΕΡΡΗΞΑΝ τὸ σπίτι τοῦ ὀδοντογιατροῦ Γ. Κωνσταντοπούλου δύο ἀνήλικοι καὶ ἀφήρεσαν ἕνα κομοδίνο, ποὺ εἶχε μέσα 845 χρυσὲς λίρες, 17 χρυσὰ εἰκοσοδόλλαρα καὶ 25.000 δραχμές.

— ΣΠΕΙΡΑ λαθρεμπόρων χασὶς ἀπεκαλύφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Συνελήφθησαν οἱ Ἀθην. Μαρκέλος, κάτοικος Ν. Σμύρνης, Δαμ. Ἀπόγλου, κάτοικος Νικαίας, Κ. Τομαρᾶς, ὁδηγός, Ἀβρ. Χατζηϊωαννίδης, Ι. Δριμυτάκης καὶ δύο ἄτομα ὀνομαζόμενα Ντίνος καὶ Δαμιανός. Καταζητοῦνται καὶ οἱ ἀδελφοὶ Παναγιώτης καὶ Ἰωάννης Βουγιουκλάκη, ἔχοντες κατάστημα παλαιῶν σιδηρικῶν, στὴν ὁδὸ Θηβῶν 243, ὅπου κατεσχέθη καὶ περίστροφο μὲ 20 σφαῖρες, ὁ Κ. Κωνσταντινίδης καὶ ὁ Δ. Βασιλείου. Ἐπίσης στὴ Θεσσαλονίκη συνελήφθη ὁ Γ. Φίλης, εἰσαγωγεὺς ναρκωτικῶν ἀπὸ τὴν Τουρκία καὶ τὸν Λίβανο, κατεσχέθησαν δὲ εἰς χεῖρας του 65 κιλὰ χασίς. Ὁ Φίλης προμήθευε στὸν Ἀθ. Μαραλὸν τὰ ναρκωτικὰ καὶ εἶχε εἰσπράξει 800.000 δραχμές. Ἐν συνεχείᾳ συνελήφθη στὴν Ἀλεξανδρούπολη ὁ Φ. Μπούρας, ὁ ὁποῖος μὲ συνεργοὺς τοὺς Χρ. Μπουγιουκτῆν καὶ Σαμπὰν Σαΐν ἔκανε τὴν μεταφορὰ μέσω τοῦ ποταμοῦ Ἔβρου ἀπὸ τὴν Τουρκία. Τέλος, συνελήφθη καὶ ὁ Ἀπ. Καρακατάσης, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου κατεσχέθη καὶ περίστροφο μὲ σφαῖρες. Ὁ Μπούρας τὸν Ἰούνιο ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὶς φυλακὲς Ἀλεξανδρουπόλεως, ὅπου ἐκρατεῖτο γιὰ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν.

— ΣΚΟΤΩΣΕ χτυπώντας μὲ μαχαίρι στὸ στῆθος τὸν Περικλῆ Ἀντωνόπουλο, ἐτῶν 26, ὁ ἐξάδελφός του Α. Παπαδόπουλος, ἀγροφύλακας, ὕστερα ἀπὸ λογομαχία, ὅταν ἔπαιζαν χαρτιὰ σ' ἕνα καφενεῖο τοῦ προαστίου Πατρῶν Βουντένη.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Σαρανταπήχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φωτίου Πατριάρχου 31, ὄπισθεν τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς (Πευκάκια).

Σαραντάπηχος ἢ Τεσσαρακονταπήχης, εἶναι τὸ ἐπώνυμο ἐπιφανοῦς ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχήν, ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴν Εἰρήνη τὴν Ἀθηναία.

Σαρανταπόρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 333, ἀπέναντι στὴ στροφὴ τῶν λεωφορείων γιὰ Ριζόπολι, Περισσὸ κλπ.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ μικρὸ ποταμὸ τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσόνος, ὀνομαστὸν γιὰ τὴν πρώτη μεγάλη μάχη ποὺ διεξήχθη ἐκεῖ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1912 μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σαράντη Βασιλείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπακνανᾶ 25 καὶ Μάχης Ἀναλάτου, μετὰ τὶς ἐργατικὲς πολυκατοικίες τοῦ Ἁγίου Σώστη (Ταμπούρια).

Ὁ Βασίλειος Σαράντης, Ἀθηναῖος πρόκριτος — ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, συνελήφθη ὡς ὅμηρος καὶ ἐσφάγη ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Σαράφη Γρηγορίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐξείνου Πόντου 149, κοντὰ στὸ νεκροταφεῖο τῆς Ν. Σμύρνης.

Ὁ Γρηγόριος Σαράφης, μέγας διδάσκαλος τοῦ Γένους, γεννήθηκε στὶς Κυδωνιὲς τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὸ 1780 καὶ ἀπέθανε στὴν Ὕδρα τὸ 1822. Διετέλεσε διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Κυδωνιῶν. Χειροτονούμενος ἱερεύς, συνέχισε στὴ γενέτειρά του τὸ ἐθνικό του ἔργο μέχρι τῆς καταστροφῆς της ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ὀρδῶν, ἀμέσως μὲ τὴν ἔκρηξι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἔγραψε διάφορα ἔργα.

Σάρδεων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Μελετίου 128 καὶ Ἀλκαμένους.

Αἱ Σάρδεις, πόλις τῆς Μ. Ἀσίας, ἀρχαιοτάτη πρωτεύουσα τῆς Λυδίας, κατέ-

στη, ἀπὸ τοῦ 546 π.Χ., ἕδρα τῶν Περσῶν σατραπῶν. Τὸ 334 π.Χ. ὑπετάγη στὸν Μ. Ἀλέξανδρο καὶ περιῆλθε μετὰ στοὺς Διαδόχους, τοὺς Ρωμαίους, τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς Τούρκους. Καταστράφηκε ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὸν Ταμερλᾶνο τὸ 1402 μ.Χ. Σώζονται σημαντικὰ ἐρείπια, ἐπιβλητικὰ δὲ εἶναι τὰ ἐρείπια κολοσσιαίου ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος — Κυβέλης. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σαριπόλου Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου 20, ὄπισθεν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν πατέρα καὶ γυιὸ Νικόλαο Σαρίπολο. Ὁ πατέρας Νικόλαος Σαρίπολος (1817—1887), νομοδιδάσκαλος, γεννήθηκε στὴ Κύπρο. Διετέλεσε καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, πληρεξούσιος στὴν Ἐθνοσυνέλευσι τοῦ 1863 καὶ ἦταν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864.

Ὁ γυιὸς Νικόλαος Σαρίπολος (1876—1944), νομοδιδάσκαλος καὶ συνταγματολόγος, διετέλεσε καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1908—1923) καὶ συνέταξε τὸ «Προσχέδιον ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος» τοῦ 1910—1911. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Καλλιθέα — Χαροκόπου).

Σαρκουδίνου Μήτρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πίσσα 34, κοντὰ στὴν Ἀρμενικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία τοῦ Δουργουτίου.

Ὁ Μῆτρος Σαρκουδῖνος, Ἀθηναῖος ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, μετέσχε τῆς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπαναστατῶν καὶ ἐπίδησεν ἐπάνω στὰ τείχη, ἀνοίγοντας ἔτσι ἀπὸ μέσα τὴν καλουμένη «Πύλη» τῶν Μεσογείων καὶ ἐξασφαλίζοντας στοὺς συναγωνιστάς του τὴν κατάληψι τῆς πόλεως. Ἀπέθανε πολεμώντας τὸ 1826.

Σαρλῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κύθνου 52, στὴ πλατεία «Κολιάτσου».

Πρόκειται γιὰ Κερκυραϊκὴ οἰκογένεια στρατιωτικῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη Γεώργιος καὶ Θωμᾶς ἔλαβον μέρος στὸ πόλεμο τοῦ 1897.

Σαρπηδόνος.

Πάροδος τῆς Λενορμὰν 231, ἀπέναντι στὸ Καπνοκοπτήριο.

Ὁ Σαρπηδών, σύμφωνα μὲ τὴν μυθολογία, ἦταν γυιὸς τοῦ Δία καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀδελφὸς τοῦ Μίνωα καὶ τοῦ Ραδαμάνθυος, βασιλέως τῶν Λυκίων.

Σαρρῆ Νικολάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀριστοφάνους 21, κοντὰ στὴ πλατεία «Ἀσωμάτων».

Ὁ Νικόλαος Σαρρῆς (1794—1823), ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἐπολέμησε στὴν Ἀθήνα καὶ ἀλλαχοῦ. Ὕστερα ἀπὸ φιλονικία του μὲ τὸν φρούραρχο τῆς Ἀκροπόλεως Ἰωάννη Γκούρα γιὰ κάποιο τοπικὸ ζήτημα, συνελήφθη ἀπὸ ὄργανα τοῦ Γ'κούρα καὶ θανατώθηκε.

Σαρωνικοῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 3, ἀπέναντι στὸν ναὸ «Ἅγιος Χαράλαμπος» τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ κόλπο ποὺ περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σουνίου (Ἀττικῆς) καὶ Σκυλαίου (Πελοποννήσου) μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Στὸν Σαρωνικὸ βρίσκονται τὰ νησιά: Σαλαμίνα, Αἴγινα, Πόρος, Ἀγκίστρι κ.λ. Ὑπόκολποι καὶ ὅρμοι τοῦ Σαρωνικοῦ εἶναι: Κεγχρεῶν, Σαλαμῖνος, Ἐλευσῖνος, Σκαραμαγκᾶ, Κερατσινίου, Φαλήρου, Ἀβασύσσου, Λεγραινῶν, Πόρου, Ἐπιδεύρου κ.λ.

Κοντὰ στὶς ἀκτὲς τοῦ Σαρωνικοῦ διαβιοῦν πλέον τοῦ ¼ τῶν κατοίκων ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἶναι ἐγκατεστημένες οἱ βαρύτερες βιομηχανικὲς μονάδες τῆς χώρας. Ἀπὸ μερικοὺς συγχρόνους γεωγράφους, ὁ Σαρωνικὸς κόλπος καλεῖται καὶ κόλπος τῆς Αἰγίνης καὶ κόλπος τῶν Ἀθηνῶν. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σάρωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐθυκράτους 10 (Προμπονᾶ 15), στὸ τέρμα Πατησίων (οἰ-

Ὁ Σάρων, κατὰ τὴν μυθολογία, ἦταν βασιλιὰς τῆς Τροιζῆνος καὶ ἔπρεπε στὴ παραλία, κοντὰ στὰ τέλματα τῆς καλουμένης Φοιβαίας λίμνης, ἱερὸ πρὸς τιμὴν τῆς Σαρωνίδος ἢ Σαρωνίας Ἀρτέμιδος, ὅπου κάθε χρόνο ἐτελοῦντο ὑπὸ τῶν Τροιζηνίων τὰ Σαρώνια. Κυνηγώντας κάποτε ὁ Σάρων ἕνα ἐλάφι, πνίγηκε στὴ θάλασσα, ἡ ὁποία ἀπὸ τότε ὠνομάσθηκε Σαρωνίς, ὁ δὲ κόλπος Σαρωνικός.

Σατωβριάνδου Φραγκίσκου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Πατησίων 11 («Μινιὸν») καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Μάρνη.

Ὁ Σατωβριάνδος Φραγκῖσκος - Αὔγουστος - Ρενὲ (1768—1848), ἐπιφανὴς Γάλλος συγγραφεὺς καὶ πολιτικός, δημιούργησε τὴν πρώτη φιλελληνικὴ κίνησι στὴ Γαλλία καὶ ὑπεστήριξε θερμῶς τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασι. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἡλιούπολι καὶ στὸ Χαϊδάρι).

Σαχίνη Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 19, πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν πλατεία «Βάθη».

Ὁ Γεώργιος Σαχίνης (1789—1864), Ὑδραῖος ναυμάχος τοῦ 1821, προήχθη τὸ 1833 εἰς ἀντιναύαρχο. Διετέλεσεν ὑπασπιστὴς τοῦ Ὄθωνος, κυβερνήτης τοῦ ἀτμοκινήτου πλοίου «Ὄθων» καὶ διευθυντὴς τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου Πόρου. Κατὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1862, ὁ Σαχίνης ἐτάχθη ὑπὲρ τοῦ Ὄθωνος καὶ ὑπερασπίσθηκε τὰ ἀνάκτορα.

Σαχτούρη Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σαρρῆ 20, στὴ πλατεία «Κουμουνδούρου» ἢ «Ἐλευθερίας».

Ὁ Γεώργιος Σαχτούρης (1783—1841), Ὑδραῖος ναυτικὸς καὶ πλοιοκτήτης, μετέσχε τοῦ Ἀγῶνος ἐπὶ κεφαλῆς τμήματος τοῦ ὑδραϊκοῦ στόλου καὶ διακρίθηκε σὲ διάφορες ναυμαχίες ἀπὸ 1821—1828. Ἀπὸ τοῦ 1824 ἔφερε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιναυάρχου. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι διετέλεσε διοικητὴς τοῦ Ναυστάθμου (Πόρος). (Συνώνυμος ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σβορώνου Ἰωάννου.

Βρίσκεται κοντὰ στὴ διασταύρωσι τῆς λεωφόρου Ἰωνίας μὲ τὴν ὁδὸ Στεφάνου Βυζαντίου. (Λεωφορεῖα «Ἀχαρνῶν» —6—, στάσις «Μηλιαράκη»).

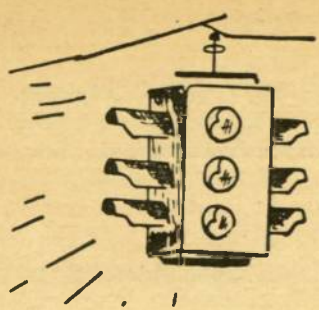
Ὁ Ἰωάννης Σβορῶνος (1863—1922 ἐκ Μυκόνου), νομισματολόγος, διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν (1899) καὶ καθηγητὴς τῆς Νομισματολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1918). Ἐκδότης τῆς «Διεθνοῦς Ἐφημερίδος τῆς Νομισματικῆς Ἀρχαιολογίας» (26 τόμοι), ἐπλούτισε τὶς νομισματικὲς συλλογὲς τοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν καὶ συνέγραψε περὶ τὰ 150 ἔργα καὶ σχετικὲς μελέτες.

Σγουροῦ Λέοντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φωτίου Πατριάρχου 23, στὰ «Πευκάκια».

Ὁ Λέων Σγουρός, ἡγεμόνας τοῦ Ναυπλίου τοῦ Ἄργους καὶ τῆς Κορίνθου (τέλος ΙΒ΄, ἀρχὲς ΙΓ΄ αἰῶνος), πολιορκηθείς, κατὰ τὸ 1208, ἐπὶ τοῦ Ἀκροκορίνθου ὑπὸ τῶν ἐπερχομένων κατὰ τῆς Πελοποννήσου Φράγκων, ἀπελπίσθηκε καὶ αὐτοκτόνησε, ριφθεὶς ἔφιππος ἀπὸ τοὺς βράχους τοῦ Ἀκροκορίνθου.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στ. Μελεμενίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ συνεπιβάτης ἀδελφός του Φώτης, ὅταν τὸ ποδήλατο στὸ 25 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Καβάλας συγκρούσθηκε μὲ φορτηγό.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Ντίνα Βλάχου, ὁδηγὸς τρακτέρ, ὅταν αὐτὸ ἀνατράπηκε σὲ μιὰ ἀπότομη στροφὴ στὴ θέση «Κρύα Βρύση» στὸ χωριὸ Καθανοὶ τῆς Εὐθείας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Παπαδόπουλος, ἐπιβάτης ἑλκυστήρα καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ ὁδηγὸς τοῦ ὀχήματος, ὅταν αὐτὸς συγκρούσθηκε μὲ φορτηγὸ στὴ Νέα Μπάφρα Φυλλίδος Σερρῶν.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Βαρβάρα Ἀντωνιάδου, ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. 159046, ὅταν αὐτὸ συγκρούσθηκε μὲ φορτηγὸ στὸ 34 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Σερρῶν.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μπαρπάντης, ἐπιβάτης φορτηγοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔπεσε στὸ χωριὸ Ἐμπεσὸς Ἀγρινίου.

—ΝΕΚΡΗ ἡ Ἀναστασία Τσιλιγκίρη, πεζή, τὴν ὁποία παρέσυρε στὰ Γιαννιτσὰ ἅμαξα ποὺ τὴν ἔσυρε ἄλογο λόγω τοῦ ὅτι ἀφηνίασε.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ τρεῖς: ὁ Ἀγγελ. καὶ Κατίνα Τσούτση καὶ ἡ Ἀποστολία Κουτσούμπα, ἐπιβάτιδες γεωργικοῦ ἑλκυστήρα, ὅταν αὐτὸς ἀνατράπηκε στὴ διασταύρωση Μοναστηρακίου Βονίτσης Λευκάδος.

—ΝΕΚΡΟΙ ὀκτὼ ἐπιβάτες τοῦ ὑπ' ἀριθ. 92154 ταξὶ μαζὶ μὲ τὸν ὁδηγὸ ποὺ ταξίδευε πρὸς τὴν Κόρινθο, ὅταν στὸ 36 χιλμ. πέρασε στὴν ἀντίθετη λωρίδα καὶ ἔπεσε μὲ σφοδρότητα στὸ Δ. Χ. 177949 φορτηγὸ ὀκτὼ τόννων φορτωμένο μὲ λαχανικά. Οἱ νεκροὶ εἶναι ὁ Ἰωάνν. Μπεγνῆς, ὁδηγὸς καὶ οἱ ἐπιβάτες Σταμάτιος Εὐσταθίου, ἡ γυναίκα του, ὁ Γιάννης Λαϊδαρᾶς, ἡ γυναίκα του καὶ ἡ ἀδελφή του καὶ ὁ Ν. Ἀνδριανός, καὶ ἡ γυναίκα του Εὐαγγελία. Ἐπίσης τραυματίσθηκαν ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ Π. Μπόκολας καὶ ὁ ἐπιβάτης ἔμπορος.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Χαραλαμπίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ συνεπιβάτης Σ. Μωραΐτης, ὅταν αὐτὸ συγκρούσθηκε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γ. Αὐξεντίου καὶ Σεβαστείας μὲ τὸ 106902 φορτηγὸ ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Σ. Κρανιᾶς.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ πεζὸς Ἰ. Ἀργυρίου, ἐτῶν 19, ποὺ παρασύρθηκε στὸ χωριὸ Σβορῶνος Κατερίνης ἀπὸ μοτοποδήλατο ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ στρατιώτης Π. Μιχαηλίδης μὲ συνεπιβάτη τὸ λοχία Κ. Μπουζινικολῆ, ποὺ τραυματίσθηκαν καὶ αὐτοὶ σοβαρά.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Κοσμαδάκης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ τραυματισμένος ὁ συνεπιβάτης Γ. Παναγιωτάκης, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα στοὺς Ἁγίους Δέκα ἔπεσε σὲ σωρὸ ἄμμου καὶ ἀνατράπηκε.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Ἀντωνιάδης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ὅταν αὐτὸ στὸ 22 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Φλωρίνης — Κοζάνης παρεξέκλινε τῆς πορείας του.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 2, οἱ Λ. Γεωργᾶκος καὶ Εἰρήνη Καράνη σὲ σύγκρουση λεωφορείων στὴν Ἀθήνα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στυλ. Τζανῆς, τὸν ὁποῖον παρέσυρε στὴν ὁδὸ Παιανίας — Ἀθηνῶν τὸ 8156 λεωφορεῖο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σουηδὸς Ρ. Ζανσόν, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τρίκυκλη μοτοσυκλέττα στὴ Ρόδο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀπ. Ἀποστολάκης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ἡ ὁποία ἀνατράπηκε στὴν ὁδὸ Νεράϊδας — Χαλεπᾶ Χανίων.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Ἀντωνίου, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνατράπηκε στὴν ὁδὸ Φλωρίνης — Κοζάνης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Φερεντῖνος, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ποὺ τραυματίσθηκε θανάσιμα σὲ σύγκρουση τοῦ αὐτοκινήτου του μὲ μοτοποδήλατο στὴν ὁδὸ Π. Ράλλη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε: ὁ Ἀντ. Δογάνης, λοχαγός, ἡ σύζυγός του Αἰκατερίνη, ὁ γυιός τους Ἰωάννης ἐτῶν 3, ὁ Γ. Ἰωαννίδης καὶ ὁ Σάββας Σπυριδόπουλος, ὅταν μπροστὰ στὴν πύλη τοῦ στρατοπέδου «Παύλου Μελᾶ» Θεσσαλονίκης, τὸ 26220 τζίπ, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ στρατιώτης Ν. Ρεγκλῆς, συγκρούσθηκε διαδοχικὰ μὲ δύο Ι. Χ. αὐτοκίνητα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς ἐπιβάτες: ὁ Ἀντ. Παντέλης, ἡ σύζυγός του Ἄννα καὶ ἡ Ἰωάννα Σαρρῆ ὅταν τὸ Ι. Χ. 43683 ἀνατράπηκε στὴ γέφυρα τῆς ὁδοῦ Καβάλας, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, ἡ Ἑλένη Μπατσούνη, ἡ Εἰρήνη Βαρώνη καὶ ὁ Ε. Κοτόπουλος σὲ τρία διαδοχικὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα.

— ΝΕΚΡΑ γραία ἀγνώστων στοιχείων, ἐτῶν 75, τὴν ὁποία παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Θησέως, τὸ Ι.Χ. 122436.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Μαρία Πανταζῆ, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη στὸ 22ο χλμ. τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος — Κύμης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 15ετὴς μαθητὴς Ἀνδρ. Πουλῆς, ποὺ παρεσύρθη στὴν Πάτρα ἀπὸ μοτοποδήλατο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 18 μεταλλωρύχοι, ὅταν, στὸ 130ὸ χλμ. ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Ἱερισσοῦ, τὸ 155610 φορτηγό, στὸ ὁποῖο ἐπέβαιναν, μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Ντιπάκην, ἐτῶν 20, συνεκρούσθη μὲ τὸ 150397 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Ἀϊβαλῆ.

— ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ἀπὸ πυρκαϊὰ στὸ 96 χλμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας, τὸ 243643 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Βλάχο, φορτωμένο μὲ βιβλία, ἀξίας 250.000 δρχ., τὰ ὁποῖα ἐκάησαν.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 12 ἄτομα σὲ τριπλὴ «καραμπόλα», ποὺ ἔγινε στὴν ὁδὸ Πατησίων μεταξὺ τοῦ 112773 λεωφορείου ποὺ ἔπεσε στὸ 40420 τρόλεϋ καὶ ἐκεῖνο μὲ τὴ σειρά του στὸ 131250 λεωφορεῖο. Οἱ τραυματισθέντες ἦσαν ἐπιβάτες στὸ πρῶτο λεωφορεῖο. Ἀπ' αὐτοὺς ἐτραυματίσθησαν σοβαρά, οἱ Μ. Μαῦρος, Γ. Χαρίλαος, Ἀγ. Πρίδης, Ὀνούφρ. Πρίφτης, Παρασ. Πρίφτη, Βιργινία Κρίτση, Κ. Κρητικὸς καὶ Ι. Περδικομμάτης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΑ 9 ἄτομα σὲ τρομερὴ σύγκρουση ποὺ ἔγινε στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν — Ἠπείρου, μεταξὺ τοῦ φορτηγοῦ 45221, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Γρυπιώτη καὶ τοῦ 149330 πούλμαν, μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Δημοβόλη. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ ἐπάτησε ἀμέσως φρένα μόλις εἶδε τὸ πούλμαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνατραπῆ, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε συγκρουσθῆ μὲ τὸ μπροστινὸ μέρος τοῦ πούλμαν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Πάτσης, ὁδηγὸς βυτιοφόρου καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ οἱ ἐπιβάται τοῦ αὐτοκινήτου Ε. Ταρατάσης, Α. Στεργιόπουλος, ὅταν στὸ 109 χλμ. ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαμίας, τὸ βυτιοφόρο ἔπεσε πάνω σὲ φορτηγὸ ποὺ εἶχε ἀνατραπῆ καὶ ἐν συνεχεία παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ συνεκρούσθη μὲ ἄλλο φορτηγό, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ ἀντίθετα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Γερβετᾶς, ὁδηγὸς δικύκλου, ὅταν τοῦτο ἔπεσε πάνω στὸ 98697 λεωφορεῖο ποὺ ἔβαινε κανονικὰ στὴν ὁδὸ Ἀρτέμιδος τῆς Ἡλιουπόλεως.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Ἀθηνᾶ Βελέντζα, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ 28 χλμ. ἐθνικῆς ὁδοῦ Λαμίας — Ἀθηνῶν, τὸ Ι.Χ. 39561, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἰταλὸ Μπροῦνο Προφίλι.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μανουλῆς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ Πύργου Ρέντη, τὸ Ι.Χ. 324, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἐλευθ. Παπαδόπουλο.

— ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ τελείως τὸ περίπτερο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δαβάκη 5, στὴν Καλλιθέα, τὸ Ι.Χ. 210354 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Σημαντήρα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Λεκανίδης, ὁδηγὸς τοῦ 94775, ὅταν παρεξέκλινε τῆς πορείας του στὴν ὁδὸ Βρυλισσοῦ καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα 6άθους 10 μέτρων καὶ τραυματισμένη σοβαρὰ ἡ γυναίκα του Διονυσία.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Κοσμίδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸ χωριὸ Μαυροθαλάσσιο Σερρῶν, τὸ 168880 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Γεράκη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Ζάμπος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο ἀνετράπη στὴ Θεσσαλονίκη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Κολακίδης, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, ὁ ὁποῖος ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Προβατᾶ Σερρῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στέφ. Δημητράκης, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, ὅταν οὗτος ἀνετράπη στὸ Ἐλατοχώρι Κατερίνης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Φραγκουδάκης, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ὅταν οὗτος ἀνετράπη ἔξω ἀπὸ τὴν Βέροια.

— ΝΕΚΡΟΙ οἱ Γ. Χιωτέλλης καὶ Σμαράγδα Παπαδοπούλου, ποὺ εἶχαν τραυματισθῆ σὲ τροχαῖα δυστυχήματα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Ἀναστασιάδης καὶ τραυματισμένος ὁ Ἀν. Καραγαβριηλίδης, ὁδηγὸς Ι.Χ., ὅταν τοῦτο, στὸ 10 χλμ. ὁδοῦ Κομοτηνῆς — Ξάνθης, ἔπεσε σὲ χαράδρα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Κολᾶτος, σμηνίτης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε αὐτοκίνητο στὸν Ἄροξο, ὅπου ὑπηρετοῦσε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Φιλ. Φιλιππίδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Ἀμαλίας, τὸ Ι.Χ. 207327, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Καρέλη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, ἤτοι ὁ Γ. Φιλιωτάκης, ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 9940 καὶ οἱ ἐπιβάτες Α. Πουλάκης καὶ Ε. Βαράνης, ὅταν τὸ Ι.Χ. συνεκρούσθη στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Καλλιρρόης καὶ Ἀναπαύσεως μὲ τὸ 9940 Ι.Χ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Καλογεράκος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ φορτηγὸ 177916, στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Κορίνθου — Ἀθηνῶν, κοντὰ στὸν Ἀσπρόπυργο.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μ. Χαρτούνας, ἐργάτης σὲ ἐργοστάσιο στὴ Θεσσαλονίκη, τὸν ὁποῖο συνέθλιψε στὸν τοῖχο, ἐνῶ ἔκανε ἐλιγμούς, τὸ 139484 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Δ. Παγίδα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Αἰκ. Μοσχοπούλου, ὅταν τὸ Ι. Χ. 95803, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Χιώτη, ἔπεσε σὲ τοῖχο, στὴν ὁδὸ Καβάλας.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Μαυρίδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴν ὁδὸ Ε. Βενιζέλου τῆς Νέας Σμύρνης, τὸ 43690 φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν **Ν. Φωτιάδη.**

— ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ Δ. Κατσιμάνης καὶ ἡ ἔγγονη του Ἄρτεμις Μαρκάκη, ἐτῶν 5, ποὺ παρεσύρθησαν στὴν Καβάλα ἀπὸ τὸ φορτηγὸ 22763. Τραυματισμένα καὶ δύο ἄλλα ἐγγονάκια τοῦ Κατσιμάνη. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ Γρ. Ἀϊβαλῆς ποὺ συνελήφθη δὲν εἶχε ἄδεια ὁδηγοῦ.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Μπελάλης, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, ὅταν ἀνετράπη στὸ χωριὸ Ἀμπελάκι.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Γ. Καληγέρης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ὁ Θ. Κουρκούνης, ὁδηγὸς Ι.Χ. καὶ ὁ ἐπιβάτης Μ. Ἀρβανίτης, ὅταν τὰ ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὸ 74 χιλμ. ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Λαρίσης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χαρ. Ζουμπούλης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴν ὁδὸ Δομοκοῦ, τὸ 136461 ταξί, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Μιχαηλίδη.

Ν. Α.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1966

Α) Κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1 - 30 εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ - Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1)	Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	1.622	Μέλη
2)	Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	3.032	»
3)	Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.653	»
4)	Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρα	34	»
5)	Εἰσήχθησαν εἰς Ν) μεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	230	»
6)	Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	30 νέα	»
7)	Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις, πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	2.896	»
8)	Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 5.099 δρχ. εἰς	11	»
9)	Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7246 συνταγαί.		

Β) Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ὀκτώβριος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	524.278
Ἔσοδα ἐκ συμ) χῆς Δημοσίου	»	1.042.974
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.567.252
ΕΞΟΔΑ	»	1.154.766
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	»	412.486

Ἀνακοίνωσις: Καθίσταται γνωστὸν εἰς κ.κ. Συνταξιούχους, οἵτινες τυγχάνουσιν ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας, ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ἀπὸ 20) 1) 66 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ τῶν διατάξεων, 30—6) 11.7.61 Συμπληρωματικοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἀφορωσῶν τὰς προϋποθέσεις διαγραφῆς ἐκ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Συνταξιούχων μελῶν, οἵτινες δὲν κατέβαλον ἐμπροθέσμως καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τοῦ τριμήνου τὴν ἐκ τῆς συντάξεώς των κράτησιν, λήγει τὴν 31.12.1966.

Ἐπειδὴ ἡ μέχρι τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας, 31.12.66 χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ ἐγένετο διὰ τελευταίαν φορὰν παρακαλοῦνται ὅπως, ἀπὸ 1.1.1967, προσέρχωνται ἐμπροθέσμως ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου ἑκάστου μηνὸς καὶ καταβάλλωσιν ἀνυπερθέτως τὴν ἐκ τῆς συντάξεώς των κεκανονισμένην κράτησιν, ἄλλως ἡ καθυστέρησις συνεπάγεται τὴν διαγραφήν των.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας Α. Π.
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύι πίνακος προακτέων τοῦ ἔτους 1966, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Κουμπενᾶς Μιχαὴλ τοῦ Ἀθανασίου πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης μιᾶς κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ.: 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ Τάξεως Βλητάκην Γεώργιον, Διοικητὴν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ τάξεως Δημητρόπουλον Κωνσταντῖνον, 3) Ἀστυνόμον Α΄ τάξεως Γιαννακόπουλον Ἐλευθέριον, 4) Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως Καφαρίδην Ἰωάννην, 5) Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως Κουτούγεραν Νικόλαον καὶ Λύτραν Χρύσανθον, 6) Ἀρχιφύλακα Νιαράκην Ἀνδρέαν καὶ 7) Ἀστυφύλακας Σταθόπουλον Βασίλειον, Λεκάκην Χρῆστον, Φραγκιαδάκην Γεώργιον, Βαλάρην Δημήτριον, Κάρμην Γεώργιον, Λάζαρην Βασίλειον, Ρούκην Πραξιτέλην, Κυριακόγκωναν Παναγιώτην καὶ Καλκανδῆν Κωνσταντῖνον. Ὁμοίως τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως Τακάκην Φανούριον καὶ Κολεύρην Κωνσταντῖνον καὶ 2) Ἀστυφύλακας Μπενέτον Ἀναστάσιον, Ἀγραπίδην Δημήτριον, Πιτικάκην Ἐμμανουήλ, Ἠλιάκην Νικόλαον, Γραμματικὸν Ἀναστάσιον, Λιόκαρην Σταμάτην, Μπούλην Θεμιστοκλῆν, Γυφτόπουλον Σοφοκλῆν καὶ Μπενενάκον Γρηγόριον, διότι, ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, διὰ τῶν μεθοδικῶν ἐνεργειῶν των, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν δύο πρώτων, Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ἐπέτυχον τὴν διαλεύκανσιν σοβαρωτάτου ἀδικήματος κλοπῆς χρηματοδέματος 500.000 δραχμῶν, ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κονδύλη ἀρ. 32 αἰθούσης τῆς Διευθύνσεως Ἐκτελωνισμοῦ Δεμάτων Ἐξωτερικοῦ, τὴν σύλληψιν τοῦ δράστου καὶ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν 450.000 δραχμῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ εὐμενέστατα σχόλια τοῦ Τύπου ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπηνέθησαν ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Ἀναστάσιος Παπαμιχαὴλ καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἰωάννης Καλκίνης καὶ Εὐστράτιος Θεοδωράκης, διότι τὴν 12ην ὥραν τῆς 21.9.66, τελοῦντες ἐν διατεταγμένη ὑπηρεσία εἰς τὴν ἐν Ἀερολιμένι Ἑλληνικοῦ Ὑπηρεσίαν Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος καὶ ἀναπτύξαντες ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητα, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν γυναικὸς προτιθεμένης νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἥτις ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς, παρανόμως καὶ πέραν τοῦ ἐπιτρεπομένου χρηματικοῦ ποσοῦ, 335 δολλάρια, προκειμένου νὰ ἐξαγάγῃ ταῦτα λάθρα ἐκ τῆς χώρας, κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων, ἐπιδείξαντες οὕτως ἀπαράμιλλον ζῆλον, ἔκτακτον δραστηριότητα, μεθοδικότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Σκαρμοῦ-

τσος Ἐδουάρδος τοῦ Θεοφάνους, Κοντούρης Βησσαρίων τοῦ Μάρκου, Φεσλῆς Ἀθανάσιος τοῦ Βασιλείου καὶ Χατζιάρας Νικόλαος τοῦ Στεφάνου.

— Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀπολυτέοι διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Κρητικὸς Παναγιώτης τοῦ Λεωνίδου καὶ Ἀστυφύλαξ κ. Παναγόπουλος Δημήτριος τοῦ Κωνσταντίνου.

***

ΠΕΝΘΗ

Γεώργιος Κατσικαβέλος

Καὶ νέο σκληρὸ πλῆγμα ἐδέχθη τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα μὲ τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ ἐν συντάξει Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β΄ Κατσικαβέλου Γεωργίου τοῦ Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς Τετάρτης, 14 Δεκεμβρίου 1966, συνεπεία ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως.

Ὁ μεταστὰς ἐγεννήθη εἰς Ὀκτονιὰ Κύμης Εὐβοίας τὸ 1905. Κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ 1929 καὶ ὑπηρέτησεν εὐδοκίμως καὶ ἀποδοτικῶς εἰς αὐτὸ μέχρι τοῦ 1963, ὅτε κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας.

Ὁ θάνατός του ἐβύθισεν εἰς πένθος ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, παρὰ τοῦ ὁποίου ἠγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο ἰδιαιτέρως, λόγω τοῦ καλοῦ χαρακτῆρος του, τῶν χριστιανικῶν του ἀρχῶν καὶ τῶν πλουσίων ψυχικῶν του χαρισμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα διεκρίνετο. Ἡ εὐσυνειδησία καὶ ἐργατικότης του ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀπένειμε πλῆθος τιμητικῶν διακρίσεων καὶ ἀμοιβῶν.

Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἀρίστου οἰκογενειάρχου καὶ ἐγκατέλειψε σύζυγον καὶ τρία τέκνα, ἡλικίας 24, 21 καὶ 18 ἐτῶν.

Ἡ κηδεία τοῦ ἐκλιπόντος ἀειμνήστου Κατσικαβέλου ἐγένετο τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1966, ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ Παγκρατίου, μὲ πάνδημον συμμετοχὴν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν συντάξει, ὅλων τῶν βαθμῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ συντριβὴν καὶ σπαραγμὸν συνώδευσαν τὸν μεταστάντα εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀπεχαιρέτησε τὸν ἐκλιπόντα ὁ Ἀστυνόμος Α΄ κ. Εὐάγγελος Καπετανίδης.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διαβιβάζουν στοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος τὰ θερμὰ των συλλυπητήρια, εὐχόμενα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Εἴθε ὁ Κύριος, ὁ ἐξουσιάζων νεκροὺς καὶ ζῶντας, νὰ τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη του.

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Κάθε Παρασκευή

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.